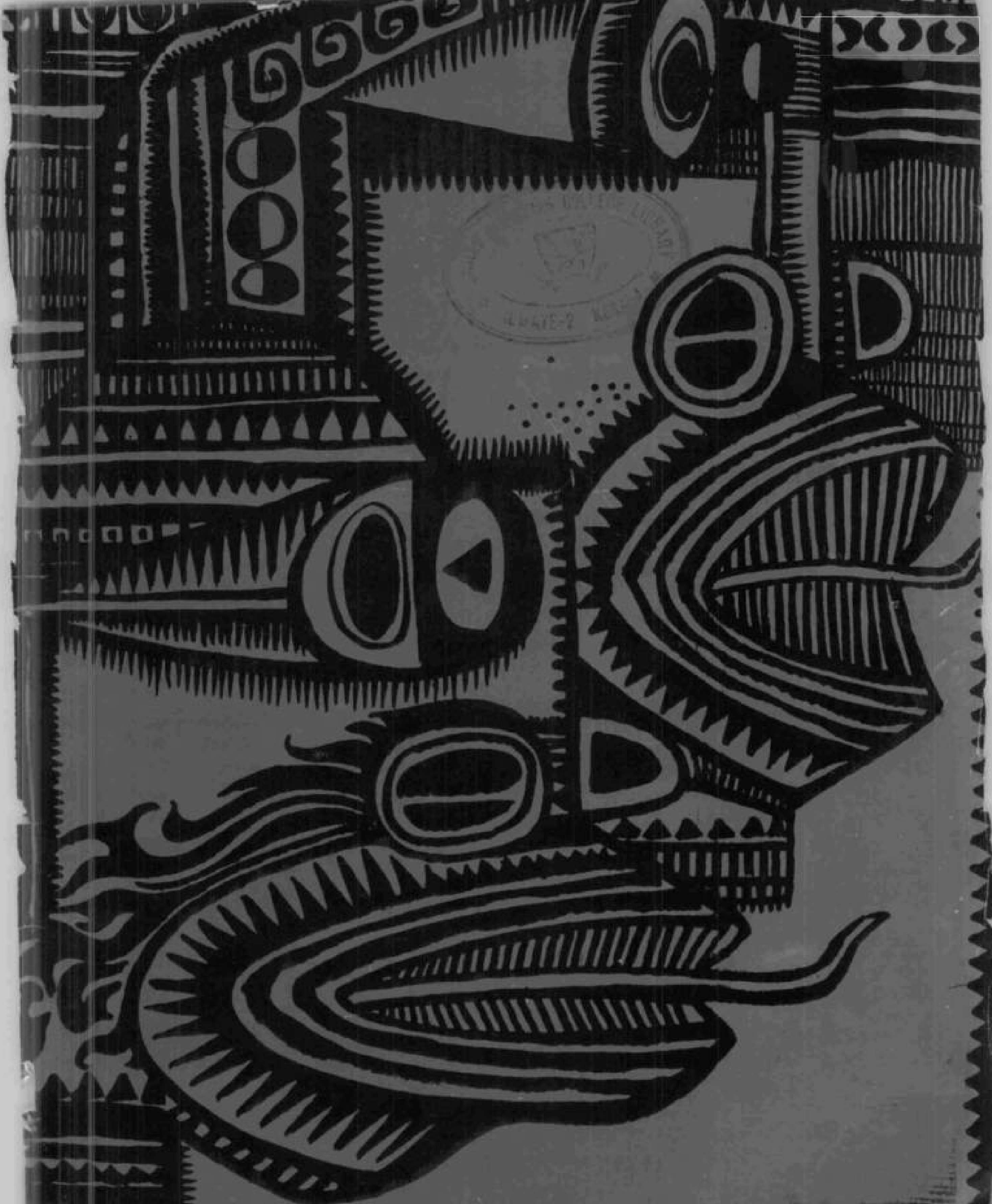

UNION CHRISTIAN COLLEGE ANNUAL

CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
ALWAYE-2 KERALA

UNION CHRISTIAN COLLEGE ANNUAL '78

പത്രാധിപസമിതി:

ഡോ: ഒ. എം. മാത്തൻ

ഫാ: എം. ടി. ജോസഫ്

ശ്രീ. കെ. എച്ച്. ജോസ്

,, എ. എം. ഗീവർഗ്ഗീസ്

,, ഒ. എബ്രഹാം

,, വേണു. വി.

,, സുബ്രഹ്മണ്യൻ

,, ശ്രീകാന്ത്

,, എം. ജി. ചന്ദ്രചൂഡൻ

ഈ ഉപഹാരത്തിലേയ്ക്ക് കൃതികൾ എഴുതിത്തന്ന എല്ലാവർക്കും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി, പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളായ സർവ്വശ്രീ വി. എസ്. കുമാർ, ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ എന്നിവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും. ഈ മാസിക അച്ചടിച്ച് പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ സഹകരിച്ച രൂബി പ്രിന്റേഴ്സിന്റെ ഉടമസ്ഥനോടും അവിടുത്തെ തൊഴിലാളികളോടും പ്രത്യേകിച്ച് രൂബിയിലെ 'ആന്റണി'യോടും ഞങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണ്. ഈ മാഗസിനുവേണ്ടി അവിശ്രമം യത്നിച്ച നിരവധി പേരുണ്ട്. "സൈഗാളിനും 'നാങ്കി'യിലെ ദിനേശനും" നന്ദിപറയുവാൻ വാക്കുകളില്ല. ഈ മാസികയ്ക്കു വേണ്ടി പരസ്യം തന്നും മറ്റും സഹായിച്ച എല്ലാവർക്കും ഒരിയ്ക്കൽക്കൂടി നന്ദി.

പതിവിലും നേരത്തെ എത്തിയ കാലവർഷത്തോടൊപ്പം ഈ ഉപഹാരവും നിങ്ങളുടെ കൈകളിലെത്തുന്നു. മൺസൂൺ ദിനങ്ങൾക്ക് പല മുഖഭാവങ്ങളാണുള്ളത്. ഇരുട്ടും, വെളിച്ചവും, ക്രോധവും നിസ്സംഗതയും മാറി മാറി വരും. എല്ലാം നാം ഏറ്റാക്കാറ്റിച്ചിലുകളോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു; ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഈ വിഭിന്ന ഭാവങ്ങൾ ഈ ഉപഹാരത്തിന്റെ പുറങ്ങളിലും നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. എല്ലാം ഉഷരമായിപ്പോയി എന്നു വിലപിക്കുന്നവരും അകലെയെങ്ങോ നിന്നു കാടുകൾ തകർത്തു കടന്നു വരുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഉയർത്തിയ വാൾ ഉറയിലിട്ട് തലകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നവരും സ്വന്തം അമ്പറിയിലുരച്ച് മൂർച്ച കൂട്ടുന്നവരും അവരവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയോട് സത്യസന്ധത പുലർത്തുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഇവരെയെല്ലാം ഒന്നിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്ന ഒരു കണ്ണിയുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യം വിലപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഇവരിൽ ഉമിത്തീപോലെ നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാടു മുഴുവൻ തടവറയായിരുന്ന ഒരു കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയുടെ വ്രണങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഇപ്പോഴും ഉണങ്ങാതെ കിടക്കുന്നു. ഇത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. അഭിനന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടതും. ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവകാശവാദങ്ങളും നിഷേധങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഒന്ന് ഓർമ്മിക്കുക: ഇത് നമ്മുടേതാണ്. ഈ താളുകളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ വർണ്ണപ്പീലികൾ നമ്മുടേതാണ്. കുട്ടിക്കാലത്ത് പാഠപുസ്തകത്താളുകളിൽ തിരുകി വച്ചിരുന്ന മയിൽപ്പീലിപോലെ ഇതു സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ കൃതാർത്ഥരായി. സ്നേഹപൂർവ്വം, ചന്ദ്രധരൻ.

ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നമ്മെ വേർപിരിഞ്ഞ മൂന്നു കൂട്ടുകാരുടെ (അയ്യപ്പൻ പി. വി., സുലോചന എ. ജി., ജയശ്രീ പി.) സ്മരണയ്ക്കു മുൻപിൽ ഞങ്ങളുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ.

THE ANIMAL AMNESIAC

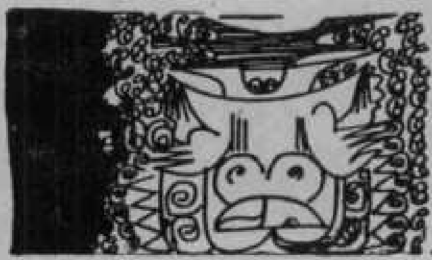

A man is born, he laughs - he cries,
His mother loves him, and then she dies,
Her once warm body rots in the ground
And the man goes out for a drink and gets drowned.

Do spirits live, do people die,
I won't, I will not, I can't know why,
I am the animal with its head in the air,
I am an animal because I don't care......

"Of course I care" the young man says
with indignantrage
I have a conscience and I am certainly not
like those other animals down there.

He has a conscience that hurts him so,
But he goes the way the others go
And once in a while he stops to think,
Because he is forced to by the stink,
That we the glorious human race,
Go to such lengths not to face......

PRAVEEN
Class II Psychology

STING IN THE RETROSPECT ?

The old man trudged back to his hut with a small packet of food clutched in his bony hands. That food was for his ten-year old grandson who was so dear to him. Age proved to be an evil barrier to his getting a job. Begging was the last resort. His limbs ached after the day-long trudge but a smile appeared on his wrinkled face when the grandson came out of the hut to meet him. He lived with his grandson in the slum near the railway station. In fact he shared the hut with another family of beggars. Poverty had taken a deep root in the slum.

They ate their supper in silence. After supper the old man spread the mat and called to his grandson to lie down. After blowing out the flame of the lamp, he lay down beside his grandson. He clutched the bony form of his grandson close to his person and fell into a mood of reminiscence. Suddenly there was a flash of light outside. The old man raised his head and looked out. A procession was passing down their slum. They were campaigning for the coming elections.

The gruff voice of the contestant came ringing over to him; "If you make me your leader, I shall remove poverty, I shall......".

The procession passed by. Darkness once again enveloped the hut. The old man smiled to himself. He had heard these words so many times from so many mouths. This was the way of the world.

But some leaders were doer's as much as they were sayers.

The elections were over and the new government had passed a law declaring that the state would take care of the education of the poor, destitute children. The old man got his grandson admitted in a school and thus fulfilled his only desire in life. At least he could die with some satisfaction now. And one morning the grandson awoke to find that his grandfather had passed away in his sleep. There was a look of peace in the dead man's face.

Years rolled by. The young man matriculated and entered a job. His next accomplishment was getting through college. Now he was a prominent person in the town. Big as he was he still visited his old home in the slum and thought of his dear grandfather.

The elections came. People wanted him to be their leader and there were campaigns. He shouted in his gruff voice; "If you make me your leader, I shall remove poverty, I shall..................".

Next day he went to visit his old home in the slum. A new family of beggars had settled in the broken-down hut. One of them recognised him and said, "Go away mister." He felt like a kicked dog.

His words echoed in his brain; "If you make me your leader, I shall remove poverty, I shall......".

The echoes reverberated in his brain and he clapped his hands over his ears. He stared at the beggars with his mouth agape and saw his grandfather smiling at him.

S. RAVISHANKAR
Class I Economics

The Garbage and the Cafeteria

G. RANGARAJAN
FINAL M. A. ENGLISH

Well! The Hounds' barks and the cows' blare,
That's the dinner gong
Summoning the teaming thins in rags
Heaps of plantain leaves,
Sambar soaked and wiped up clear
Are despatched to be distilled,
To be cleansed up dry and licked down.
Well! I see the hags and hogs and children lean
Vying with one another, internecine struggle
To level a morsel into the mouth.
The black fowl's claws for
The furtive snatch—
The hounds' Mouths are wrenched apart
To cloy that passion of existence
The mother of idleness and
The half brother to theft
The garbage heaps - the offal grub
Over the desiccated defecations—
Should they care?
The assorted stench they breathe
For the tomorrow's struggle
The food on these are worth
The feasts of the cafeteria
Well exhibited to tempt
But here, the sense of
High hygiene levels its
Fingers to the nostrils
As though in shame
Where can you find such unison?
Man and beast together on a feast!
Like Dog like Man!
The same passion of existence
The bacchanalian ribaldry
Salvaging the strength
For the tomorrow's battle!
Well! the garbage dent
Is the Akshaya patra
Of the "blessed' denizen,
The true Bharath putra
The tastes of unkempt urchins
Are the wastes of diplomacy
Cachinnating amidst the tavern's din.

THE TRUTH ACCORDING TO MARX

Comedian Groucho Marx has his own, highly individual, interpretations of the many popular superstitions that still survive.

"A black cat crossing your path
Signifies that the animal is going somewhere.
When a person's nose itches,
It's a sign that it should be scratched.
Thirteen at a table is unlucky
When the hostess has only twelve chops.
Shaking hands across the table means
That two parties are lazy.
Singing before breakfast is a forewarning
Of a fight with a neighbour—if the
Neighbour is trying to sleep late.
Throwing salt over the shoulder
Is likely to give the impression that
The man who throws the salt has dandruff.
Recognising the number 13 is a sign that
You have been to school.
Finding a four-leaf clover is a sign
That you have been down on your hands and knees.
To get out of bed on the wrong side
Probably means that you have had too
Much the night before.
To carry a rabbit's foot is a sign that
You are a good shot with a gun—or
Have a friend who is
When three men get a light off one match
It is indicative of the fact that they
Have only one match or are Scotsmen."

AMBIKA DEVI A. S.
Class 2 Physics

Try as she would, but not a step further. She dropped to the ground. Having had run for a long time, she could move no more. It was still there, an armstretch away. It always had been. But she could never reach it, for it was always away, the river flowing gently—so gently that not even a murmur should be heard. But it made the most thunderous roar. Perhaps her ears too were failing her, as her weary body already had. She lifted a tired head and looked up. And then she saw it. A white spot in the dark sky. It grew bigger and bigger, until at long last, it took a definite shape. As it reached her, it swerved smoothly and glided in the opposite direction. She pulled herself together and got up once again. Her renewed strength seemed to increase with each step. On and on she trod, following it. Not for a moment did she take her eyes off the creature until...............Suddenly the roar of waves echoed. A loud thunder. She looked down. It was there, infinitely below her. But it was more than a river. It cascaded down to a steep fall. Her parched throat cried for just a drop. She looked up. The creature was not there. She looked around. It was not there either. And then it happened.

The rock tremoured and rolled over. The heartless rock. The lifeless rock. It threw her off, over the cliff. An eerie scream filled the air. It reverberated loudly at

WHEN THE WAVES ROSE IN THE DESERT

M. Syama Kumari
Class III English

first. And then it dimmed until only a murmur, a very faint murmur, could be heard. She tried to soothe a pounding heart which seemed to suffocate her. Fully awake, Asha stared into the night.

It was stiflingly hot and her head throbbed violently. She put her hands over her forehead and wiped the beads of perspiration. She looked out of the window. It was still dark. She sat up. What could the nightmare have meant, on the eve of her marriage? Tomorrow she was to be the "queen of the day". Queen of the day.........It was Shoba who had remarked so. And once her mother too, her mother who had died when she was yet a little girl. She used to chat away endlessly of her daughter's future of her wedding, the queen of a day to come! Now the dream was about to be realized and her mother was not there to see it. Since her death, her father had changed. He led a life of seclusion. Asha had had all she ueeded for a comfortable life. But only as a nightmare, until she met Shoba. Everthing had been different since. Her whole life was transformed, for now there was meaning in her life. Shoba's presence gave her a sense of security. They were of the same temperament and got on very well together. They had never differed in an opinion. Not till this day when they had almost quarrelled

UNION CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
ALWAYE-2 KERALA

had said that her marriage the next day was the "work of fate"! Asha had been upset inspite of all Shoba's protestations that she had argued only for the sake of argument. And she could find no tranquillity.

Suddenly she felt cold and shivered. She pulled her blanket over her and closed her eyes tightly, trying to get some sleep.

Shoba walked a few steps back and surveyed Asha critically. Her dimpled cheeks were red with blushes and her red full lips broke into a sweet smile. Her eyes, a little misty with tears, added a sparkle to her little face. The white saree which she adorned suited her fair complexion perfectly while it revealed her beautiful figure. With the veil and crown set upon her piled hair, she looked more like an angelic queen than a bride.

"I'm amending my words." 'Angel of the heavens' and not queen of the day' said Shoba after a minute or two. Before she could comment any further, the door opened and her friends filed in. They had come they said, to take a look at the bride and escort her downstairs where the others were waiting. When everyone had gone, Shoba went to the window and looked out. It was a warm, sunny day. It was spring and the flowers had all blossomed, filling the air with their delicate fragrance. But she felt unhappy. She knew that she could be happy now, happy for her friend was going to begin life afresh. But she could not. Her thoughts flew back to the day before when they had quarrelled. It disturbed her. She knew that inspite of her calm outward appearance, Asha was as agitated as she herself was. But she was unable to analyse her feelings.

Then came the news. The shocking news of the accident and the groom's end.

Asha felt dizzy. The whole room seemed to turn round and round; clockwise. Or was it anti-clockwise? It continued turning while a gloomy darkness shrouded it slowly. And at last nothing but a black and white wheel was left, rotating, rotating, rotating. A faint buzzing sound. It became louder. Indistinct voices became distinct. Shoba ....Shoba.........Where is she? Why doesen't she hear me? She's not here, or she would have come. She has gone............and deserted me......

Complete darkness. Darkness visible. The wheel has stopped rotating. Is it......... no, it's not the wheel. It's a figure. It is......it's...yes! It's Shoba! Shoba...... Shoba.........stop? It's me Asha. Don't run away. Don't desert me Shoba, don't......... She's running to the sea......lookout Shoba! a wave!

The wave rolled over and washed the shore, leaving it deserted. Only a loud scream echoed—the same eerie scream.........

.........and those fiddles of the road

.......round the wheels
whirling the wheels whirling
round the axle
whwhirlrlingng

inconstant mutability

the music
the state of being rolling and on the cobbles grating

......once
was a tool a utensil of Torture
then too
may be it sang

the inherent quality

the music
rolling
making an attribute ot Fortune
pleasing
from the wheel to change and the inseparable music

.......always
the wheelman heard the music
thumping to it
in rhythmic
inaction
choric refrain passionate at the end of each arc

aftertaste:

and they changed
and to be happy turned
wheeling a melody
pleasing the ear
sweet sounds in harmonious arcs
wh irl ing

sherney a sam

Why we all lie a little

MOHAMMED FAROOK Class III Psychology

There are many kinds of lies, and if you really wish to avoid trouble it is best to stick to the benign type.

Probably everybody has heard about the girl on her first date who, when the boy asked her if she smoked, replied No, and when he inquired if she drank, he received another No. Then he asked if she necked, and again got a negatve answer. Finally he asked in desperation, "Well, what do you do?"

"I tell lies," said the girl.

No matter how free we may be from the so-called major or minor vices, we all tell lies now and then. But why? There are lots of reasons. One of these, according to Dr. Benjamin Karpman, a noted psychiatrist, is because, "lies help us to get along with each other."

Dr. Karpman says that there are at least nine kinds of lies. These are: Benign lies, hysterical lies, defensive lies, compensatory lies, malicious lies, gossip, implied lies, love lies and pathological lies. We can't get along without some of these. Others are extremely damaging.

The kind we can't get along without are the benign lies. We tell these when we want to be gracious, when we want to prevent worry or when we simply want to be entertaining. They are "little white lies". For example, when you are invited by a friend or a relative for the week end at night the bugs might have feasted upon you and a hard, bumpy mattress left you aching all over. But when your host or hostess asked if you had slept well, gets the answer, "Like a baby. I feel like a millionaire".

These gracious lies are what make the soçial world go around and nobody would like us or invite us anywhere if we didn't resort to them.

Lies to prevent worry include some of the ones we tell our mothers. When we have lost a job or need an operation most of us lie about it untill conditions are changed. Our mother also lie to us. An example is the mother who invented a fictitious bank account to give her children a feeling of security......

Everybody knows what it means to embroider facts. Psychologists sometimes refer to this kind of lying as "creative lying". It is a habit common to good story-tellers and is obviously what Oscar Wilde meant when he wrote that "the aim of the liar is simply to charm, to delight, to give pleasure. He is the very basis of civilized society."

The benign lies are just fibs and are designed not to hurt anyone. But the lie that harms is the major problem. When a lie affects others to the extent of damaging reputation, money, or life, the fabrication becomes a lie proper.

The hysterical lie is the one told usually by children or emotionally immature people either to attract attention or to make others feel sorry for them. The child who fails to get home in time for dinner explains that a giant alligator in the garden detained him. The girl who misses an appointment with the dentist invents a story about how she helped to track down a purse snatcher. These are lies you can see right through and so easily detected that they are seldom damaging.

Defensive lies are more planned, more reasoned out. People tell them to get out of difficult situations. These vary in seriousness from the landlord who tells an irate house wife, "I called the plumber yesterday to fix the leak in your kitchen sink" to a witness who promises to give testimony in an important case, then refuses when the case is in the court. Defensive lies may be not only annoying to one individual but they can have repercussions.

Compensatory lies are told when people try to overcome feelings of inferiority. These include name droppers who pretend to be intimates of celebrities, job aspirants who lie about their experience and education, stenographers who pose as secretaries, lecturers in college who pose as professors, etc.

Malicious lies are those that deceive for profit such as the business employee who enlarges an expense account, the politician who takes graft, or the rich person who conveniently forgets certain sums of money when making out his income-tax report. Many people judge person's honesty by whether he lies for profit.

"He is money honest" is frequently the highest praise given to a man running for public office and offered as the deciding reason why he should be given the vote instead of another candidate,

Closely allied to the malicious lie is gossip, always motivated by jealousy and hostility. These lies told to hurt a specific person for the personal satisfaction of another are extremely dangerous.

One of the worst kinds of lies are not said in so many words but are implied. Implied lying is held by man to be an

innocent form since one merely refrains from telling the truth or tells only a part of it. Yet this kind of lying can be deadlier by many degrees than a plainly worded lie. For example,

"May I speak to my husband?" asks a wife, telephoning her husband at the office.

"Oh, he is not here" says someone at the other end. "I haven't seen him all day."

The husband may only be visiting someone in an adjoining office or have gone for a cup of coffee, but he will be subjected to a third degree when he gets home.

One of the most dangerous lies is the lie you tell someone you love. More resentment follows from 'love lies' than from those told in almost any other relationship. There was the girl, for instance, who broke a date with her boy friend in order to keep one with another. She lied, saying she had a headache and was going to stay home. But when boy friend Number I saw her at a restaurant with boy friend Number II, he put bullets through both of them.

Pathological lies orginate from faulty reasoning and are observed in those who have fantasies and delusions (strong belief opposed to reality). All of us, however, suffer from mild delusions now and then. we easily distort the remarks and attitudes of others. We feel our merits are not sufficiently appreciated and so tell others that "an honest man never gets his due in this world".

When these mild delusions become fixed and we do not rectify them in the light of further evidence, we are in danger. When we start saying or thinking "every body is against me" and "nobody cares about me" it is time to watch ourselves.

The frightening thing about a psychopathic liar is that he has lost all sense of truth. He believes that whatever he thinks or says is right. He believes even that anything he desires is right and that any lie is truth that serves his ends. This kind of lying is a sickness and can be remedied only by psychiatric help.

So that, the only safe and healthy course to follow is to stick to gracious and benign lies!

[Relation to "Your life" by Margo Fischer]

A prayer to the Painter

From dawn to dusk,
I look into the sky
What a pretty painter you are!
Now yellow and now green
Every where the smiling scene!
Now red and now blue
Fill the sky with a pleasant view
You draw the hill and the dale
I wonder with colours how you play!
This Gallery of your art
Turns my heart!!!!

I have the colour of love,
But don't know how to paint
I don't know the art
But I wish to paint my heart
I have my life, an empty sheet
O! Master painter! give me your
brush and teach me.
Let me paint my heart and mind
To make my life a joyful art.

S. LAKSHMY
Class III Chemistry

A NOTE ON EDUCATION

B. GOVINDA PRABHU
Cl. III Maths

Education is a training to mould basically a good personality. It should enable the person to face his problems and to find new answer for them, to adjust himself with the ever changing circumstances. It should enable him to do things which are unknown to him till then.

Intellectual development leads to self-development. So education should inspire and guide one to self-development. Education should stimulate the student to investigate, to rely upon the light of reason, of observation and experience. The importance of knowledge lies in its use, in our active mastery of it.

One of the chief aims of education is to impart knowledge about the outer world, and through this knowledge our character should be polished. It should help us to open our mind and to develop our magnanimity.

By educating the mass, and peasants in particular, we can achieve self-sufficiency in food problem. For food problem is one of the major and important national problems we are facing today. The feeling of national integrity and national defence should be the child of proper education.

Today we need a radical change in social, political and economic fields. This can be achieved only through a national education policy. But, for implementing this policy we need a disciplined, dedicated and a sacrificial mentality. Care should be taken not to neglect the development of personality while giving emphasis to national interest. So we need an education which connects development of individuality, national interest, national life and the ambition of the mass.

Education should include work experience, so that the problem of unemployment can be solved to an extent. It will also help the student to "earn while learning".

If education should help national development, it should plan wisely and should bring in force sincerely. Our education should step along with the advancement of knowledge. Because, nowadays knowledge is fast advancing. We need a few universities, which can claim standard equal to other international universities.

Our education should help the alround development of the student. In the teaching of science the art of thought should be taught. Mathematics should be taught well and deeply because maths is the master and servant of science.

In short we need an education which is helpful to our day-to-day life. Real education is the hope of the future. It should develop the brain and civilize the heart. Apart from all the above, the ultimate aspect of education should be the realisation of truth.

A Tragic end of wish to be famous

VARGHESE AUGUSTIN
I D.C. Eng. Lit.

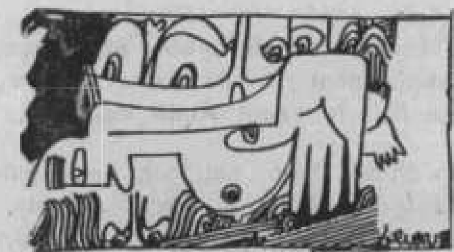

I used to read stories, essays, plays, and novels as many as possible and had all kinds of dreams about becoming a famous writer. Inspired by these dreams and a severe thirst to be famous, I started writing stories. But for that I had to suffer a lot of ridiculing from my jealous brothers. Yet I was firm in my decision to become famous.

When the notice inviting articles for our college magazine was read in the class, I was determined to write something. Oh, my name would be beautifully printed in the magazine and all my friends would look at me with respect and jealousy.

But how to write and what to write was really a problem. Even when we were asked to write something in the composition class, I used to take a true-copy of my neighbour's work. Yet I felt that I could write. I forgot I was sitting in the class room. I fell into deep thought. Soon my eyelids were closing. Slowly my head rested on the desk and I was fast asleep.

Suddenly, I was forced to come back to reality by a gentle pinch on my shoulder by my friend Davison. "What is this, boy?" I asked bitterly. "See, the teacher has found you," he whispered. "Are you dreaming, you the last boy on the first bench? Why should you waste your time like this? Go and tell your parents that you don't want to study................"Scolding continued by the teacher. Then only I realised the real situiation in which I was. Being ashamed and afraid to look at either my friends or the teacher I kept standing there for a few minutes with bowed head. Yet I could see my friends commenting and laughing and the girls struggling to suppress their laughter. "Sit down there and bless the first bench" came the order from the teacher. Soon I sat down with a sigh of relief.

This bitter happening was not enough to shatter my hopes. On my way home I was again thinking of geting my name printed in the magazine some how. I had to think of a subject. I went to my room and skipped through a few old magazines of the St. Xavier's College. Then I found an article written by my elder sister Rose Augustin when she was studying for B. Sc. Losing no time, I copied it down. I pinned all the sheets together and wrapped them well. My article was, in the end, ready for printing.

The next day, with great pride I took my article to the editor-in-chief of the magazine and he accepted it with a pretty smile. I returned to the class-room fully satisfied and it was with much difficulty that I suppressed my happiness. Yet my friend, Davison asked me "why are you smiling?" I said "Oh ! Nothing." I asked him whether he had written anything for the magazine. "No" he replied. I was glad of this negative answer.

Next day a notice was read in the class "Varghese Augustin is wanted by the editor-in-chief of the college magazine". "Ah, he wants to congratulate me" I thought as I went to see him. As soon as I reached the room, he raised his eybrows and asked "Are Varghese Augustin, who wrote this article?" Ye......s", I said shivering. "Look here boy. Don't try to fool me. Did you write this article? Is this not a copy of one Rose Augustin's article?" He asked me in an angry voice. "But...But...Rose Augustin is my sister. So have I not a right to........."

"No", he interrupted. "Write something by yourself and bring it to me. But don't repeat this. Here, take this also." He took out my article. I hid the article under my arm and came out of the room. All my pride had melted away as I went to the class, I felt ashamed and disappointed like an unpleasant mother of an illegal child.

WISH

POEMS

JAGADEESH
I B.Sc. Physics

Lay the cold stones on me,
Let the old bones in peace
Let no faint heart weep
And disturb my pleasant sleep
Let the cricket's song be
The dirge for my hungry soul
Let the dew-drops pure and cold
Be the flowers of my grave
Let no passers-by sigh
For I hear not where I die.

THE BEGINNING

SATISH CHANDRAN PILLAI, D.
Sr. P.D.C. Group II

It was the beginning
I thought
Churning
In its extreme
The veil crumbled
The old nightingale
Couldn't sing,
The throat squeezed.
'Our time has come'
Youth cried
Darby & Joan
Is dead
I saw
The funeral procession
Passing-by
The hold of ego
extricated
Youth standing
On the dead,
Quenched his thirst

For a while
His agony subsided
The zest for life
I sensed
Intense
Marihuana
Burned his chest.
Punctures
Adorned the arms.
The music
Came to a still.
Youth was lying
exposed,
For vultures
To come
Soon
A kind of resilience
I met.
Yet another beginning.

......

UNIVERSITY EDUCATION TODAY

N. S. VIJAYA KUMAR, EZHIKKARA
[Class III Chemistry]

University education is the passport to life. "A university should be place of light, of liberty, and of learning" said Diraeli. "Unfortunately in our schools we look upon children as mere raw stuff on which we can impose our unjust views through our powerful wills. We inject them with our own views and make them corrupt as we are" adds Tagore. Children have lovable spontaneity in them and look upon the world with untainted vision and open curiosity. It is in these moulding years that parents and teachers should take care to instil in them love, truth and knowledge, to evolve the budding personality. Children are the promise of the future.

Any form of government, whether it is democratic or otherwise, is bound in duty to provide educational opportunities to one and all. However college education should be only for those who have a real aptitude for a particular subject and are really and genuinely desirous of mastering it. Naturally if high admission standards are prescribed, the bulk of the students who go in for college study will be automatically disqualified from gaining admission. The selective admission to college education is a compelling necessity of financial, academic and social grounds. Even in the name and need of democracy quality should not be sacrificed for quantity. The educational field should not yield to any political dragon.

Every subject should be taught with a view to bring out its mainfold potentialities. In our universities care must be taken to impart such an education which help students to build a New India, industrially enriched, econnomically sound, democratically flexible and culturally tolerant. It must be realised that the study of each academic subject is to promote certain intellectual abilities, tastes and productive skills.

The regional language which is invariably the mother tongue is the language of culture and self-expression. Gandhiji had once said, "The foreign medium has made our children practically foreigners in their own land". It may not be possible for a student who has had his regional language as medium of instruction during S S L C to switchover to another language like English at the college level. So the government should take serious efforts to translate all important works in to the mother tongue.

If regional language is enforced as the medium of instruction and examination, certain problems will arise. Not only will the students be unable to migrate from one university to another, but also their changes of employment in other states will be remote. There is no intention to deny the regional language a place in higher education and those who wish to take up this medium should be allowed to do so. But if one intend to go for higher studies it is better to take English as medium of instruction, The only language which has world wide acceptance.

University education does not equip the youth of the country either with the necessary capacity to lead a decent life consistent with his education or to meet the requirements of the developing country with rapidly changing circumstances. The primary causes of the falling in standards are not one but many. For example, the change of medium of instruction from English to regional languages, the difference between staff and students in certain colleges, all sorts of guides available in markets; neither teachers nor students care to exercise their own brains to understand things.

The deterioration in the standard is noticeable also in frequently changed syllabus, in standard of teaching and in the standards of evaluating answer books at public examination. The most important factor, which is responsible for student indiscipline is politics with in the college or even outside. Moreover many undeserving students manage to get admission into the college by hook or crook.

Ability to do well at an examination is different from what we call orginality or real genius. How strange it is that we are expected to give a proof of our years and years of studies with in a few hours' time. Within a period of three hours only, our entire range of knowledge and ability is assessed and judged! It is seen that most sincere and best students fail to get distinctions while mediocres come out with flying colours in examinations due to the wrong aspect of our examination systems.

Research is another field in which India seems to lag behind. In fact in absence of research, no piece of information, knowledge or even wisdom can be taken for granted.

In my opinion raising the standard of education does not necessitate enlarging the syllabus and curtailing the choise.

The students should learn newer and newer topics, acquire more and more knowledge and should be able to carry out researches in the respective fields. Above all we must remember that education supplies the building blocks of knowledge which can be suitably moulded and designed to evolove meaningful architectural forms, appreciate human values and make living worthwhile. : :

LOVE

A NEW ELEMENT ESPECIALLY FOR CHEMISTRY STUDENTS

Symbol:- Lo

Occurrence:- In a combined state it occurs in schools, colleges and institutions. In a free state it occurs almost everywhere.

Definition:- When two hearts begin to attract each other, the force in the auricles and ventricles of the heart comes into play. This force is known as 'Love' or in Modery Paralence 'Magnificent obsession'.

Properties:- It is invisible to the naked eyes. It can only be felt by the heart.

Preparation:- It cannot be prepared in the laboratory. It is formed just automatically without any preparation. It progresses fast under conditions like the presence of beauty, true understanding etc. There are some Catalysts such as letters, looks, etc. for it's promotion. So they are called as the "Love Promoters".

Uses:- It is mainly used as a hobby of students. A compound called 'True Love' is used for marriage purpose, deaths, suicidings, etc.

LIZIAMMA JOHN
Class I Botany

RANDOM RADIATIONS

P. R. JAYASREE, Class I Psychology

It is a scientific truth that unlike attracts—North pole of a magnet attracts the South pole—Positive attracts negative—Poverty attracts affluence—male is attracted by female and so on. Attraction that exists between the opposite sexes is well known, but all males are not attracted by all females and vice versa. How does Science explain this phenomena? Males and females are classified on the basis of sex. This classification will not be entirely correct. According to sex, Joan of Arc and Jhansi Rani were females, but history tells us that virtually they were more manly. Are there not men who have a great fascination to dress almost like women and exhibit feminine gesture and in some cases having feminine voice too! Likewise among women also there are manly figures. Classification by sex will do no justice in such cases. If a person is minutely studied we can discern the existence of a mixture of masculine and feminine features. For convenience we will call these masculinity and feminity. There is therefore, a certain percentage of masculinity and the remaining percentage of feminity in every person. A person having more than 50% of any one of these should be classified as male or female as the case may be. This is not to explode our traditional way of classification, but is merely intended to advance an argument based on scientific truth. If there is a man having 85% masculinity and 15% feminity, a woman of 85% feminity and 15% masculinity will be the exact match and if this proportion if ever happens to coincide, there shall be no force on earth to keep them apart. This answers the reason for the so called "love at first sight" and all that and in most cases there will be a margin of tolerance as cent per cent correct proportions will be very very rare. If ever such a strange coincidence occurs, the existing barriers of cast, creed, nationality and so forth shall be shattered and all philosophy will go out of the head of even scholars if met by the exact opponent. This, therefore, is a scientific analysis of the phenomena of attraction.

We shall now look at the subsequent chapter. Attracted by the charms of a damsel if a man woos her—we call this a love episode—the marital tie does not often prolong with the mirth and bliss with which it was inaugurated. In very many cases to the utter dismay of the participants they find solace in parting company. What has science to say then?

Proporion of masculinity and feminity existing in a person depends to a great extent on the environments and is subjected to change, sometimes change beyond tolerance. There is truth in the old adage that "familiarity breeds contempt". Immunity of our senses would begin to sabotage. the unity by sowing seeds of hatred gradually Our physical and mental growth tilts the M-F proportion which in turn may repel rather than attract.

She wept, her wide blue eyes brimming,
And hot tears, gushing out in torrents,
Streaking down pale white cheeks, in rivulets.
The moon - hung above - a pale white disc,
Flinging long shadows of those tall pines;
Those dark creatures - hovering round,

And a chill hung about there.
I saw her - the frail form,
Silhoutted against those tall pines.
Andin a fleeting moment......

Our eyes met, and stood still;
And a heavy wind blew,

As our shadows touched.
A thousand waves rose, and broke hard,
Against our aching hearts
Inundating, with the soft wine of love;
And she drifted in to my out fling arms
We stood there...........

Her hot tears wetting my breast,
And my face. buried in those dishevelled
locks of hair;
Our veins throbbing, in unknown rhythms;
And hearts-merging-in the hot stream of love.

The Confluence

- *S. Pradeep,*
Class II Physics.

Towards A Political Cinema

The myth 'apolitical' Cinema.

The makers of the 'commercial cinema' or the 'entertainment cinema' have always maintained their pet theory that the cinema they make is apolitical. This is a myth. All cinema is political. In the deeper analysis, cinema – or for that matter, any art form – is the product of various economic and political forces operating in a given social context. What is the life that the 'entertainment' film-maker portrays in his 'apolitical' cinema? To a potential market of unemployed, semi-starved and sexually repressed millions, he creates and sells an unrealist world of synthetic' fantasies. Such a frustrated audience - would react to any kind of fantasy - pertaining to sex Love, violence or heroism. In a split second they would identify with the colourful, rich world, depicted on the silver screen. What is the total effect of this 'entertainment'? Apart from conditionlng the diseased sensibility of an unreal world, these films also act as tempoary symptomatic drugs used by the ruling classes to down the 'agressive symptoms of protest' generated in the hearts and minds of the exploited masses What might have erupted as a violent demonstration of anger now submerges itself in a dream world of sexual fantasies. In the make-shift solutions offered at the end of every such film the rich hero marries the poor heroine (or vice versa) and the villain is either killed or rounded up by the police All characters pose for the compulsive group photo of the last shot in the film All is fine and they live happily ener after inheriting the wealth of a rich relative - or, in the case of a tragedy - reuniting in heaven under the protection of the 'god almighty'.

Corrupted values

In these films basic human relationships are sentimentalised and treated melodramatically. The range of characters is demarcated in absolute blacks and whites (Grey tones are totally absent). The political significance of this mass emotional catharsis will become more evident only when we compare the role of cinema, along with other mass media like radio, TV, newspapers etc in the cultural life of a capitalist society. Mass media are the carriers of capitalist ideology in a class-society Therefore it becames the duty of the mass media to phopagate the 'truth' of a false value system advocated and practised by the ruling classes which own the means of production in a capitalist state The large spectrum of commercialfilms ranging from the technically well polished and crafted Hollywood products to their crude Indian initation fulfill a basic requirement - ideological oppression of the masses through mass media through the sale of synthetic dreams

Locating the Political cinema

In rather longish introduction, we have looked briefly how even the worth categories of commercial cinema are meant to serve the reactionary political interests of the bourgeoisie. The purpose of this article, however, is a little different. From now on, let us try to findout more about the much talked about concept of the 'political cinema' For our convenience, let us define 'Political Cinema' as that genre of cinema which deals in its form and content with political themes of direct relevence.

Griffith - reactionary genius

The history of Cinema is today, 83 years old The first political filmmaker as I can think of was an American called David Wark Griffith. Griffith, the great innorative master

of early Hollywood Cinema was instrumental in bringing about a revolution in film technique. Through his silent film, 'The Birth of a Nation' (1915) he introduced for the first time the concept of the Lengthing feature film, realised the importance of changing the volumes and sizes of images from shot to shot and improved upon the rhythm and pace of editing methods earlier experimented by other film maker like Edwin. S. Porter It was, also Griffith who used the first 'Close Up' in Cinema But nevertheless, the great Griffith was a racist. In 'The Birth of a Nation' he depicted the blacks as an inferior race of people who didn't deserve their freedom from slavery. To Griffith, black more the villains and he ended his film by showing the emergence of the Kukhix Klan - a white racit group which violently store to protect the black values of their English Culture from sacred infiltration'.

Leni-the fascist mistress.

Leni Reifinsthal was another cinematic genius who operated as a political film maker in Germany during the Nazi period of 1930's She made the famous 'Berlin Olympiad' (2 parts) and 'Triumph of the Will'. The latter work is rated to this date as the greatest propaganda piece done in the history of Cinema. Leni was a noted sex-symbol of the German Screen before she began directing her film. She was very close to Hitler. She manipulated her intimacy with the Fuhrer to get a goant film project sanctioned by the latter. Against theadvice of goebbels, Hitler personally made arrangements for to shoot her 'Triumph of the will' a cent percent propagandistic film meant to glorify the Nazi Empire.

A mamoth military rally was specially organized at Nuremberg for leni Reifinsthals' film The introductory sequences in the film show millons of people waiting at the rally venue, all faces looking up in expectation for the Nazi god to descend from the sky. Hitlers aircraft literally descends from the silvery clouds, into the midst of the Aryan race, wildly cheering and waving hands at its protector. When Leni was questioned about the film after the second world war by the allies, she replied coolly 'at that time the entire Germany believed its Fuhrer. I was no expection. I too adored him''. Leni was pardoned in view of her great contribution to the film art. But, the prints of 'Triumph of the will' exist in all the major film archives of the world, for everyone to see. And every film student sees it everyone to see with awe and admiration as the most balatant and most powerful propaganda classic error written on the medium of the celluloid.

The golden age of Russian Cinema.

The greatest of all names that one should remember in connection with political cinema is that of Serger' Eyensteni, the Russian filmmaker who worked during the 1920's and 30's This was a glorious period for all the Russian artists The great October revolution was just over. An entirely new socio-economic system based on the common good of the people was slowly emerging In this context, it was only natural that new art from also emerge Lenin rated cinema as the art of the 20th century' andgave for its development the maximum impetus he could Kuleshor, Pudovkin, Vertorr and Eistenstein - all the major film makers of the period were let loos completely Their only aim in life seemed to be to experiment, experiment and experiment with newer forms.

The censors were afraid

Eistenstein made his classic called 'The Battleship Potemkin' in 1925. This film, dealt with a naval mutiny, was essentially a dress rehearsal for the great October revolution of 1917. The film was so powerful in its visual appeal that in capitalist countries, the censors

found it necessary to cut down many shots to lessen the impact. The original musical score powerfully composed by the great Russian composer pronikoff was also tampered with. In fact a mellowed down version of the score was rewritten for the German exhibition.

Revolution and three lions.

What was so powerful about this little film made during the silent days of cinema? Contentwise 'poteinkin' dealt with the historical reinterpretation of an early uprising by the sailors But to arrive at such a visual impact Eisenstein had to abandon many cliche-ridden techniques that were in operation among the film makers of his time. Each individual shot of the film was carefully composed with the maximum care humanly possible and they were fixtaposed one after the other with a perfect temporal flow of spatial conflict. The additve principles of editing adhered to by another famous filmaker of his time, V. I. Pudovkin, was violated by the great Eisenstein Eisenstein did not want to total the shots one after the other and create their sum effect on the screen, like Pudoukin. To Eisenstein, each shot was a separate entity which had its specific meanings and associations when virwed alone But when fixtaposed with a different shot, the effect that Eisenstein expected to produce was that of a dialectic' conflict – ie, shot No. 1 and shot No. 2 (thesis and antithesis) resulting in a synthesis which evoked entirely new associations in the mind of the spectator. It is to be understood here that this new association was evident in neither of the independent shots To quote an example – Eisenstein photographed the static faces of three marble lons from three statues erected at three different places. The first lion was asleep, the second one was awake and the third one was r aring The innovating genius of Eisenstein fixtaposed these other three shots one after the other in a sequence of 'Potemkin'. The impact on the mind of the spectator was more conceptual than emotional Through the collision of three seemingly independent and separate shots, Eisenstein evoked on the screen a concept – the idea of the great revolutionary awaking of the masses from their reactionary slumber. This concept is not even partly inherent in any of the three shots taken in isolation.

Form, Content, Intellectual Mortage.

The formal elements of 'potemkin' wore a revelation to all students of cinema at the time of its making and continues to be so till to day. This silent film uplifted the medium of cinema from the pitfalls of melodramatic crudity and placed it on the exalted pedastal of a mature art form. The concept of 'intellectual mortage' was a direct outflow of Eisenstein's work.

The purpose behind referring to Eisenstein in such details is to illustrate and point out an important fact-that mature political cinema in any part of the world thrives not just in its content, but also in the form it uses The formal elements that the political film maker employs are of equal if not lesser importance. It is only through the perfect blending of form and content that a real work of art is born But there is a general tendency among the film critics and filmmakers view the form or content of a filmic work in isolation while studying or analyzing it. Such erratic criticism arises out of the subjective involvement and preoccupation of the critic with some aspect of the film he has seen and about which he is at a loss to explain in concrete terms.

Contemporary Political Cinema.

What is the fate of political cinema in the world that we live in today? Did Eisenstein beget any successors? If so, where are they? What are they doing in the contemporary world scene?

If slogan mongering and celluloid pamphleteering be the first criteria to judge political cinema, then, the whole world including India is full with it. In the west one sees the pitiful sight of political thrillers replacing the erst while James Bonds and Draculas of the silver screen. In this context it would be worthwhile to redefine political cinema ...

again. Let us say that Political Cinema is that cinema which does more to analyse the social situation objectively (using newer forms) than to arouse the masses emotionally into a political catharsis'. Emotional or political, a catharsis created on the screen is a masturbatory reaction. Moreover, it is foolish to believe that an entire people will be aroused to creating a violent political revolution through the showing of a few political films!

Cinema Verite

Radical Political cinema today has taken a big leap from where the great master Eisenstein started. From the fictionalised form it is moving to that of the non-fiction. Cinema—verite, a modern form of filming political events is an offshoot of the reportage technique. In the expert hands of filmmakers like Chris Marker this technique of film making has achieved near-perfection. Essentially, the cinema - verite technique consists of the efforts of the film maker at reaching the subject at the proper time and place and filming the sound and picture of the happenings disregarding the finer aspects of photographic and sound quality. Cinema-verite film maker switches on his camera, points his microphone at the subject and asks the minimum number of questions. In other words, he allows his subject to express himself through picture and sound. When the subject tells a lie the camera catches it as a lie, a slight twitch of the facial muscle of the subject is necessary to confirm it on the screen.

'La Joli Mai'

Chris Marker, the French film maker went around Paris in, 1962, filming his 'La Joli Mai' (The Happy Month of May), To the French, May is considered to be the happiest month of the year. Chris Marker interviews a cross section of Parisian population in his feature-length documentary. He points his camera and mike at men, women, children, old people, immigrant Algerian workers—all struggling for a decent human existence in the great city of Paris and failing at it. Marker lets them talk to any length they like and they cameout with fascinating reactions, statements and dramatic pauses which speak for themselves. Marker doesnot have to intercut alien images with an interview to make a point symbolically. The uncut and lngthy interviews of Parisians have their inbuilt natural pauses and timing which serve better in Marker's attempt at creating a political document through the making of his film. He also introduces a poetically written commentary track in the film which supplements his visuals. The ending lines of Chris Marker's commentary is worth remembering since they condense verbally, the comment that the film is trying to make—

"As long as poverty exists you're not rich"
"As long as despair exists, you're not happy".
"As long as prisons exist, you're not free".

Why I don't adore girls

Chacko Eapen, Class II Economics.

Titty was ten years old when I met her; now she is eighteen. She is endowed with rare beauty. She has fine black hair and lovely eyes. No bad thought ever enters her head; in fact, no thought does. But she is beautiful at eighteen.

Though I appreciate this fact, I cannot define my feelings for her. She certainly loves all my friends and cousins as well.

This may be magnanimity. My friends say I am to blame. They say I am afraid of girls and that girls can smell my fear. I do not know. But I do know I had fallen in love at least five times before I was twelve.

That was long time back. Now Titty and I go to the same college.

We do not spend much time attending classes. She loves accompanying me to the canteen. We sit and eat and talk for hours together. The expenses in this connection, adds up to Rs. 425/-

Since Titty loves films, we frequent cinema houses very often. Every occupation has its own hazards – in this case about Rs. 490/-. We went on an excursion from the college. I felt it my responsibility to bear the expenses incurred by Titty. This came to Rs. 450/-.

I do not know why, but I bought her a saree for Rs. 300/-.

Then there are miscellaneous expenses.

I hear titty is getting married next week. It seems she is against this marriage. But her parents seem to be firm.

I flip through the pages of my diary. Everything is recorded therein.

The evening is gloomy. I am somewhat dejected. I close my diary.

The gross expenditure on Titty's behalf runs to Rs 3814/30 P.

Which college student can be silly enough to spend that much on a girl?

I, I suppose.

Cleanliness is next to Godliness

Johnkutty A. J , I B. Sc., Physics

The importance of being clean has been stressed by our elders from very early days. The Proverbs like 'cleanliness is next to Godliness reminds us every day the necessity of being clean Yet, people forget their obligation to their neighbour and to their country and indulge in certain acts which make the city dirty. It is common that children are allowed to ease themselves by the road side. It is also not uncommon to see the grownups use any vaccant site as their latrines. The garbage and rubbish from houses are thrown out into the streets. These are further disposed by wind and animals like dogs and stray cattle.

Foreigners visiting our cities carry back a bad impression on the city and people. It is threfore the duty of every citizen to keep the city clean and make it very beautiful.

In certain foreign countries, people are prohibited by law even to throw used bus tickets, empty cigarette packets etc. on the road. The offenders are immediately booked and fines collected. The rubbish and garbage is stored in drums and when the garbage collecting vans come, the drums are emptied straight away into the vans. This enables them to keep their cities clean. As many of our people are illitarate they have to be educated about the need for keeping the city clean. Cleanliness campaigns have to be organized. Clean liness squads from student community can be organized in each street and they may be asked to look after their streets. Laws should be enacted, to book People who do not obey the instructions of the squads.

If everyone is made cleanliness-conscious, our city will not only be clean but also can be transformed into the heaven on earth.

Quit Poverty

Latha T. B. Class I Botany

Gandhiji rallied the the country to action by his "Quit-India" call and led it to political freedom, but his dream of a "Ram Raj" is still far from realization. After a quarter century of Independence, we are now being exhorted to "Quit Poverty". One may be tempted to interpret the term "Poverty" solely in relation to matters economic. A little reflection would however show that if we come to discharge our obligation to the posterity to create culture and civilization of which they would be product to be the product, we will have to remove poverty also on many other fronts–knowledge, creative thinking, leadership, high ethics and so on. There can be no doubt that we have become poorer in all these things today—how many great figures has the country produced since independence as against a long and illustrious time of them in the earlier generations?

With a bare 2.2% of the world's area and 2% of the world income, India supports 15% of the word's population. The eradication of the economic disparities is, no doubt, the first step in the war against the multi–headed demon of poverty, for "You cannot talk of God to a starving person". The provision of the bare necessities of life, viz., food, clothing, shelter, health and education is to be the basic goal of any "government of the people, for the people and by the people" That such a goal is not impossible of an early achievement is borne out by the examples of the miraculous post-war economic revivals of Japan and Germany.

What is needed at this juncture is the laying down of a sound economic national policy and its honest execution. Priority must be given to increase in productions. Most importantly, agricultural production accelerated through scientific and large-scale farming, any amount of money spent in this sector, without mechanisationwould be a waste.

In the educational field too, a revision of the government policies is called for. The case for a national education policy is so strong that education must be made a central subject. While education up to the High School level must be compulsory, higher collegiate education must be meant only for those who deserve it by virtue of their academic achievements; for others, avenues must be available for absorption in vocations suited to their aptitudes. Reservation of seats, if any, must be based on consideration of economic backwardness and should have nothing to do with caste or religion.

Higher education will lead to social progress. Without lamenting over the inadequacy of research facilities in the country, a healthier atmosphere can be created even in the existing research institutions.

The last point to be considered is the poverty of conscience and of civic sense. In the older generation, people had some religio-ethical scruples which largely made them conform to a healthy social structure. The abandonment of these principles, by branding them as superstitions, unscientific and out-dated, may partly explain the sudden fall in the ethical and moral standards in the country. Only the adoption of a right type of educational policy, can we hope to arrest this trend and to raise a generation of conscientious, dedicated and ethical citizens of Bharat. Let us try to bring about the realization of these truths.

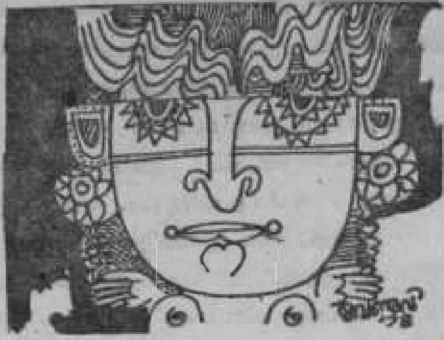

എന്റെ കവിതയെപ്പറ്റി പറയുവാൻ നിങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എനിക്ക് അജ്ഞാതമായ എന്തോ ഒന്നാണ് എന്റെ കവിത. എഴുതാതിരിക്കാൻ വയ്യാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ എഴുതുന്നു. ഈ എഴുത്ത് എന്റെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥവും ലക്ഷ്യവും നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ എഴുതുന്നു. മറ്റെന്തിനേക്കാളും ഇതത്രേ എനിക്ക വിലപ്പെട്ടത്. ഈ വിചാരം ഒരു സാമാന്യ സുഖജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടും കൂടി ഒരു സ്വപ്നദൃഷ്ടിയിലെന്നോണം ഞാനിതിൽ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു.

ആവൂ, വെറും മണ്ണായ നക്ഷത്ര
    കടലോടനുരാഗത്തിൽ
പൂവേ, നീയോ വീണ്ടും ക്രൂരം
    തെക്കൻകാറ്റോടനുരാഗത്തിൽ
ആയിരമുരു നിൻ ചിറകുകരിഞ്ഞു
    പതിപ്പാലെന്തേ വീണ്ടും വീണ്ടും
ഹേ വരിവണ്ടേ, നീയാകട്ടും
    തീയോടനുരാഗത്തിൽ
ഉഗ്രനാന്ധതയോടകലും ഋതിയോടു
    ജീവിതമനുരാഗത്തിൽ, അഗമ്യ
മഹാതമസ്സോടെൻ പാവം ചിറകേ,
    നീയിന്നനുരാഗത്തിൽ.

വളരെപ്പണ്ട് ഞാനെഴുതിയ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഒരു പൂവ് വിരിയുന്നു, ഒരു കവിത ജനിക്കുന്നു. ബോധപൂർവ്വമായ ഉദ്ദേശവും പ്രത്യേകിച്ചില്ലാതെ, ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ, അനശ്വരതയെപ്പറ്റി യാതൊരു വ്യാമോഹവുമില്ലാതെ — പൂമൊട്ടിനു വിരിഞ്ഞേ കഴിയൂ, പക്ഷിക്ക് പാടിയേ കഴിയൂ, തൊട്ടാവാടിച്ചെടിക്ക് വാടിയേ കഴിയൂ, തിരമാലയ്ക്ക് ആഹ്ലാദത്തോടെ സ്വയം ഉയർന്നടിച്ചു ചിതറിയേ കഴിയൂ. അതുപോലെതന്നെ അത്രമേൽ സ്വാഭാവികമായി ആത്മാർത്ഥമായി ഞാനെഴുതുന്നു.

എഴുതുമ്പോഴും സാധാരണയായി മനസ്സു ശൂന്യമായിരിക്കും. എന്തെന്നുവച്ചാൽ സ്വന്തമായ ഒരു വിഷയമോ എഴുതേണ്ട വസ്തുതയുടെ ഒരു രൂപരേഖയോ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക പതിവില്ല. ഇന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി എഴുതണം

എന്ന തോതത്തെ ചിന്തിച്ചുറപ്പിക്കാൻ മിക്കവാറും കഴിയാറില്ല. ആന്തരികമായ ഏതോ ഒരസംതൃപ്തിയുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൽ തികച്ചും അസ്വസ്ഥമായ എന്തൊക്കെയോടെ എന്തിനെപ്പറ്റി എഴുതുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാതെ, ഒന്നും നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കാതെ, ഞാൻ എഴുതിത്തുടങ്ങുന്നു. എന്റെ പേന അറിയാതെ ഉതിർന്നു വീഴുന്ന വാക്കുകളെ അപ്പോൾ മാത്രം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വൃത്തത്തിലോ വൃത്തമില്ലായ്മയിലോ ഒതുക്കി നിർത്തുന്നു. പെട്ടെന്ന് വാക്കുകൾ ആശയങ്ങളായി രൂപം കൊള്ളുന്നു. അവയ്ക്കു ബന്ധവും പുരോഗതിയുമുണ്ടാകുന്നു. വിഷയം താനെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ വരിയും അടുത്ത വരിക്ക് രൂപം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ ആ പ്രക്രിയ അതിദ്രുതമായ ഒരു ഭാവരചനയായി മാറുന്നതോടെ ഒരു കവിത ജനിക്കുന്നു.

ആർക്കുവേണ്ടി എഴുതുന്നു? ഞാൻ എഴുതുമ്പോൾ ആരും എന്റെ മനസ്സിലില്ല. അവിടെ ഞാൻ ഒറ്റക്കാണ്. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സ് ഒരാളെ തേടുന്നുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെങ്ങോ മറുനാട്ടിലെങ്ങോ കഴിയുന്ന 'സമാനഹൃദയ'നായ എന്റെ വായനക്കാരനെ — എന്റെ കവിതയെ മനസ്സിലാക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വ്യക്തി; എണ്ണത്തിൽ ഒന്നോ പത്തോ എന്നതൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമല്ല, ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും എന്റെ കവിതയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള വിശ്വാസം എനിക്കു ധന്യത നൽകുന്നു.

ഞാനറിയുന്നു, ഞാനറിയാത്തൊ-
രിടത്തിലെങ്ങാനോ
നീ വാഴുന്നു സമാനഹൃദയ, നിന-
ക്കായ് പാടുന്നേൻ.
നിഷ്ഫലമല്ലീ ജന്മം തോഴ, നിന-
ക്കായ് പാടുമ്പോൾ
നിഷ്ഫലമല്ലീ ഗാനം, നീയിതു
മൂളി നടക്കുമ്പോൾ....

എന്തിനുവേണ്ടി എഴുതുന്നു? ഭാരം ചുമന്നു ചുമന്നു നീങ്ങുന്ന തൊഴിലാളികൾ, തടിവലിക്കുന്നവർ, കല്ലു പണിക്കാർ, ഒരു പ്രത്യേക താളത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ഏലേലം ഏലേസാ, ഏലയ്യാ ഏലേസാ, ഹോയ് ഹോയ്! എന്നൊക്കെ. ആ ശബ്ദമുണ്ടാക്കലിന് ഒരേ ഉദ്ദേശമേയുള്ളൂ. ചെയ്യുന്ന പണിയുടെ ഭാരം അല്പമൊന്നു ലഘൂകരിക്കുക എന്നതു മാത്രം. അതുപോലെ മാത്രമാണ് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ കവിതയെഴുത്തും എന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ ജീവിതമാകുന്ന വൻ ചുമടും പേറി വലിച്ചു കയറുമ്പോൾ,
ഭാരമേറിയെന്റെ ചുമടിനൊരു
ലഘവു കിട്ടാൻ മാത്രം!
ഭാരമേ — യെന്റെ പെരുവഴിയിൽ
അറുതി കാണാൻ മാത്രം

വഴിയിലിറ്റ പച്ചവെള്ളം
സകലാശാപാശത്തിൽ
പായുന്നോനർത്ഥമില്ലാ-
തെന്റെയീ ഗാനങ്ങൾ.
മറ്റൊന്നും തേടാതെ
ഇപ്പാട്ടിന്നൊലിയിൽ,
പാട്ടിന്നിതാ വള്ളിവിഴി
നോക്കും പെരിയോരേ
എന്നും ഞാനപേക്ഷിപ്പൂ, മറ്റൊന്നുണ്ടു പറയാൻ! ജീവിത
ത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ മറ്റൊന്നുണ്ടു പറയാൻ!

—സുഗതകുമാരി

ഉദയത്തെക്കുറിച്ച് ചില സൂചനകൾ

D. ROBIN, II Pdc., III Group

സമകാലീന ഇൻഡ്യൻ സാഹചര്യങ്ങളിലെ മനുഷ്യാവസ്ഥയോട് നമ്മുടെ ആധുനിക കലാകാരന്മാർ എങ്ങിനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നൊരന്വേഷണത്തിന് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സവിശേഷപ്രസക്തിയുണ്ട്. കാരണം ആധുനിക ഭാരതീയകലാകാരൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രതിസന്ധിയിലേക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകാനും ഇത്തരമൊരന്വേഷണം സഹായിക്കും എന്നതുതന്നെ.

അവാംഗാർദ് കലാകാരന്മാരെക്കാൾ, ഫാഷൻ കലാകാരന്മാർ ആദരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് നമ്മുടെ ആധുനിക കലാരംഗത്തിന്റെ സവിശേഷത. പരിസരങ്ങളും, സാമൂഹികവും, വൈയക്തികവുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, ജീവിക്കുന്ന വർത്തമാനകാലവുമെല്ലാം ഫാഷൻ കലാകാരന്മാരിൽ നിന്നെത്രയോ അകലെയാണ് എന്നതു് ലളിതകലാ അക്കാദമിയുടെ ദേശീയ പ്രദർശനങ്ങളടക്കമുള്ള കലാപ്രദർശനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. ജീവിത പ്രചോദനമില്ലാത്ത ഇവർ പരിസര നിഷേധങ്ങളിലൂടെയും, ഗൃഹാതുരത്വങ്ങളിലൂടെയും അന്തർമുഖികളുടെ കലാകാരന്മാരാവുകയാണ്.

ഇൻഡ്യൻ അവസ്ഥയോട് നെഗറ്റീവ് ആയി പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ ഫാഷൻ കലാകാരന്മാരുടെ ക്രിയാത്മകത്വാഭാവം പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ചേതസ്സു് കരുത്തില്ല എന്നതാണതു്.

ഈ അവസ്ഥയിൽ വൈദേശിക കലാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. കല ഏകാന്തതയുടെ ശൂന്യപ്രകീർത്തനമാണെന്നും മറവുള്ള വെളിപാടുകൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ അകന്നു നിൽപ്പിനെ ന്യായീകരിക്കാനാണിവരുടെ ശ്രമം. ശൂന്യതയുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലാവുകയാണിവർ. കലയെ അതാകാനിപ്പിക്കാത്ത ശൂന്യതയിലേക്ക് പറത്തി വിടുന്നവരും ഇവർ തന്നെ.

പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഇവരുടെ രചനകളെടുക്കുക. സംസർഗ്ഗ ശേഷിയില്ലായ്മ പ്രകടമാണ്. അവ ഒന്നും വിനിമയം ചെയ്യുന്നില്ല — ശൂന്യതയൊഴികെ. കലാസൃഷ്ടി സ്വയം പര്യാപ്തമായിരിക്കണമെന്ന വാദമാണിപ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കെത്തുന്നതു്.

ഇതിനൊരു മറുവശമുണ്ട്. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കലയിൽ വരാൻ പാടില്ലെന്ന ബൂർഷ്വാ അഭിവാഞ്ഛയാണ്, വിനിമയ ശേഷിയില്ലാത്ത തങ്ങളുടെ മാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഇവർ പ്രക്ഷേപിക്കുന്നതു്. ശൂന്യതയോട് രാജിയാവുന്നതോടെ, ഇവർ ബൂർഷ്വാ സമൂഹത്തിന് രക്ഷോപായം ഓതിക്കൊടുക്കയാണ്. ഇത്തരം കലയെയാണ് ദാദായിസ്റ്റുകൾ നിഷേധിച്ചതു്. ദാദായിസ്റ്റുകളുടെ ചരിത്രപരമായ പ്രസക്തി ഈ നിഷേധമാണ് എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അപ്പോൾ സ്ഥാപിത താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ ബോധമായ

ഇരയാണ് മധ്യവർത്തിയായ ഫാഷൻ കലാകാരൻ എന്നു വരുന്നു. തങ്ങളെ ശുഭാന്ത്യകളായി അവതരിപ്പിയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമം ഇവരെ പടിഞ്ഞാറൻ കലാകാരന്മാരുടെ പാരസൈറ്റുകളാക്കുകയാണ്. "നമ്മുടെ ആധുനിക കല പുസ്തക പ്രചാരിതവും യൂറോപ്യൻ – അമേരിക്കൻ കലയുടെ പുനഃപ്രകാശനങ്ങളെ മാതൃകയാക്കുന്നതുമാണെന്ന ബോധമുണർത്തുന്നു" എന്നുള്ള കെ. സി. എസ്സ്. പണിക്കരുടെ വിലയിരുത്തൽ സത്യസന്ധമാണ്. പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനങ്ങളിലൂടെയാണ് നമ്മുടെ ആധുനിക കല വളർന്നുവന്നതെന്ന കാര്യം മറച്ചുവെയ്ക്കാനാവില്ല. പക്ഷെ നമ്മുടെ ഫാഷൻ കലാകാരന് പടിഞ്ഞാറൻ ആധുനിക കലയുടെ പല ശബ്ദങ്ങളും ഇൻഡ്യൻ അനുഭവങ്ങളുടെ പ്രധാന ധാരകളിൽ നിന്ന് മാറപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു എന്നറിയാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധി ഉണ്ടായില്ല. ആധുനിക കലയിൽ ഒരു revolutionary tradition ഉണ്ടല്ലോ. അതായിരുന്നു അവർ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇവർ തങ്ങളെപ്പോലുള്ള പലായനവാദികളായ പാശ്ചാത്യ ആധുനിക കലാകാരന്മാരിലേക്ക തിരിയുകയാണുണ്ടായത്.

ഫാഷൻ കലാകാരന്മാർ തിമിര ബാധിതരാണെന്നാണിത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഈ തിമിരത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടിക്കൊണ്ടേ അവർക്ക് പുനർജനിയ്ക്കാനാവൂ. ഇവർക്ക് വേണ്ടത് വിപ്ലവകരമായ ചരിത്രബോധമാണ്. നമ്മുടേതു പോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ച പല ആധുനിക കലാകാരന്മാരും (ഉദാ: ബ്രെഹ്ത്, മയക്കോവ്സ്കി, നെരൂദ, എൻസെൻസ്ബെർഗർ, ആരഗോൺ) ശൂന്യതയിൽ നിന്നു തുടങ്ങിയവരാണ്. പക്ഷെ വിപ്ലവകരമായ ചരിത്രബോധം അവർക്ക് പുതിയ കണ്ണുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു പുനർജനി സാദ്ധ്യമായി. ഒരു പുതിയ ലോകം പണിയുന്നതിന് നേതൃത്വമേറ്റെടുക്കുന്നതിനു പകരം, തങ്ങളിതുവരെ ശൂന്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള പൊള്ളത്തർക്കങ്ങളുമായി ഇടറുകയായിരുന്നുവെന്നവർക്ക് വ്യക്തമായി. Brecht നിഹിലിസത്തിൽ നിന്നും, ആരഗോൺ അബ്സേഡിസത്തിൽ നിന്നും മയക്കോവ്സ്കി ഫ്യൂച്ചറിസത്തിൽ നിന്നും നെരൂദ നിരാശാവാദത്തിൽ നിന്നും മോചനം നേടിയതിങ്ങനെയാണ്.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിടാൻ ചോരയ്ക്ക് കരുത്തില്ലാത്തവർ ശൂന്യതയിലും, ഏകാന്തതയിലും, നിർമ്മാനുഷികതയിലും വ്യക്തിത്വവിഘടനത്തിലുമെല്ലാം ചെന്നെത്തുന്നു എന്ന് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവാംഗാർദ് കലാകാരന്മാർ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിപ്ലവകരമായി നേരിട്ടവരാണ്. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിയ്ക്കാനുള്ള ഭയം ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് ആദ്യത്തെ കാര്യം. ഒരു ആദ്യകാലനിരാശാവാദിയായ നമ്മുടെ വിപ്ലവകവി നെരൂദ തനിയ്ക്കു സംഭവിച്ച പരിണാമത്തെ റോബർട്ട് ബ്ലൈയുമായുള്ള ഒരഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകൃതികളുടെ നിലവാരം താണുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായത്തെ എതിർത്ത് സംസാരിയ്ക്കുകയാണദ്ദേഹം.

— "മരിയ്ക്കലുമില്ല. സർഗ്ഗാത്മകത ഇന്നും സുശക്തമാണ്. മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എത്രയെത്ര പുതിയ കാവ്യരൂപങ്ങളാണ് യുവകവികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അവരിപ്പോൾ അനുഭവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. പണ്ടൊക്കെ പഴയ മൂശ തകർക്കാൻ വലിയ ഭയമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ ഭയമില്ല. അതൊരു വലിയ കാര്യമാണ്.

ചോ: — അനുഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഭയം താങ്കൾക്ക് ഇല്ലാതിരിയ്ക്കാൻ കാരണം?

ആ ഭയത്തെ കീഴടക്കാൻ ഞാനും കുറേസമയമെടുത്തു. ചെറുപ്പത്തിലേ ഞാനും കൂടുകളിൽപ്പെട്ട എലിയെപ്പോലെ പേടിത്തൊണ്ടനായിരുന്നു. എഴുതിത്തുടങ്ങിയ കാലത്ത് നിരൂപകർ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച നിയമങ്ങളെ തെറ്റി നടക്കാൻ ഞാനും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എനിക്കാഭയമില്ല"

യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിയ്ക്കാനുള്ള ഭയം ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ, ശൂന്യതയെ തകർക്കാൻ കരുത്തുനേടി എന്നാണർത്ഥമാക്കേണ്ടത്. അവാംഗാർദ് കലാകാരന്മാർ ഈ ശൂന്യതയുടെ താളത്തെ അട്ടിമറിച്ചത് പിറവിയും നാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാം കൊണ്ടുമായിരുന്നു. ജീവനുള്ളതിനെ കലയും കാവ്യവുമാക്കിക്കൊണ്ട് വാൻഗോഗ് 'Potato caters' വരയ്ക്കുകവഴി ഈ ശൂന്യതയെ ജയിച്ചു എന്നനുമാനിയ്ക്കാം. ഇവിടെ ശൂന്യത ജീവിതത്തിനുവഴിമാറി. ഇവിടെ ജീവിതം സംസാരിയ്ക്കുന്നു. സമകാലീന പരിതഃസ്ഥിതിയെ ക്രോഡീകരിയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലെഗർ വരഞ്ഞുവെച്ച യന്ത്രരൂപങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയുടെ സമകാലീനാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളായതു ഇങ്ങനെയാണ്.

പിക്കാസോ ഈ ശൂന്യതയെ ജയിച്ചത് തന്റെ പെയിന്റിങ്ങുകളെ മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ഞെട്ടിക്കുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളാക്കിയായിരുന്നു. ഗ്വർണിക്കയും അവിഗ്നോണിലെ കന്യകയുമെല്ലാം ഓർക്കുക. ഇവരുടെ കലാസൃഷ്ടികൾ ഉദ്ദേശ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കു നേരെയുള്ള ഏററവും ഉന്നതമായ നീതികളായിരുന്നു.

ഭാവി അവാംഗാർദ് കലാകാരന്മാരുടേതാണ്. ഒഴിഞ്ഞ പേജിലൂടെയുള്ള അവരുടെ മുന്നേറ്റം ഫാഷൻ കലാകാരന് ഒരു പാഠമായിരിക്കാം. മരിച്ച അവസ്ഥകളിൽനിന്ന് രക്ഷ നേടണമെങ്കിൽ സങ്കുചിതമായ അയാളുടെ സംവേദന സംസ്കാരത്തെ ക്രൂരമായൊരഴിച്ചുപണിയലിന് വിധേയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രപഞ്ചമിതണുവരത്തി
യുണർന്നതു കണ്ടു ഞാൻ;
സാന്ധ്യകൾ ഉടുത്തതും നിശാ
ഗന്ധികൾ വിടർന്നതു
മിതണവാനപഥങ്ങളി
ലുണർന്ന ശയനകളുത്ത
ളുതറുന്ന മഴമുകിലുക
ളിണചേർന്നലയുന്ന താപ്പാതി
വീണുമയച്ച പഥങ്ങളും;
വിളറിയ നിലാവിൻ ഇളുക
ളീയരയുടെ പൊന്നറി
ലിഴയുന്നതും കണ്ടു ഞാൻ
ഒടുവിൽ–
കട്ടിപിടിച്ച തമസ്സിൽ നിൻ
സ്മൃതികൾ തളിർത്ത മനവും പേറി
യൊരു പെരുവഴിയമ്പലം തേടവേ
കാലമൊരു വിളർത്ത കാറവമാ
യെന്നെത്തഴുകവേയറിയുന്നു
ഞാ–നൊരു നിമിഷാശ്വത്ഥത്തി
ന്നങ്ങളൊലികൾ മുഴങ്ങുന്നതും
മനസ്സിൽ, നിൻ
സ്മൃതിതന്നിലകൾ പൊഴിയുന്നതും.

ഒടുവിലൊരു നിമിഷാശ്വത്ഥത്തി
ന്നങ്ങളൊലികൾ മുഴങ്ങി
മനസ്സിൽ
സ്മൃതിതന്നിലകൾ പൊഴിഞ്ഞു.
സ്മൃതിപത്രങ്ങളിൽ നീയൊരു
ഹിമകണമായ്ത്തുടിച്ചതും
വരണ്ടൊരെന്നധരങ്ങളിൽ
വാടാമല്ലിയായ് വിടർന്നതും
നഷ്ടദുഃഖമിളകൾ പൊട്ടിയൊലി
ച്ചൊരുമനവുമായറിയുന്നു ഞാൻ.
പക്ഷേ–
കാലത്തിൻ വിഷജ്വരനഖങ്ങൾ
കോറിയ സ്മൃതിപത്രങ്ങളിൽ
തുടിച്ചാന്ത്യഹിമകണങ്ങളുറഞ്ഞു.
ഒടുവിൽ–
ഒരു നിമിഷാശ്വത്ഥത്തി
ന്നങ്ങളൊലികൾ മുഴങ്ങി
മനസ്സിൽ
സ്മൃതിതന്നിലകൾ പൊഴിഞ്ഞു
എങ്കിലും–
പൊഴിഞ്ഞൊരീയിലകളിൽ
തുടിച്ചാന്ത്യഹിമകണങ്ങളിൽ

ഇലകൾ പൊഴിയുന്ന നിമിഷം

സുധീഷ്, ക്ലാസ്സ് II ബോട്ടണി

ഒരു ക്യാപ്റ്റന്റെ കഥ

Captain V. S. Makkar.

നനഞ്ഞ മണ്ണിൽ നടുവിരൽ കൊണ്ട് നെടുകെ ആറ് കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കി. പച്ചയും ചുവപ്പുമാർന്ന ഗുളികകൾ ഓരോ വായിൽ കുഴിച്ചുമൂടി. സംതൃപ്തിയോടെ സമാധാനത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു. നാലു പാടും പരതി നോക്കി. ആരുമില്ല. നേരം പുലർന്നിട്ടില്ല. അകലെ ആകാശത്തിന്റെ മാറ് തുളച്ചു നിൽക്കുന്ന മസൂരി മലകൾ. മഞ്ഞിന്റെ അലകൾ, തെറിച്ചുവീഴുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ കഷണങ്ങൾ—

തിരികെ വാർഡിലേക്കു നടന്നു.

അറുപതിനാറ്. അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അറുപതിനാറു ഗുളികകൾ വിതച്ചു! അവ മുളപൊട്ടി, ഇലകൾ വിരിഞ്ഞ്, വൻവൃക്ഷങ്ങളാകും. എന്റെ വിത്തുകൾ—എന്റെ വിത്തുകൾക്ക് വിത്തുകളുണ്ടാകും! എന്റെ ഗുളികച്ചെടികൾ വളരും. പറവകൾ അവയുടെ കൊമ്പിൽ ചേക്കേറും. വേരുകൾക്കിടയിൽ ഉറുമ്പുകൾ കൂടുകെട്ടും—അവ എനിക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കും.

പെട്ടെന്ന്, അരക്കവാളുപോലെ, വാരിയെല്ലുകളെ തകർത്ത് ചീറിപ്പായുന്ന വേദന.

പടർന്നു കിടക്കുന്ന മണലിന്റെ സമുദ്രം നടുവിൽ തെളിഞ്ഞ ജലാശയം. ജലാശയം അല്പാല്പമായി ഇല്ലാതാകുന്നു. മരുഭൂമിക്കു മുകളിൽ കൂടാരമടിച്ച സന്ധ്യ. അകലെ ചക്രവാളത്തിൽ ഉയരുന്ന പൊടിയുടെ മേഘങ്ങൾ, വെള്ളക്കുതിരകൾ സ്വർണ്ണച്ചിറകുകൾ ···കുളമ്പടികൾ ...
ജലാശയം വീണ്ടും തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. കലങ്ങിമറിയുന്ന വെള്ളത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ. അവയ്ക്കുള്ളിൽ ഇഴയുന്ന വിരകൾ. ലൈംഗിക വളർച്ച പൂർത്തിയായാലുടൻ ഒന്നിച്ചു ചേരുകയും മരണംവരെ വേർപിരിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രക്ത വിരകൾ.

പെൺവിരയുടെ അടിവയറ്റിൽ പറ്റിച്ചേർന്നു സഞ്ചരിക്കുന്ന ആൺ വിര. ക്യാപ്റ്റൻ ജെയിംസ് – മിസ്സിസ്സ് ജെയിംസ്.

“ക്യാപ്റ്റൻ ജെയിംസ്, ഹൗ ഡു യൂ ഫീൽ നൗ?”

കണ്ണുകൾ വെട്ടിത്തുറന്നു–തല തിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഗ്ലൂക്കോസ് കുപ്പിയിൽ നിന്നും എന്റെ ധമനികളിലേക്ക് ഒഴുകുന്ന ജീവൻ—

“അയാം ബെറ്റർ, ഡോക്ടർ”

കണ്ണുകൾ പകുതി അടച്ചു.

എന്റെ ക്രൂരനായ ശത്രു, വീണ്ടും നീയെന്നെ വീഴ്ത്തി? നിന്റെ വിടർന്ന ചിറകുകൾ ഒരു ദിവസം ഞാൻ വെട്ടി വീഴ്ത്തും.

ഇവിടെ, ഈ പടക്കളത്തിൽ ഞാൻ മാസങ്ങളായി മുറിവേറ്റു കിടക്കുന്നു. എന്റെ ആമാശയത്തിനുള്ളിൽ ഗുളികകൾ പെറ്റുപെരുകി.

എങ്കിലും ആശ്വാസമെവിടെ?

സ്വർണ്ണച്ചിറകുള്ള പടക്കുതിരകളും, നീല ജലാശയങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും നിറഞ്ഞ സ്വപ്നമാണോ എന്റെ രോഗം? ആരോടു ചോദിക്കും?

വീണ്ടും ആവർത്തനങ്ങൾ. ആൽബർട്ട് കാമുവിന്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ മുങ്ങുന്ന മുരടിച്ച പകൽ. സന്ധ്യ. രാത്രി. അവസാനം പെത്തിഡിന്റെ ആലിംഗനം.

പിന്നെയും ഉഷസ്സ്.

ഞെട്ടിയുണർന്നു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ, പുറത്തേക്കു നോക്കി കിടന്നു. എന്റെ ഗുളികച്ചെടികൾ – ഞാൻ ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിക്കുകയാണോ ?

ഹോസ്പിറ്റൽ ഗാരേജിന്റെ സൈഡിലുള്ള കോറിഡോറിൽ, ബാറ്റ്മാൻ ബിധിചന്ദ് പതിവുപോലെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രോഗിയായ ജെയിംസ് സാബിന്റെ, മാസങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്ന മോട്ടോർ സൈക്കിൾ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കാൻ.

മുള്ളുവേലിയോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന മഞ്ഞിന്റെ പുക. ബിധിചന്ദ് മോട്ടോർ സൈക്കിൾ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുന്നു. പുക എട്ടുകാലിയുടെ രൂപത്തിൽ പടരുന്നു. മഞ്ഞിന്റെ പുക ഇന്ധനത്തിന്റെ പുകയെ വിഴുങ്ങുന്നു.

പണ്ടെവിടെയോ വായിച്ചത് ഓർമ്മിച്ചു

‘ദി ഫീമെയിൽ സ്പൈഡർ ഈറ്റ്സ് ഹെർ മേറ്റ് ആഫ്റ്റർ ഷീ ഹാസ് ഹാഡ് ഹെർ ബിറ്റ് ഓഫ് ഫൺ’!

മഞ്ഞിന്റെ പുക – ഇന്ധനത്തിന്റെ പുക, ആൺ എട്ടുകാലി – പെൺ എട്ടുകാലി. ക്യാപ്റ്റൻ ജെയിംസ്. – മിസ്സിസ് ജെയിംസ്.

വരിഞ്ഞു മുറുക്കിയ ആഫ്രിക്കൻ തമ്പേറിന്റെ മുകളിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ അമരുന്ന പഞ്ഞിക്കെട്ടിന്റേതുപോലുള്ള ധ്വനി. ട്രെയിനിംഗ് കാലത്തു കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അംഗോളക്കാരൻ കാപ്പിരി, ബുലാക്കി മൂയിസ് കാഫുണ്ടി, അവന്റെ ബോംഗോസിൽ നിന്നും ഇതേ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു.

വീണ്ടും അതേ ശബ്ദം.

കാലടികൾ, ശൂന്യമായ വഴി.

മഞ്ഞിന്റെ നേർത്ത പാളികൾ മെല്ലെ വിടർന്നു.

തലകുമ്പിട്ട് ഒഴുകിവരുന്ന ഒരു പനന്തത്ത

അമർത്തി ചവിട്ടാതെ, താറിൽ തൊടാതെ, യവന നാടകത്തിലെ നായികയെപ്പോലെ—

അങ്ങകലെ മുള്ളുവേലി. വളവു തിരിയുന്നതുവരെ കണ്ണുകൾ പനന്തത്തയെ പിന്തുടർന്നു. ശ്വാസമടക്കി കിടന്നു. എ

ണെങ്കിലും ശബ്ദമുണ്ടായാൽ അവരും പറന്നു പോയെങ്കിലോ?

എന്റെ മുറിയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന സിഗററ്റിന്റെ പുക എന്റെ പനന്തത്തയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാവില്ല. ഞാൻ നിനക്കായി ചന്ദനത്തിരികൾ കത്തിയ്ക്കും. നിന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കും. നിനക്കായി ജനലഴികളിൽ മുല്ലവള്ളികൾ പടർത്തും. നിനക്കു കൂടുകെട്ടാൻ ചകിരിനാരുകളും പഞ്ഞിക്കെട്ടുകളും ശേഖരിക്കും. എന്റെ പനന്തത്തേ നീ വരില്ലേ?

അന്ന് പടക്കുതിരകളെ സ്വപ്നം കണ്ടില്ല – അടുത്ത ഉഷസ്സിനായി അവളുടെ ഓർമ്മ ഉണർന്നു കിടന്നു. അവസാനം അവർ കടന്നുപോയപ്പോൾ ഒരു പ്രതിമപോലെ ഇരുന്നു പിന്നെ നോക്കി നോക്കിയിരുന്നു പിറ്റേ ദിവസവും അവർ വന്നു. മെല്ലെ മെല്ലെ പുളമടിച്ചപ്പോൾ അവർ തലതിരിച്ചു നോക്കി. പുഞ്ചിരിച്ചു.. കവിളുകളിലേയ്ക്ക്, ഇരമ്പിക്കയറുന്ന അരുണിമ. അന്ന് പെത്തിഡിൻ ഇഞ്ചക്ഷൻ കൂടാതെ ഉറങ്ങി. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ പനന്തത്ത പറന്നു നടന്നു.

എനിക്ക് പറന്നു പോകണം. എന്നിട്ട് എന്റെ സ്വർണ്ണക്കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്ക് ആ പനന്തത്തയെ ക്ഷണിക്കണം. അവിടെ ഒരു കൂടുകെട്ടണം. വിടരുന്ന ഇതളുകൾക്കിടയിൽ മുഖമമർത്തി മയങ്ങണം. കഴുത്തിലെ ചുവപ്പുപാടുകളിൽ കൈകളോടിക്കണം. എന്നിട്ടോ? എന്നിട്ട് ...എന്നിട്ട്... മൂന്നു വർഷത്തെ ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽപോലും മിസ്സിസ് ജെയിംസിൽ നിന്നും ലഭിക്കാത്തതെല്ലാം എന്റെ പനന്തത്തയോടു തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കണം.

ജവാന്മാരുടെ പ്രീതിയും ആദരവും നേടിയ പഴയ ക്യാപ്റ്റൻ ജെയിംസായി വീണ്ടും മാറണം.

ഓഫീസേഴ്സ് മെസ്സിൽ വച്ച് സംഭവിച്ചത്. 'ആൻ ആക്ട് ടു പ്രെജുഡിഷ്യൽ ടു ഗുഡ് മിലിട്ടറി ഡിസിപ്ലിൻ' അല്ലെന്നു തെളിയിക്കണം.

ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തായ മേജർ സെൽവരാജിന്റെ ഭാര്യയിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചതല്ല, സംഭവിച്ചതെല്ലാം.

അസിസ്റ്റന്റ് കളക്ടറായ മിസ്സിസ് ഉഷാ ജെയിംസിന്റെ ഭർത്താവ്, കരസേനയിലെ ശോഭനമായ ഭാവിയുള്ള ഒരു പെർമനന്റ് കമ്മീഷൻഡ് ഓഫീസർ, എന്ന നിലയിൽ തന്നെയാണ് അവരോട് പെരുമാറിയത്.

അന്നും ബാർമാൻ മോറിസിന്റെ ഒരു പെഗ്ഗും തന്റെ വിസ്കിഗ്ലാസിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എത്ര കഴിച്ചെന്ന് ഒരു ഓർമ്മയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, വിമൻസ് കോളേജ് അത്‌ലറ്റിക്സ് ചാമ്പ്യനായിരുന്ന, സ്റ്റേറ്റിനെ ഹോക്കിയിൽ പ്രതിനിധീകരിച്ച, സൗന്ദര്യവതിയായ ഉഷയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാത്തതൊന്നും മേജർ സെൽവരാജിന്റെ ഭാര്യയിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

ആന്റി റൂമിലെ സോഫയിൽ നിന്ന് ജൂനിയർ ഓഫീസർമാരെല്ലാവരും കൂടി പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുമ്പോഴാണ് അല്പം ബോധം തെളിഞ്ഞത്. ഇടതുവശത്തിരുന്ന മിസ്സിസ് സെൽവരാജിന്റെ മടിയിലേക്കുതന്നെ വീഴേണ്ടിയിരുന്നോ? ആന്റിറൂമിലേക്ക് ആരോ കടന്നുവന്നപ്പോൾ ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ല എന്ന ഭാവത്തിൽ സാവിത്രി ചമഞ്ഞതാകണം, അവർ.

"ക്യാപ്റ്റൻ ജെയിംസ് ഹാസ് മിസ്ബിഹേവ്ഡ് ഇൻ ദ മെസ്സ് വിത്ത് മിസ്സിസ് സെൽവരാജ്"

ഗാരിസൺ മുഴുവൻ പാട്ടായി. പോസ്റ്റിംഗ് മേടിച്ച് മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയാലോ എന്നുവരെ തോന്നി. ഭാഗ്യത്തിന് മിലിട്ടറി അക്കാദമിയിൽ ഇൻസ്ട്രക്ടർ പോസ്റ്റിലേയ്ക്കുള്ള നിയമനം ശരിയായി വന്നു. പക്ഷേ വിമർശനത്തിന്റെ ശരങ്ങൾ വീണ്ടും....

"ആസ് ഫാർ ആസ് ദ മോറൽ സെൻസ് ഈസ് കൺസേൺഡ് ജെയിംസ് ഈസ് വെരി വീക്ക്. ഹി ഷുഡ്ൻഡ് ബി ആൻ ഇൻസ്ട്രക്ടർ ഇൻ ദ അക്കാദമി"

വളരെ കുറച്ചുമാത്രം സംസാരിക്കാറുള്ള മേജർ സെൽവരാജിൽ നിന്നുമാണ് സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു വാചകങ്ങളെങ്കിലും ശ്രവിച്ചത്.

സെന്റ് ഓഫ് പാർട്ടിക്കുശേഷം, കൈ പിടിച്ചു കുലുക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഓർമ്മിച്ചു.

"യൂ ആർ ടു ഇന്നസന്റ് ടു അണ്ടർസ്റ്റാന്റ് എ ഗേൾ ജെയിംസ്. വിഷ് യു ഗുഡ് ലക്ക്"

ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നു ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്ത ദിവസം. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ തടഞ്ഞെങ്കിലും മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ തന്നെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തി.

തണലൊരുക്കിയ പൂന്തോട്ടത്തിലെ മുല്ലവള്ളികളെല്ലാം പൂത്തിരിക്കുന്നു. മുല്ലപ്പൂക്കളെ തഴുകിവരുന്ന മാരുതനിലെ പ്രാണവായു.

കട്ടിലിന്നരികിലുള്ള ഫോട്ടോ സ്റ്റാന്റിൽ, നവദമ്പതിമാരുടെ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ഫോട്ടോ.

എന്റെ ഉഷേ.... ..... സാരിയുടുത്ത രൂപം ഇല്ലാതെയാകുന്നു–എന്ത്? അതാ എന്റെ പനന്തത്ത– വെള്ളിക്കെട്ടിട്ട ഫ്രെയിമിനുള്ളിൽ നിന്നു പുഞ്ചിരിക്കുന്നു!

ഫോട്ടോ മഞ്ഞിന്റെയും പുകയുടെയും ഒരു ചെറിയ ഉറവയായി മാറുന്നു. അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചെറിയ വളയങ്ങൾ തലക്കുചുറ്റും സഞ്ചരിക്കുന്നു. വളയങ്ങൾക്ക് എട്ടുകാലിയുടെ രൂപം....പെൺ എട്ടുകാലികൾ, ഇണയെ തിന്നുന്ന പെൺ എട്ടുകാലികൾ!

വരിതെറ്റി മുറുകിയ ആഫ്രിക്കൻ അരയറിനു മുകളിൽ മെല്ലെ അമരുന്ന പഞ്ഞിക്കെട്ടിന്റെ ധ്വനി ---

മോട്ടോർ സൈക്കിൾ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു.

പഞ്ഞിക്കെട്ടിന്റെ ധ്വനി എഞ്ചിനിൽ നിന്നും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹോസ്പിറ്റലിനരികിലുള്ള കാറ്റാടി നട്ടത്ത് വണ്ടി പാർക്ക് ചെയ്തു.

എന്റെ പനന്തത്ത വന്നില്ല.
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രകാശം മങ്ങി. മൂടൽ മഞ്ഞിന്റെ അടുക്കുകൾക്കിടയിലൂടെ ചന്ദ്രകിരണങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറി. പിന്നീട് സൂര്യകിരണങ്ങളും.
അവൾ വന്നില്ല.
ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. എന്റെ തലക്കുമുകളിൽ സൂര്യൻ കത്തിയെരിഞ്ഞു. എന്റെ നിഴൽ പിന്നിലേക്ക് മടിഞ്ഞുവീണു. നീണ്ട് നീണ്ട് ഹോസ്പിററലിന്റെ തൂണിൽ ചെന്നു ലയിച്ചു.
എന്നിട്ടും അവൾ വന്നില്ല.
റോഡ് ശൂന്യമായി. മെല്ലെ മെല്ലെ ലോകമുറങ്ങി. ഞാൻ മാത്രം ഉണർന്നിരുന്നു ...
അവസാനം
എവിടെയോ ഒരു നാഴികമണിയുടെ നാവ് നാലു തവണ മുഴങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ പനന്തത്ത വന്നു ... തലകുമ്പിട്ട് വന്നു.
ഞാനൊന്നേ നോക്കിയുള്ളു. അവളുടെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്തിരുന്നു.
എന്റെ പനന്തത്തേ....!

ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവരുന്ന ധ്വനി.... ആയിരമായിരം കുളമ്പടികളുടെ ധ്വനി —പടക്കുതിരകൾ — സ്വർണ്ണച്ചിറകുകൾ.... മണലാരണ്യം - പൊടിപടലങ്ങൾ.... "യൂ ആർ ട ഇന്നസന്റ് ട അണ്ടർസ്റ്റാന്റ് എ ഗേൾ, ജെയിംസ്."

"യൂ ആർ.... ട.... ഇന്നസന്റ്, ജെയിംസ്"

മദ്യനിരോധനം; ഭാരതത്തിൽ

എം. കെ. മുരളീധരൻ, ക്ലാസ്സ് I ഇക്കണോമിക്സ്

സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതം കഴിഞ്ഞ മുപ്പതുവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പലപദ്ധതികളും പരിപാടികളും കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പരാജയത്തിന്റെ കദനകഥകൾ മാത്രം പറയാനുള്ളവയാണ് പ്രസ്തുത പദ്ധതികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും. ഇവയുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ഒരു നവാഗതനായിട്ടല്ലെങ്കിലും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്താണ് "മദ്യനിരോധനം" മനുഷ്യന്റെ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക എന്നത് വിഷമകരമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണെന്നിരിക്കെ മദ്യാസക്തിയുള്ള ഒരുവന്റെ വികാരങ്ങൾക്ക് കടിഞ്ഞാണിടാൻ ശ്രമിച്ചാലതു ജലരേഖകളായി മാത്രമേ പരിണമിക്കുകയുള്ളു.

മദ്യനിരോധനം നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ പലനേട്ടങ്ങളും പ്രസ്തുത പദ്ധതികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതു നടപ്പാക്കിയാലുണ്ടാകുന്ന കോട്ടങ്ങളെപ്പററി അവർ ബോധവാന്മാരാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദ്യനിരോധനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ അംഗീകരിക്കാമെങ്കിലും, അന്തിമ വിശകലനത്തിൽ നേട്ടങ്ങളുടേയും കോട്ടങ്ങളുടേയും ആകെ തുകകൾ തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പദ്ധതി ഭാരതത്തിനുതകുന്നതല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതു് ഒരു വസ്തുതയാണെന്നിരിക്കെ, ഭാരതത്തിൽ മദ്യനിരോധനം എത്രമാത്രം വിജയപ്രദമായിരിക്കും എന്നതു് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അവശേഷിക്കുന്നു. പലവുരു പരീക്ഷിച്ചു പരാജയമടഞ്ഞതാണീ പദ്ധതി എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാരതത്തിലെ നിലവിലുള്ള സാഹചര്യം മദ്യവർജ്ജനത്തെപ്പോലുള്ള പുരോഗമനപരമായ പദ്ധതികളുടെ വിജയത്തിനനുയോജ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അഥവാ മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ വിത്തുകൾ ഭാരതമണ്ണിൽ ഒരുപക്ഷേ മുളച്ചാലും അതു മുളയിലേ നശിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം അതിനു വളർന്നു പുഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം ഭാരതത്തിൽ സംജാതമായിട്ടില്ല. നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയിൽ അതൊട്ടു സാദ്ധ്യമല്ലതാനും. ചുരുക്കത്തിൽ മദ്യനിരോധനം പോലുള്ള എല്ലാ പുരോഗമന പദ്ധതികളും സമ്പൂർണ്ണ വിജയത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതിനു് നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയിൽ ആദ്യം മാററമുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രാവന്തിയോളം വയലേലകളിൽ എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുക്കുന്ന കർഷകനും, തൊഴിൽശാലകളിൽ രക്തം വിയർപ്പാക്കി മാററുന്ന തൊഴിലാളിയും, വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായ ചുററുപാടുകളിൽ ജീവിതം തള്ളിനീക്കുമ്പോൾ അനുഭവിച്ചതും അനുഭവിക്കുന്നതും അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ ജീവിത വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിലൂറിക്കൂടുന്ന

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റേയും കടുത്ത നൈരാശ്യത്തിന്റേയും കാഠിന്യം കുറക്കുന്നതിന്, അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുനേരത്തേക്കെങ്കിലും എല്ലാം മറക്കുന്നതിന്, അവൻ മദ്യത്തിലഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. ഇവിടെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്, മണ്ണിൽ കനകം വിളയിക്കുന്ന കർഷകന്റേയും, തൊഴിൽശാലകളിൽ കരവിരുതു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന തൊഴിലാളിയുടേയും മനസിലൂറിക്കൂടുന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ നിദാനം. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് നാം വിസ്മരിക്കുന്നു. മുപ്പതുവർഷം ഇവിടെ നിലവിലിരുന്ന ഭരണകൂടം അവനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവനുലഭിച്ചതു് ഇനിയും നിറവേറ്റപ്പെടാത്ത മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മുപ്പതുവർഷം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാലഘട്ടമാണ്. ഈ മുപ്പതുവർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിട്ടും എന്തുകൊണ്ടവന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടവനു വാഗ്ദാനം നല്കിയിരുന്ന 'വാഗ്ദത്തഭൂമി' അവനുലഭ്യമായില്ല. അവന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, അവന്റെ ദുഃഖം നിലനില്ക്കുവോളം കാലം ദുഃഖരഹിതമായ ഒരു സാങ്കല്പികലോകത്തിൽ അല്പസമയമെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള അവന്റെ പ്രയത്നം, അഥവാ അവന്റെ മദ്യാസക്തി തുടരുകതന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവന്റെ ദുഃഖങ്ങളാണാദ്യം പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതു് അതിനുശേഷം മാത്രമേ മദ്യവർജ്ജനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടു.

അവന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ സമൂഹത്തിലെ ഉല്പാദനോപാധികളുടെ ബന്ധം മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും എന്ന സ്ഥിതി, മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും എന്ന സ്ഥിതി മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ വ്യത്യാസം നിലനിറുത്തുന്ന മുതലാളിത്ത സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ അവന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയില്ല, കാരണം ഇവിടെ അവനൊരു ചൂഷിതനാണ്, ഈ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അന്ത്യംവരെ അവനൊരു ചൂഷിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

മദ്യപിച്ചു മദോന്മത്തനായി, നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളോടും സജീവവസ്തുക്കളോടും മല്ലടിച്ചുകൊണ്ട് അവനെന്നമനുഷ്യൻ വീട്ടിലെത്തിച്ചേർന്നാൽ, നിത്യദുഃഖത്തിന്റേയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റേയും പ്രതീകങ്ങളായ തന്റെ കളത്രത്തേയും സന്താനങ്ങളേയും നിർദ്ദയം മർദ്ദിച്ച്, വീടിന്റെ ഒരു കോണിൽക്കിടന്നുറങ്ങുന്നതുകാണാം. പിറ്റേന്നു പ്രഭാതത്തിൽ അവനിലെ മനുഷ്യൻ തന്റെ മനുഷ്യത്വരഹിതമായ പ്രവൃത്തികളിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഇവിടെ അവനെ അവനല്ലാതാക്കിത്തീർത്തതു് മദ്യമാണെന്നുകാണാം

ആവശ്യത്തിന് ആഹാരമോ വസ്ത്രങ്ങളോ ലഭിക്കാതെ, അല്പം പോലും വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാതെ, ഭാരതത്തിന്റെ നാളത്തെ വാഗ്ദാനങ്ങളായ ശൈശവങ്ങൾ രോഗഗ്രസ്തരായി [illegible] യാചിക്കുകയോ, വഴിപിഴച്ചുപോവുകയോ ചെയ്യുന്നുവെന്ന വസ്തുതകൾ മറച്ചുവച്ചിട്ടുകാര്യമില്ല. കുഴിയിലാണ്ട കണ്ണുകളും എല്ലുന്തിയ ശരീരവും ചുളിഞ്ഞ തൊലിയുമുള്ള, കടത്തിണ്ണകളിൽ ജീവിതം പോക്കുന്ന ശൈശവങ്ങൾ ഭാരതത്തിലൊരു പുതുമയല്ല.

നാം ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലേക്കൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ മദ്യമെന്ന മഹാശത്രുവിന്റെ കരാളഹസ്തങ്ങളാൽ ചതച്ചരക്കപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങൾ പലതും കാണാവുന്നതാണ്. നിത്യരോഗികൾ, ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, തറവാടും സ്വത്തും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, അനാശാസ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെ പലരും ആക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു. കൊലപാതകങ്ങൾ, വാഹനാപകടങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നാം നിത്യേനകേൾക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ പലതും ഒരു പരിധിവരെ മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിലെ മദ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ഫലമായുളവാകുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പലതരത്തിലും മദ്യം മനുഷ്യരാശിക്കാകെത്തന്നെ ദോഷം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുതകൾ നിഷേധിക്കുന്നില്ല

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും മദ്യം നിരോധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെല്ലാം ഒരു നിയന്ത്രണം ഒരു പക്ഷേയുണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ ഇതു് ശാശ്വതമായൊരു പരിഹാരമാണ് മദ്യനിരോധനം എന്നു പറയുന്നതു് അബദ്ധജടിലമാണ്. ബുദ്ധിശൂന്യമാണ്, അർത്ഥരഹിതമാണ്. കാരണം മദ്യനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പരസ്യമായി മദ്യം ലഭിക്കാതാകുമ്പോൾ മദ്യാസക്തിയുള്ള മനുഷ്യൻ വ്യാജമദ്യത്തിലഭയം പ്രാപിക്കുന്നു മദ്യനിരോധനവും അതിന്റെ പരിണിതഫലമായി വ്യാജമദ്യത്തിലഭയം പ്രാപിച്ച്, മദ്യവിഷബാധയേറ്റ് നൂറുകണക്കിനാളുകൾ മരണമടഞ്ഞ വസ്തുത, തമിഴ്നാടും ഗുജറാത്തുമുൾപ്പെടെ പലസ്ഥലങ്ങളിലും നാം നേരിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെയൊക്കെ മദ്യനിരോധനം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. സ്വന്തം സഹോദരന്മാർ മാരകമദ്യത്തിന്റെ പിടിയിൽക്കിടന്നു പിടയുന്ന ഹൃദയഭേദകമായ രംഗം ഇനിയും കാണാനാഗ്രഹിക്കാത്ത ഏതൊരിന്ത്യക്കാരനും മാനുഷികമൂല്യങ്ങളല്പമെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്ന, ജന്മനാടിന്റെ അധഃപ്പതനം കാംക്ഷിക്കാത്ത ഏതൊരു പൗരനും മദ്യനിരോധനത്തെ എതിർക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ ഫലം ഇതാണെങ്കിൽ ദൂരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങളുളവാക്കുന്ന, സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക രംഗമാകെ തകരാറാക്കുന്ന മറ്റൊരു മുഖംകൂടി മദ്യവർജ്ജനത്തിനുണ്ട്. ഇതാകട്ടെ കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ റവന്യൂനഷ്ടത്തിനപ്പുറമെയാണുതാനും. മദ്യോല്പാദന-വ്യവസായ രംഗത്തു് പണിയെടുക്കുന്ന കോടിക്കണക്കിനാളുകളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം മദ്യവർജ്ജനം വഴി പൂർണ്ണമായും സ്തംഭിക്കുകയാണ്. മദ്യോല്പാദന-വ്യവസായ പ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

[illegible] ഉണ്ടെങ്കിൽ, മദ്യവർജ്ജനം വഴി അവർക്ക് തൊഴിൽ രഹിതരാകുമ്പോൾ, അവരുടെ ആശ്രിതരുൾപ്പെടെ അഞ്ചോ ആറോ കോടി ജനങ്ങൾ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരോ മുഴുപട്ടിണിക്കാരോ ആയിത്തീരും. ഇങ്ങനെ, സമൂഹത്തിലല്ലെങ്കിലും കെട്ടുറപ്പുണ്ടെങ്കിൽ മദ്യവർജ്ജനംവഴി അതു തകർക്കപ്പെടുകയാണ്, സാമ്പത്തികരംഗത്തു് കൂടുതൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും.

ഇനി ഇത്തരത്തിൽ തൊഴിൽ രഹിതരാകുന്നവർക്ക് എങ്ങനെങ്കിലും തരത്തിൽ തൊഴിൽ നല്കുക എന്നതു്, അഥവാ അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ, അതുകേവലം വാഗ്ദാനം മാത്രമാണ്. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ കോടിക്കണക്കിന് ചെറുപ്പക്കാർ ജോലിയും തേടിഅലയുമ്പോൾ അവർക്കുപോലും തൊഴിൽ നല്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഭരണകൂടത്തിന് നവാഗതരായ തൊഴിൽ രഹിതർക്ക് തൊഴിൽ നല്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നില്ല. പുതിയ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക, തൊഴിലില്ലാത്തവർക്ക് തൊഴിൽ നല്കുക മുതലായവ, മുപ്പതുവർഷക്കാലം കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണകൂടത്തിന് സാധിക്കാതിരുന്നതാണ്. അതേസാമൂഹ്യ–സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ നിലനിറുത്തുന്ന പുതിയ ഭരണകൂടത്തിലും സ്ഥിതി ഇതിൽ നിന്നും വിഭിന്നമാകാനിടയില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, മദ്യനിരോധനം മൂലം മദ്യപാനികൾ വ്യാജമദ്യത്തിലഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അതുവഴി ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷമുണ്ടാകുന്നു. ദോഷഫലങ്ങൾ അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തുമ്പോൾ അധികാരികൾ മദ്യനിരോധനം പിൻവലിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്യും. നേട്ടമോ അനേകായിരങ്ങളുടെ ജീവഹാനി, സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യരംഗത്തുണ്ടാകുന്ന പ്രതിസന്ധി, ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾ, സാധാരണക്കാരന്റെ അധഃപ്പതനം.

നിലവിലുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ മദ്യനിരോധനം വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നാണിനി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. അതായതു് ന്യൂനപക്ഷം മാത്രം മദ്യത്തിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങളനുഭവിക്കണമോ അതോ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ ജീവഹാനിയുൾപ്പെടെ– ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാകുന്നതിനൊപ്പം തന്നെ, പ്രസ്തുത ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ സംഖ്യയോടൊപ്പമെത്തുന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ കൂടി തെരുവിലേക്കു വലിച്ചെറിയപ്പെടണമോ എന്നാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നിലവിലുള്ള സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ സാമൂഹ്യ–സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണങ്ങളാക്കി മാറ്റേണ്ടതുണ്ടോ എന്നാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. ഭാരതത്തിലെ പ്രബുദ്ധരായ ജനങ്ങൾ അതു തീരുമാനിക്കട്ടെ.

ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുക്കാതെ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ഇവിടെ മദ്യനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തി ഭാരതമൊട്ടാകെ പവിത്രമാക്കിമാററാമെന്നു് ആർക്കെങ്കിലും വ്യാമോഹമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് വസിക്കുന്നതെന്നുപറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഖേദിക്കുന്നു. മദ്യനിരോധനം പോലുള്ള പുരോഗമനപരമായ പദ്ധതികൾ പടുത്തുയർത്തുന്നതിനു് വ്യക്തവും ശക്തവുമായ സാമൂഹ്യ–സാമ്പത്തിക അടിത്തറയുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ജീർണ്ണിച്ചവശമായ ഈ മുതലാളിത്ത സമ്പദ്ഘടനയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലൊതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു്, അതിന്മേൽ ഉദയം കൊള്ളുന്ന പദ്ധതികൾക്കൊന്നും ദീർഘകാലനിലനില്പില്ല, വളർച്ചയുമില്ല. ഇതിനെ വെള്ളപൂശാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പാഴ്‌വേലകളാണ്. കാരണം ജനങ്ങളീവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പൊള്ളത്തരം കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മനസിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ദുഷിച്ചുനാറിയ ഈ മുതലാളിത്ത സമ്പദ്ഘടന പിച്ചിച്ചീന്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, പിഴുതെറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"ഉണരണം നാളെ ഉയരണം നിങ്ങൾ"

ഒന്ന്

ഞാനും പറയട്ടെ!

കവികൾ,
സുന്ദരവും
ചെറുതുമായ
വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച്
എഴുതുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നവരെന്ന്
പഴയവർ പറഞ്ഞു.
ഇന്ന്,
എന്റെ വിരൽത്തുമ്പുകളുടെ
തടവിലിരിക്കുന്ന
ഈ പേനക്ക്
അതിനാവുന്നില്ല.
ചെറുപ്പത്തിൽ,
അമ്മ
ചോറും മോരും കുഴച്ച്
എന്നെ ഒക്കത്തെടുത്ത്
സന്ധ്യയിലിറങ്ങിനിന്ന്
ചന്ദ്രനെ കാട്ടിത്തന്നു.
ഓ! അമ്പിളിമാമൻ
ചോറുണ്ണ്.
ഒരു മുയൽ.
ഞാൻ മുയലിനെക്കണ്ടിട്ടില്ല
മാനിനെക്കണ്ടിട്ടില്ല.
ഒരു വൃദ്ധന്റെ മുഖമായിരുന്നു,
ചന്ദ്രന്.
കവികൾ,
നാളെയുടെ
പ്രവാചകരാണെന്നും
അവർക്ക്
ഒരു വിപ്ലവം നയിക്കാനറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും
താടിക്കാർ പറയുന്നു.
അതനുസരിച്ച്
ഒരു കവിത (ഈറനും ഉപ്പും ചേർത്ത്)
എഴുതി.
അതൊരു 'വിപ്ലവ' പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനയച്ചു.
പക്ഷെ,
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചില്ല.

രണ്ട്

കിനാവ്

ജലാർദ്രമെന്ന് തന്നെ
വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടമുള്ള,
അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിതുമ്പി.
എന്റെ
കരിയിലകൾ മൂടിയ
പുരാതന ഗൃഹത്തിന്റെ
ശ്മശാന ഭാരത്തിൽ
ഒരു കരിമൂർഖൻ
കുടിയിരിക്കുന്നു.
മുത്തശ്ശിയുടെ
നീലഞരമ്പുകളെഴുന്നുനിൽക്കുന്ന
വരണ്ട കൈപ്പത്തി
അതാ നീളുന്നു.
വരണ്ട മേഘത്തിന്റെ
ഇരുകണ്ണായി
ചന്ദ്രൻ.
ഞാനീ കിടക്കയിൽ
വേവുകയാണ്.

— ജോൺ വി.

കഥയില്ലാക്കഥ

ശിഷ്യൻ

—സുന്ദർരാജൻ

ഞാൻ വരുന്നു.

വികൃതവും അവ്യക്തവുമായ ഏതോ ഒരു ചരൽപ്പാതയിലൂടെ. ഇരുവശങ്ങളിലും തണലേകാനാവാത്ത പഴയ മരങ്ങൾ ക്രൂരമായ ഉച്ചച്ചൂടിലുരുകിയൊലിച്ച് എന്തിനാണാവോ ഈ നടത്ത. അമ്മേ; എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ നീ പുരത്തിയ സ്വപ്നങ്ങൾ തേടിയാണ് ഈ അലച്ചിൽ.

— അവരെ ഞാൻ മറന്നു അമ്മേ. അവരും എന്നെയും. അവരും ഈ പഴയ മരങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെയാണ്. ജീവിതത്തെപ്പോലെ, ശക്തമായ് ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഈ കുട്ടിസൂര്യനെപ്പോലെയും. അതൊക്കെ ശരിയായി മറന്നിട്ട്, അമ്മ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ പ്രൊഫസ്സറെ കാണുവാൻ പോകുന്നു.

ഹലോ പ്രൊഫസ്സർ. പ്രിയപ്പെട്ട പ്രൊഫസ്സർ, ചോദിച്ചോളൂ.

— ഞാനൊരു അഡിക്ട് ആണ് പ്രൊഫസ്സർ. അഡിക്കട്ട് ടു ലൈഫ്. അങ്ങയുടെ കീഴിൽ റിസർച്ച് ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജോലി:

യെസ്: ജോലിയൊന്നുമായില്ലെന്ന് സ്വപ്നം.

കാലമോ, കാലത്തിനൊത്തു പ്രസക്തി. അവസരങ്ങൾ കാലത്തിന്നതീതമാണല്ലോ. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അവസരത്തെ അന്വേഷിച്ച് മൂന്നാം വർഷം, മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

അവരും:

അവളോ. അങ്ങിപ്പോഴും മറന്നിട്ടില്ലല്ലേ. ജോലി കിട്ടിയിട്ടാവാം – എന്ന പ്രത്യക്ഷമായ ഉടമ്പടി. കണ്ടിട്ട നാളേറെയായി. പുതങ്ങും കണ്ടുകാണും.

കവിത:

ഏത് കവിത. അതൊരുക്കക്കോളേജ് മാഗസിനിൽ മരിച്ചില്ലേ. ലോകം കോളേജിൽ നിന്നെത്രയെത്രയോ നാഴികകൾക്കപ്പുറം. അവിടെ സ്ഥിരം എഴുത്തുകാരും, സ്ഥിരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും – എല്ലാം, എല്ലാമെല്ലാം മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചുറച്ചത് പോലായിരിക്കുന്നു സർ.

പിന്നെ,

തീസിസിന്റെ വിഷയം എന്തായിരിക്കണമെന്ന് അങ്ങ് തന്നെ പറഞ്ഞാൽ മതി.

ശരി.

വളരെ സന്തോഷം.

“ജോർജ്ജ് മാത്യൂ, നിനക്ക് തെറ്റിപ്പോയെന്ന പറയേണ്ടവശമാണ്. സ്ത്രീ ഇപ്പോഴും മോചിതയായതല്ല. അച്ഛന്റെ ഐശ്വര്യത്തെക്കാൾ ശക്തി നിന്റെ കഴിവുകൾക്കായിരിയ്ക്കുമെന്ന് ആദ്യമൊക്കെ തോന്നിയിരുന്നു എന്നത് നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാവട്ടെ, ആൾ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. എം. ഡി. യുണ്ട്. പഴയനാളുള്ള ആ പുതിയ അംബാസിഡറില്ലേ, ഫാദർ, ജോർജ്ജ്, കേൾക്കുന്നില്ലേ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ [illegible]ാണ്.”

— എന്നൊക്കെ പെണ്ണേ, നീ പറഞ്ഞോളൂ. ഇനിയും മോചിതയാവാത്തത് സ്വന്തം കൂട്ടപടത്തിൽ നിന്നല്ലേ? നിന്റെ ഭർത്താവിലേക്ക് ഒരിക്കലെങ്കിലും മിഴികളുയർത്തൂ.

ഒ. കെ. സാരമില്ല.

ഞാനോ?

ഞാനെന്തിനെയായാലെന്ത്?

റിസർച്ച്തന്നെയാണുദ്ദേശം. നീ പറഞ്ഞതുപോലെ അതാസ്സു വേണ്ടിയാണിത്.

വിഷ് യു ആൾ ദ ബെസ്റ്റ്.

സെയിം.

സെയിം സെയിം.

— അവളുടെ വിവാഹം അടുത്താഴ്ചയിലൊരുവിൽ മെഡിസിന് പോകവാൻ, അമ്മേ നിയാഗ്രഹിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ലല്ലോ. പക്ഷേ, അവളിങ്ങനെയാവുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല അല്ലേ. വേണ്ട, അവൾ വേണ്ട.

നീ വിഷമിക്കേണ്ട. വിവാഹത്തിന് ഞാൻ വരാതിരിക്കില്ല എന്നു തന്നെ വിശ്വസിയ്ക്കൂ.

വീണ്ടുമൊരുകൊമ്പലോ?

യു ദ ഇഡിയറ്റ്.

ഐ ദ ഇഡിയറ്റ്.

രാത്രി:

രാത്രി പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെയാണല്ലോ. അനവധിയനവധി സത്യങ്ങളെ വിഴുങ്ങി വാത് കതകടച്ച് അനക്കമററ് കിടക്കുന്ന രാത്രി. രാത്രിയിൽ യാത്രചോദിക്കലില്ലല്ലോ പ്രൊഫസ്സർ.

ദയവായി ക്ഷമിയ്ക്കൂ:

ഞാൻ പോകട്ടെ. റിസർച്ച് വേണ്ടെന്നു വച്ചു. കാരണമൊന്നുമില്ല. എന്റെ തീസിസ് ഞാൻ തന്നെയാണെന്നൊരു ഊഹം. അങ്ങയുടെ സ്നേഹം അളവററതാണ്. ഗുരുവിന്റേതു തന്നെയാണ്. പക്ഷേ—ഭീരു ശക്തനായ ആരുടേയോ അനുസരണയേറിയ ശിഷ്യനായിപ്പോയിരിക്കുന്നു ഞാനിപ്പോൾ.

പോകാതെ തരമില്ല സർ.

— ചില്ലുപൊട്ടി, പുകപടർന്ന് മങ്ങിയ റാന്തൽ വിളക്കം വാതിൽപ്പടിയിൽ വച്ച് എന്റെ സന്തോഷം കാത്ത് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മ അങ്ങകലെ. അങ്ങ് കാണുന്നില്ലേ? ഒരു ദിവസം അമ്മയിവിടെ വരുമ്പോൾ, എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രതീക്ഷകൾ വിവരിച്ച് കേൾപ്പിക്കുമോ?

എന്നെ കുറിച്ച് മഹാനായ അങ്ങ് പലതും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നത് അമ്മയെ വളരെ സമാധാനിപ്പിക്കും, തീർച്ച.

— അങ്ങ് നിർബന്ധിച്ചാൽ പോലും ഇവിടെ നില്ലുവാൻ പററില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ജീവിതത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ സമ്മതിയ്ക്കാത്ത ഈ ആകാശവും, ഈ ഭൂമിയും, ഈ ജലവും, ഈ പാതയും കടന്ന് നിത്യസ്വതന്ത്രമായ മറെറവിടെയെങ്കിലും പോവാൻ പററില്ലേ.

പഠിക്കവാനുള്ള അനവധിയനവധി പുതിയ പാഠങ്ങൾ തേടി ആ അനാദിമധ്യാന്തകാല ഗ്രന്ഥപാഠങ്ങളിലേക്ക് പോയില്ലയെന്നുണ്ടോ?

— ഞാൻ പോകുന്നു സർ.

എന്നെ വേറെ എവിടെയോ വളരെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രതികാരം

— ജമീല മേരി ചെറിയാൻ

പ്രതികാരം—
അവന്റെ
അവകാശമാണ്.
ദിനരാത്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി
തടവറയിൽ തള്ളിനീക്കിയപ്പോൾ,
അവനിൽ
പകയുടെ ജ്വാലാമുഖികൾ
പുകയുകയായിരുന്നു.
അവന്റെ ചേതസ്സ്
ഇരുമ്പഴികൾ തകർത്ത്,
അപാരതയിലേയ്ക്കു
പറന്നുയർന്ന്,
അമൃതമായ
കരുത്താർജ്ജിച്ച്
മടങ്ങിയെത്തുക
പതിവായിരുന്നു,
പ്രതികാരത്തിന്റെ ദിനം
സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട്.

പണ്ടെന്നോ കിട്ടിയ
മഹാജലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
സ്മരണയും,
ഇനിയെന്നോ കിട്ടിയേക്കാവുന്ന
ജീവജലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
സ്വപ്നവുമായി
കഴിഞ്ഞകൂട്ടങ്ങളാം,
ഉൾത്തടത്തിലെങ്ങോ
ഉറവിയിരുന്ന ആർദ്രത
'ഇന്നി'ന്റെ കനൽച്ചൂടിൽ
സ്വയം
മാഞ്ഞുപോവുകയായിരുന്നു.
അല്ലെങ്കിലും
കാലം ക്ഷമിക്കുമോ?
മനുഷ്യത്വം മാപ്പുനൽകുമോ?
പീഡനങ്ങളേറ്റപ്പോൾ
മോഹങ്ങൾ കരിഞ്ഞപ്പോൾ
പകയുടെ വിഷധൂളികൾ
പടരുകയായിരുന്നു.
ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിന്
ശിക്ഷയനുഭവിക്കുന്നവന്
ചെയ്ത പാതകത്തിന്
പകരം ചോദിക്കാൻ
അവകാശമില്ലേ?
"എന്റെ പ്രതികാരം"
അവന്റെ സ്വപ്നമാണ്;
അല്ല, പ്രതിജ്ഞയാണ്.
ചാട്ടവാറടിയേറ്റ
മനുഷ്യചേതന
നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുമോ?
പൂർണ്ണത തേടുന്ന
മാനവാവകാശം
സ്വസ്ഥമായിരിക്കുമോ?

രാജകുമാരൻ

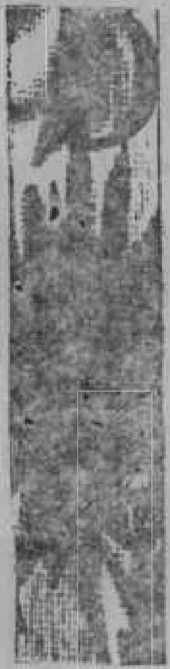

"ഞാൻ രാജകുമാരനാണ്‌.... ഇത്‌ എന്റെ രാജ്യമാണ്‌.... എന്റെ മാത്രം രാജ്യമാണ്‌....ഇത്‌ ഞാൻ ഭരിക്കും.... ഞാൻ ഭരിക്കാൻ ജനിച്ചവനാണല്ലോ! പെട്ടെന്ന്‌ എവിടെ ഉച്ചത്തിൽ ഉള്ള നിലവിളി കേട്ടയാൾ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നു. അയാൾ തന്റെ ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മുഷിഞ്ഞുകീറിയ വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ ഒരെല്ലിൻ കൂട്ടം. താൻ നിൽക്കുന്നത്‌, "എന്റെ രാജ്യം" എന്നു അയാളുടെ പൂർവ്വികൻമാർ ഒരുകാലത്തു ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ നഗരത്തിൽ ഒരു വൃത്തികെട്ട 'ചേരിയിലാണ്‌'. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

"എന്ത്‌! ഞാൻ കരയുന്നോ!.... ഇല്ല ഞാൻ കരയില്ല.... ഞാൻ കരയരുത്‌.... എന്റെ കരച്ചിൽ എന്റെ പിതാമഹൻമാർ വാണിരുന്ന ഈ രാജ്യം കേൾക്കരുത്‌... ഞാൻ ചിരിക്കണം ..." അയാൾ ചിരിച്ചു ആ രാത്രിയിൽ ആ നഗരം മുഴുവൻ അയാളുടെ ചിരികേട്ടു. ആ നഗരവാസികളുടെ സുഖനിദ്രയ്ക്ക്‌ അയാളുടെ അട്ടഹാസം ഭംഗം വരുത്തിയിരിക്കാം....!

നിയമപാലകരുടെ കനത്ത 'ബൂട്ടുകൾ'ക്കും അയാളുടെ ചിരി നിർത്താൻ സാധിച്ചില്ല. മണ്ണിൽ വീണു പിടഞ്ഞപ്പോഴും അയാൾ ചിരിച്ചു....! ഉറക്കെ.... ഉറക്കെ ... പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു....!

ആ വലിയ നഗരത്തിലെ ചില വയസ്സൻ വൃക്ഷങ്ങൾ ആ ചിരി കേട്ട്‌ വിറങ്ങലിച്ചുനിന്നു.

എൻ. സനിൽകുമാർ, II പി. ഡി. സി. ഗ്രൂപ്പ്‌ III

നിസ്സഹായത

ഇരുട്ട്‌ നരകളുന്ന ഗുഹാമുഖം.

ഗുഹാമുഖത്ത്‌ ചിലന്തി വലനെയ്യുകയായിരുന്നു. മെലിഞ്ഞ കാലുകളിൽ നിന്നും ഊറിവരുന്ന പശിമയുള്ള നൂലിൽ മിഴിവുററ വർണ്ണചിത്രം രൂപമെടുത്തു.

മുഴുവൻ നെയ്തുതീർന്ന്‌ വലയുടെ ഭംഗി ആസ്വദിച്ച്‌ മോഹന സങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ മുഴുകവേ,
— ശലഭം അതുവഴി പാറി വന്നു.

മനോഹരമായി നെയ്തെടുത്ത ഇഴകളുടെ തിളക്കം അതിനെ അങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചതായിരുന്നു.

ശലഭത്തിന്റെ കൗതുകമാർന്ന പുറകുകൾ വലയുടെ പശിമയിൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത്‌ ചിലന്തി അത്യന്തം ദുഃഖത്തോടെ നോക്കി നിന്നു....

അതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീരിന്റെ തിളക്കം. വിറപൂണ്ടിരുന്ന ചുണ്ടുകളിൽനിന്നും വാക്കുകൾ അടർന്നുവീണു.

പ്രിയപ്പെട്ട ശലഭമേ, നിന്റെ അത്യന്തം മനോഹരമായ ശരീരം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ എനിക്കതിയായ ദുഃഖമുണ്ട്‌. പക്ഷെ എന്തു ചെയ്യാം. ഇതെന്റെ കുലത്തൊഴിലായിപ്പോയി.

എം. കെ. ദിലീപ്‌, ക്ലാസ്സ്‌ II ബോട്ടണി

ജനസംഖ്യയുടെ പകുതിയിലേറെ വരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹ്യപദവിയെ സംബന്ധിച്ച ഗൗരവമായ പഠനം ഗുണപരമായ സാമൂഹ്യ മാററം കൊതിക്കുന്ന ഏതൊരു മനുഷ്യസ്നേഹിക്കും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ഭദ്രമായ അസ്തിത്വത്തിനും ശാശ്വതശാന്തിക്കും പുരുഷന്റേതിനു് തുല്യമായ പങ്കുവഹിക്കാനുള്ള വിഭാഗമെന്ന നിലക്ക് ഇതു് അത്യന്തം പ്രയോജനപ്പെടുകതന്നെ.

സ്ത്രീകളുടെ അവശതകൾക്കും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കും ന്യായീകരണം കണ്ടെത്തുന്ന ചൂഷിതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ മേധാവിത്വത്തിലാണു് നാമിന്നു് ജീവിക്കുന്നതു്. ഏററവും കുറഞ്ഞ ഒരു നിശ്ചിതകൂലിക്കു് വാടകക്കെടുത്തു് പണിയെടുപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ, പണിയെടുത്താലല്ലാതെ ഉപജീവനം കഴിയ്ക്കാനാവാത്ത ദരിദ്രലക്ഷം മനുഷ്യരെയും വില്പനച്ചരക്കുകളാക്കിയ ഒരു ജന്മി-മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യക്രമമാണിതു്. ഇതിൽ സ്ത്രീകളനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ട ചൂഷണത്തിന്റെ പ്രഥമരൂപം സ്വത്തുടമകളുടെ ചൂഷണമാണു്. പുരുഷന്മാരെക്കാൾ കുറഞ്ഞ കൂലിക്കു് എളുപ്പം വേലയെടുപ്പിക്കാവുന്നവരെന്ന നിലക്കും കച്ചവടച്ചരക്കുകളുടെ പരസ്യത്തിനുള്ള ലൈംഗിക രൂപമെന്ന നിലക്കും പുരുഷനുള്ള ഒരു വില്പനച്ചരക്കെന്ന നിലക്കും മുതലാളിത്തം സ്ത്രീകളെ ക്രൂരമായ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ വാസ്തവം ബോധപൂർവ്വം മറച്ചുവെയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു് സ്ത്രീകൾ സ്വതവേ ദുർബ്ബലകളാണെന്ന തെററായ വാദവുമായി പിന്തിരിപ്പന്മാർ രംഗത്തുവരുന്നതു്. ഇതിന്റെ മറവിൽ, സ്ത്രീയുടെ കടമ പ്രസവിക്കലും ശിശു സംരക്ഷണവും ഗൃഹപരിപാലനവും ഗാർഹികജോലികളുമാണെന്നു് അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമണ്ഡലങ്ങളിലും സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാരോടൊത്ത തുല്യപദവിയലങ്കരിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്ററ് രാഷ്ട്രങ്ങളായ സോവ്യററ് യൂണിയനിലെയും ജനകീയ ചൈനയിലെയുമടക്കം ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു ഭാഗത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഈ വാദങ്ങൾക്കു് യാതൊരു ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നു് തെളിയിക്കുന്നു.

പുരുഷമേധാവിത്വം:- സ്ത്രീയുടെ മേലുള്ള ഇരട്ട ചൂഷണത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രൂപമാണിതു്. സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ അടിമയും കാമപൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള ഉപകരണവുമായാണു് ഇന്നത്തെ ജീർണ്ണിച്ച സമൂഹം വീക്ഷിക്കുന്നതു്. കാരണം ഏതുകാര്യത്തിനും അവൾ അവനെ ആശ്രയിക്കുന്നവളെന്നതുതന്നെ. നമ്മുടെ സഹോദരിമാർ സാമ്പത്തികമായി സ്വന്തമായ തൊഴിലിലൂടെ വരുമാനമാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരാണെന്നതിനാലവർ അക്കാര്യത്തിൽ അസ്വതന്ത്രരാണു്. ഇതിൽ നിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി സ്ഥിരമായ ഒരു തൊഴിലിലൂടെ സാമ്പത്തികമായി സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാൻ കഴിയുമെന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാകാതെ—അതു് ഇന്നത്തെ മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ അചിന്തിതവും അസാദ്ധ്യവുമാണു്—പുരുഷമേധാവിത്വത്തിൽ നിന്നു് സ്ത്രീക്കു് മോചനമുണ്ടാവുകസാദ്ധ്യമല്ല. സ്ത്രീയു

സ്ത്രീ വിമോചനം

ഒരു വിമോചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം തന്നെ ഈ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുകയെന്നതാണ്. ഇതിന് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം, തൊഴിലെടുക്കുന്നതടക്കമുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വൻതോതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതസമ്പ്രദായം രൂപം കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഏതൊരു രാജ്യത്തിലും സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹ്യപദവി ഉയർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള ആറ് മാനദണ്ഡങ്ങളെയടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹത്തിലും മുതലാളിത്ത സമൂഹത്തിലും അവരുടെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു താരതമ്യ വിശകലനമാണിനി നടത്തുന്നത്. 1) സാമൂഹ്യോല്പാദനത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക്, 2) തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന പ്രശ്നം. 3) ജോലിചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ 4) പൊതു ജീവിതത്തിൽ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനം 5) വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ. 6) മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ വിവേചനങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോയെന്ന പ്രശ്നം എന്നിവയാണ് ആ മാനദണ്ഡങ്ങൾ. ഇവയിലേതെടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും ഭാരതമടക്കമുള്ള എല്ലാ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം.

i) സാമൂഹ്യോല്പാദനത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക്:-

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രത്യുല്പാദനപരമായ തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുടെ 51% സ്ത്രീകളാണ്. അവിടെ തൊഴിൽ ശേഷിയുള്ള സ്ത്രീകളിൽ 92%വും തൊഴിലുള്ളവരോ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽ ആണ്. മറ്റൊരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രമായ ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിലെ 85.9% പേരുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. മറ്റെല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലേയുമെന്നപോലെ തന്നെ ഇവിടങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരുടേതിന് തുല്യമായ ശമ്പളത്തിൽ ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അവസാനത്തെ കണക്കുകളനുസരിച്ച് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ 4000 ത്തിലധികം സങ്കീർണ്ണമായ ആധുനിക വ്യവസായങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ മാനേജർമാരായും 2 ലക്ഷം പേർ ഫോർമാന്മാരായും ജോലിനോക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിന്റെ ആകെയുള്ള സ്ഥിതി ഏതാണ്ട് ഇതുതന്നെയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭാരതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? ഇവിടെ തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുടെ 17.3% മാത്രമാണ് സ്ത്രീകൾ. ഇത് ആകെ സ്ത്രീകളുടെ 11.3%വരും. തൊഴിലെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. പ്രത്യുത അത് കിട്ടുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ഉള്ള തൊഴിലുകൾ തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണുള്ളത്. വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും മറ്റും പിരിച്ചുവിടലിന് ആദ്യം ഇരയാകുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായും മറ്റും 1911-ൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ 34.4% ആയിരുന്നത് 1971ൽ 17.36% ആയി ചുരുങ്ങി. ഇപ്പോഴും ഈ നിലക്ക് മാറ്റമില്ല.

ii തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന പ്രശ്നം:-

സ്ത്രീപുരുഷ ഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനം പാടില്ലെന്ന് പല മുതലാളിത്തഭരണഘടനകളും അനുശാസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ഇന്നും ഒരൊറ്റ മുതലാളിത്തരാജ്യത്തിൽ പോലും എല്ലാമേഖലകളിലും തുല്യകൂലികൊടുക്കുന്നില്ല. ഇവിടങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരിൽ നിന്ന് 30% മുതൽ 50% വരെ കുറഞ്ഞ കൂലിയാണ് അവർക്ക് കിട്ടുന്നത്; പല രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ വ്യത്യാസം 70% വരെയാണ്.

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ.

രാജ്യം		വ്യത്യാസം (% ൽ)
തുർക്കി	—	70%
ഇന്തോനേഷ്യ	—	60 ,,
ബർമ്മ	—	60 ,,
ജപ്പാൻ	—	52 ,,
പശ്ചിമജർമ്മനി	—	33 ,,
ഗ്രീസ്	—	37 ,,
ഫ്രാൻസ്	—	17 ,,
ഡന്മാർക്ക്	—	10 ,,
ആഫ്രിക്കൻരാജ്യങ്ങൾ	—	30 ,,

ഇൻഡ്യയിലാകട്ടെ 50%ഉം അതിൽ കൂടുതലും കുറഞ്ഞ കൂലികൊടുക്കുന്ന മേഖലകളുണ്ട്. കോട്ടൺ ടെക്സ്റ്റയിൽ വ്യവസായത്തിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ലഭിക്കുന്ന ശരാശരി ദിവസക്കൂലി യഥാക്രമം 4.76 രൂപയും 6.06 രൂപയുമാണ്. സിൽക്ക് ടെക്സ്റ്റയിൽ വ്യവസായത്തിൽ ഈ വ്യത്യാസം 2.50 രൂപയാണ്. തേയിലത്തോട്ടങ്ങളിൽ ഇലനുള്ളുന്ന ജോലിക്ക് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും യഥാക്രമം 1.67 രൂപയും 2.39 രൂപയുമാണ് ഈ ജോലി പുരുഷന്മാരെക്കാൾ വേഗത്തിലും വിദഗ്ധമായും സ്ത്രീകൾക്കാണ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നത് എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതുപോലെതന്നെ മാംഗനീസ് ഖനികളിൽ ഓർവാഷിങ്ങ് ഓപ്പറേറ്റർമാരായി ജോലി ചെയ്യുന്ന പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും യഥാക്രമം 2.50 രൂപയും 1.81 രൂപയുമാണ് കൂലികിട്ടുന്നത്. ഇതുപോലെ ഇനിയും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും വിസ്താരഭയത്താൽ അതിനൊരുമ്പെടുന്നില്ല. കൂലിയിലുള്ള ഈ ഭീമമായ അന്തരങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത് സ്ത്രീയുടെ മേലുള്ള കിരാതമായ ചൂഷണത്തെയാണ്.

iii ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ:-

ഈ പട്ടികയിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട വേതനാനുകൂല്യവും പ്രസവാനുകൂല്യവുമാണ്. ഇൻഡ്യയുൾപ്പെടെയുള്ള മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലൊന്നും തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നതോ പോകട്ടെ, പ്രസവാനുകൂല്യം പോലും യഥാവസരം കിട്ടുന്നില്ല. ഇവിടെ വിദേശമുതലാളിമാർ നടത്തുന്ന സാൻഡോസ്, റോച്ചേ, ഗ്ലാക്സോ എന്നീ ഔഷധകമ്പനികൾ, അവരുടെ കീഴിലുള്ള സ്ത്രീതൊഴിലാളികൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുമൂലം തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള ഒരു കല്പന അടുത്തകാലത്ത് പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. നിയമപ്രകാരം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന പരിമിതമായ പ്രസവാനുകൂല്യങ്ങൾപോലും നിഷേധിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു മുതലാളിമാരുടെ ഉദ്ദേശം. ഇതിനെതിരെ ബൊംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ 100 കണക്കിനു പെൺകുട്ടികൾ കേസ് കൊടുത്തപ്പോൾ അവർക്കെതിരെ വിധിയുണ്ടാവുകയും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനൊക്കെ പുറമെ തൊഴിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്ക് അവർ അമ്മമാരായി കഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു ഏർപ്പാടുകളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉള്ള തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ദുഃസ്ഥിതിയാണിന്നുള്ളത്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതി മറ്റൊന്നാണ്. ചെക്കോസ്ലൊവാക്യയിൽ വിവാഹിതയാകുമ്പോഴും ആദ്യത്തെ കുഞ്ഞ് ജനിക്കുമ്പോഴും ഗവണ്മെന്റ് വമ്പിച്ച സഹായമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ നവദമ്പതികൾക്ക് 2.5% വരെ കുറഞ്ഞ പലിശനിരക്കിൽ കടം കൊടുക്കുകയും സ്ത്രീകൾക്ക് ശമ്പളത്തോടുകൂടി 26 ആഴ്ച പ്രസവകാല അവധി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൂടാതെ സൗജന്യമായ വിദഗ്ദ്ധ വൈദ്യസഹായങ്ങൾക്കു പുറമെ അമ്മമാർക്ക്, കുഞ്ഞിന് 2½ വയസ്സു തികയുന്നതുവരെ, 5000 ക്രൗണും ആദ്യത്തെ കുഞ്ഞിനു പ്രതിമാസം 40 ക്രൗണും അലവൻസനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ചൈനയിൽ ശമ്പളത്തോടുകൂടിയ രണ്ടു മാസത്തെ പ്രസവകാലാവധിയാണുള്ളത്. 7 വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് അവിടെ നഴ്സറികളും കിന്റർഗാർട്ടനുകളുമുണ്ട്. പൗരന്റെ ആരോഗ്യമാണ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്ത് എന്നതിനാൽ, ഇതുപോലെ എല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നാടുകളിലും ശിശുസംരക്ഷണങ്ങൾക്കേർപ്പാട് നല്കപ്പെടുന്നു. ഇത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണുതാനും.

iv പൊതുജീവിതത്തിൽ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനം:- മറ്റെല്ലാ രംഗങ്ങളിലുമെന്നപോലെ പൊതുജീവിതത്തിലും ഇവിടെ പുരുഷമേധാവിത്വമാണ് കൊടികുത്തിവാഴുന്നത്. വിദ്യാസമ്പന്നകൾ പോലും പൊതുവെ രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഉള്ളതുതന്നെ നാമമാത്രമായിട്ടാണുതാനും. സ്ത്രീകളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന യാഥാസ്ഥിതിക ധാരണകളും യാഥാസ്ഥിതിക സമൂഹത്തിന്റെ ജീർണ്ണത ബാധിച്ച മതിൽക്കെട്ട് ഭേദിക്കുവാനുള്ള ഭയവും ആണ് ഇതിന്റെ മുഖ്യകാരണം. മാത്രമല്ല, പുരുഷന്മാരിലൊരു വിഭാഗം, തങ്ങളോട് പൊതുരംഗത്ത് സ്ത്രീകൾ സഹകരിക്കുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരല്ല. സ്ത്രീകൾക്ക് ഉയർന്ന സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതും സാധാരണമത്രെ. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടൺ ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. അവിടത്തെ ഡോക്ടർമാരുടെ 14% മാത്രമെ സ്ത്രീകളായുള്ളു. 3000 ത്തിലേറെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൊഫസ്സർമാരിൽ സ്ത്രീകൾ വെറും 46 (1.5%) പേർ മാത്രമാണ്. യൂണിവേഴ്സിററി വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ എണ്ണം ആൺകുട്ടികളുടേതിന്റെ പകുതിയേ വരൂ.

സോവിയറ്റ് നാടുകളിലെ സ്ഥിതി ഇവയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം സ്ത്രീകൾ അതിപ്രധാനമായ പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. യു. എസ്. എസ്. ആർ. സുപ്രീം സോവിയറ്റിൽ (സോവിയറ്റ് പാർലിമെന്റ്) 31%വും പ്രാദേശിക സോവ്യറ്റുകളിൽ 47%വും ട്രേഡ് യൂണിയനംഗങ്ങളിൽ 50%വും സ്ത്രീകളാണ്. മറ്റ് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. അവിടെ ജഡ്ജിമാരുടെയും എഞ്ചിനീയർമാരുടെയും മൂന്നിലൊന്നും ഡോക്ടർമാരുടെ 75%വും അദ്ധ്യാപകരുടെ 75% വും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ 35% വും സ്ത്രീകളത്രെ. ചൈനയിലെ നാഷണൽ പീപ്പിൾസ് കോൺഗ്രസ്സിലെ (ചൈനീസ് പാർലിമെന്റ്) 22%വും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രവർത്തകരുടെ 38% വും സ്ത്രീകളാണ്. അവർ രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ നേതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവരാണ്. രാജ്യത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിൽ അവരുടെ പങ്ക് അതിപ്രധാനമത്രെ.

v വിദ്യാഭ്യാസാവസരങ്ങൾ:— ജനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനും അക്ഷരജ്ഞാനം നിഷേധിക്കുകയും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ഒരു വരേണ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജനവിരുദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസ ക്രമമാണ് ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ അജ്ഞത അനുഗ്രഹമായി കരുതുന്ന മുതലാളിത്താധിപത്യത്തിൽ മറിച്ചാകാൻ തരമില്ല. 1971-ലെ കാനേഷുമാരി കണക്ക് (census) അനുസരിച്ച് ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ 70.7% പേർ നിരക്ഷരരാണ്. സ്ത്രീകളിലെ മാത്രം നിരക്ഷരതയുടെ കണക്ക് എടുത്താൽ അത് 81.5% വരും. സംസ്ഥാനാടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ 92% വരെ സ്ത്രീകൾ നിരക്ഷരരായ സംസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ആന്ധ്രപ്രദേശ്, ഉത്തർപ്രദേശ്, ഹരിയാന, ജമ്മു-കാശ്മീർ, മദ്ധ്യപ്രദേശ്, രാജസ്ഥാൻ, മണിപ്പൂർ, നാഗലാന്റ് എന്നിവ നിരക്ഷരരുടെ സംഖ്യ പെരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് കൊഴിഞ്ഞുപോക്ക് (പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായുള്ള പഠിത്തം നിറുത്തൽ)

ഇതനുസരിച്ച് 1-ാം തരത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നവരിൽ 4-ാം തരം വരെ താഴെവച്ച് ദാരിദ്ര്യം മൂലം പഠിത്തമുപേക്ഷിക്കുന്നവർ 70% ആണെങ്കിൽ അതിൽ തന്നെ ഭൂരിപക്ഷവും പെൺകുട്ടികളാണ്. അതുപോലെതന്നെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി തലത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥി, വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ അനുപാതം 100:1 ആണ്. സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദധാരികളുടെ എണ്ണം 7 ലക്ഷം–മൊത്തം സ്ത്രീകളുടെ 0.4%–മാത്രമാകുന്നു. ആകെയുള്ള മെട്രിക്കുലേറ്റുകളിൽ അവരുടെ എണ്ണം 30 ലക്ഷത്തിൽകവിയില്ല. സ്ത്രീകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കുന്നതിൽ ഇവിടത്തെ ഭരണകൂടം എപ്പോഴും നിഷ്കർഷ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇവയെ കാണിക്കുന്നത്.

vi മറ്റു വല്ല വിധത്തിലും വിവേചനങ്ങൾക്കിരയാകുന്നുണ്ടെന്നത്:–

ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകൾ നിരന്തരമായി അവഗണിക്കപ്പെട്ടുവരികയാണെന്നതിന് അവരുടെ ജനനമരണകണക്കുകൾ ഒരു വലിയ തെളിവായെടുക്കാവുന്നതാണ്. 1901നും 1971നുമിടയിൽ പുരുഷന്മാർ 130% വർദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ അത് സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ 126% ആയിരുന്നു. 1000ന് 974 എന്നതായിരുന്നു 1961ൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള അനുപാതം. 1971ൽ അത് 1000ന് 930 ആയി കുറഞ്ഞു. വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വിടവിന് പ്രധാന കാരണം സ്ത്രീകളുടെ ഉയർന്ന മരണനിരക്കാണ്. 1964ൽ ഓരോ ലക്ഷം പ്രസവത്തിലും 252 അമ്മമാർ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ 1968ൽ ഇത് നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിൽ മാത്രം 573 ആയിരുന്നു. വേണ്ടത്ര ആഹാരം കഴിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടും പോഷകാഹാരങ്ങളുടെ അഭാവം മൂലവുമാണ് ഈ ദുസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇവയൊക്കെ ആവശ്യാനുസരണം യഥാവസരം ലഭിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. ശിശുമരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും–പ്രത്യേകിച്ച് പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കുതന്നെയാണ് പ്രഥമസ്ഥാനം. ഓരോ ആയിരത്തിലും 54.3 ആൺകുട്ടികൾ ഇവിടെ മരിക്കുമ്പോൾ പെൺകുട്ടികളുടെ നിരക്ക് 70.2 ആണെന്നാണ് കണക്ക്.

സ്ത്രീയെ ഇന്നത്തെ സമൂഹം എത്രത്തോളം ചവുട്ടിത്താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ ഒരു വലിയ തെളിവാണ് സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായം. ഇത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിവരണാതീതമായ കെടുതികളെയും അത് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും സംബന്ധിച്ച് ഏറെ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ മാറ്റം വരാത്തിടത്തോളം കാലം ഇത് സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന വസ്തുത ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ആരാധകന്മാർ മൂടിവയ്ക്കുന്നു. സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ സമ്പ്രദായം–ചിലർക്ക് സമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടുവാനും അതുപയോഗിച്ച് നിർധനരെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുമുള്ള അവകാശം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ജീവിതരീതി–സോഷ്യലിസം–നിലവിൽ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്ത്രീയെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അനവധി ചങ്ങലകളിലൊന്നായ സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായത്തെയും പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ കഴിയൂ.

അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹ്യ മാറ്റത്തിനും അതിലൂടെ സ്ത്രീകളുടെ വിമോചനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സ്ത്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലും ഇക്കാലത്ത് ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് ഇതിന്റെ അഭേദ്യഘടകമാണ്. സ്ത്രീയുടെ മേലുള്ള ചൂഷണം ശാശ്വതമായവസാനിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ആഗോളവ്യാപകമായ മുന്നേറ്റവും വിജയവുമാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രചോദനകേന്ദ്രം. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന് ആധാരമായ സിദ്ധാന്ത സംഹിതയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ കാറൽ മാർക്സിനോടൊപ്പം ജീവാവസാനം വരെ പ്രവർത്തിച്ച ഫ്രെഡറിക് എംഗൽസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'കുടുംബം, സ്വകാര്യസ്വത്ത്, ഭരണകൂടം എന്നിവയുടെ ഉത്ഭവം' എന്ന കൃതിയിൽ സ്ത്രീയുടെ വിമോചനത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. സ്ത്രീ എത്രകാലം സമൂഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഉല്പാദനക്ഷമമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിച്ചുനിർത്തപ്പെടുകയും, സ്വകാര്യമായ വീട്ടുജോലിയിൽ ഒതുക്കിനിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയുംകാലം അവരെ മോചിപ്പിക്കലും അവർക്ക് പുരുഷനോടൊപ്പം തുല്യത കൈവരുത്തലും അസാദ്ധ്യമാണ്. അത് അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വൻതോതിലും സാമൂഹ്യമായും സ്ത്രീക്ക് ഉല്പാദനത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയും വീട്ടുജോലിയിൽ നാമമാത്രമായിട്ടല്ലാതെ ഒരു സമയവും അവർക്ക് ചിലവഴിക്കേണ്ടിവരാതാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്ത്രീയുടെ വിമോചനം സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു". ഇത് ഭാരതത്തിലും സഫലമാക്കുന്നതിന് നമുക്ക് തോളോട്തോൾചേർന്ന് പടപൊരുതിമുന്നേറാം.

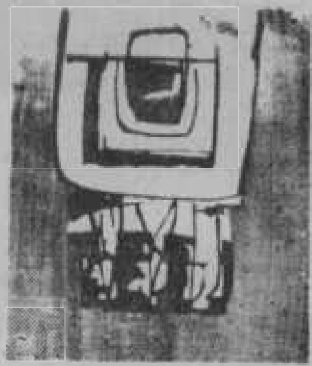

അമ്പലമുററത്ത്

ഇക്കൊച്ചുപട്ടണത്തിൻെറ യൊരുകോണിൽ
കാറെത്തിനോക്കാൻ മടിക്കും മുറിയിതിൽ
വൈദ്യുതപങ്ക വമിക്കും പുകക്കാററി
ലാലസുമാണങ്ങു കൂനിയിരിക്കവെ,
എന്നുള്ളമോർക്കുന്നതെന്തെന്നറിയണോ,
എന്നുള്ളം കൊതിക്കുന്നതെന്നാളും കേൾക്കണോ!
അങ്ങങ്ങോയുള്ളൊരക്കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിലെ
അമ്പലമുററത്തങ്ങേറെ ഗംഭീരനായ്
ആരെയോ ധ്യാനിച്ചു നിൽക്കുമരയാലു-
മാലിലയിൽ മാമൽകണ്ണൻെറ രൂപവും,
പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ മേളത്തിൽ, താളത്തിൽ,
കാതോർത്തുനിൽക്കുന്നൊരാ ഗജവീരനും,
ചിന്തയിൽപ്പോലും മധുരിക്കും നൈവേദ്യം,
ചന്ദനമേറും മുഴക്കാപ്പിൽ കുളിച്ചേതേ
കണ്ണനും, കണ്ണൻെറ കൈയിലെ വെണ്ണയും,
എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വർണ്ണപ്പൊലിമയും,
നെററിയിൽ കുറിയിടാറാം ഹരിചന്ദനം
തെച്ചിയും മല്ലിയും ചേർന്നൊരാ മാലയും,
കൃഷ്ണതുളസിതൻ ഹൃദ്യസുഗന്ധവും
"കൃഷ്ണഹരേജയ" നാമസങ്കീർത്തനം;
കത്തുന്ന ദീപവും കളിയരങ്ങിൽ താള-
മൊത്തുചാഞ്ചാടുന്ന വേഷസൗഭാഗ്യവും,
ഘോഷം മുഴക്കുന്ന ചെണ്ടമേളം,
താളമാകെ തരിച്ചുപോം തായമ്പക·········
വെമ്പുന്ന മാനസം കൂട്ടിനില്ലെങ്കിലും
അമ്പലമുററത്തൊന്നോടിക്കളിക്കുവാൻ·········

വത്സല

ഞങ്ങൾ

ടി. അജിത്കുമാർ, ക്ലാസ്സ് I ഹിസ്റ്ററി

ഇന്നലെ, ആകാശത്തു് പടിഞ്ഞാറെ കോണിൽ, ഏറെനേരം ഒരു നീല പ്രകാശവൃത്തം ഉടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ കടത്തിണ്ണകളിൽ തെരുവുനായ്ക്കൾ അപ്പോഴും ഇണചേരുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു നേരിയ ചുവന്ന പൊട്ടു്, അതു് ക്രമേണ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അതൊരു ചുവന്ന പ്രകാശവൃത്തമായി, നീലനിറം അതിനു ചുററും ക്രമേണ ഒരു വലയമായും മാറി. കിഴവനും ഇതെല്ലാം കണ്ടിരുന്നിരിക്കണം. എനിക്കു മുന്നിലായി അപ്പോഴും അയാളും ഉണ്ടായിരുന്നു ഞാനയാളെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ നേരിയ നാട്ടുവെളിച്ചം കലർന്നു ചേർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഏറെക്കുറെ എനിക്കയാളെ കാണാമായിരുന്നു. പെട്ടന്നതാ, ആ പ്രകാശവൃത്തം അപ്രത്യക്ഷമായി. ക്രമേണ നാട്ടുവെളിച്ചവും മാഞ്ഞു. ചുററും വെറും നരച്ച ഇരുട്ടുമാത്രമായി. ഇരുട്ടിലൂടെ പിന്നെയും ഒട്ടേറെ നടന്നു് ഞങ്ങൾ പിരിയുകയാണുണ്ടായതു്.

പകലുകളിൽ ഒന്നുംതന്നെ സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നതാണുശരി. അവിടെ, അസ്വാസ്ഥ്യതകളും, വിരസതകളും, വീർപ്പുമുട്ടലുകളുമൊക്കെയാണു്. രാത്രിയുടെ സ്ഥിതി മറിച്ചാണു്. കടവാതിലുകളുടെ കനത്ത ചിറകടികളും, അവയെ വൃക്ഷപ്പൊത്തുകളെ മറവിലിരുന്നു കരകന്ന മൂങ്ങകളും, അല്ലെങ്കിൽ അലസമായി വീണുകിടക്കുന്ന നിലാവു്, അതുമല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം മൂടുന്ന ഇരുട്ടു്, പിന്നെ ഇരുട്ടിൽ മുഴങ്ങിയൊഴുകുന്ന രാക്കിളികളുടെ ഗാനം, അവ തീരുമ്പോഴും പൊടുന്നനെ ഉയർന്നുവരുന്ന കനത്ത നിശ്ശബ്ദത. സത്യത്തിൽ ഞാൻ രാത്രിയെ ഏറെ, ഏറെ സ്നേഹിച്ചുപോകുന്നു. ഇതെല്ലാം അതിഗൂഢമോ, വിസ്മിതമോ എന്തുമാകട്ടെ, ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണു് എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ. ഇതെല്ലാം പറയുന്നതെന്തിനാണെന്നാൽ കിഴവനെ ഞാൻ അനുകരിക്കുകയാണു് എന്നു ധരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു്.

ഇരുണ്ട നിശ്ശബ്ദതയോടു സല്ലപിച്ചു്, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തിളക്കങ്ങൾ കണ്ണുകളിൽ നിറച്ചു്, ചരിവിലെ ഒരൊററപ്പെട്ട മേഘം പോലെ. പണ്ടുമുതലേ ഞാൻ അങ്ങിനെയായിരുന്നു കിഴവനും കേട്ടിടത്തോളം അങ്ങിനെയൊക്കെ ആണെന്നാണു് അറിയുന്നതു്. അയാളുടെ പകുതി നരകയറിയ താടിയും പാതിയടഞ്ഞ കണ്ണുകളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണല്ലൊ,

ഇതൊക്കെ എങ്ങിനെയാണു് ഞാനറിഞ്ഞതെന്ന കാര്യം എനിക്കു പിടികിട്ടുന്നില്ല. ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞതാണോ എന്നെല്ലാം എനിക്കും സംശയങ്ങളുണ്ടു്.

പക്ഷെ, തെരുവിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു മൂലയിൽ വച്ചോ, നഗരം കഴിഞ്ഞു് ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിലെ, ഗോതമ്പുവയലുകൾക്കു മദ്ധ്യേയുള്ള, വളഞ്ഞു നീണ്ടുപോകുന്ന റോഡുകളിൽ എവിടെയെങ്കിലുംവച്ചോ എന്നും ഞാനയാളെ കണ്ടുമുട്ടാറുണ്ടു്. അയാളെ അടുത്തറിയണമെന്നും, ഇരുട്ടിലൂടെ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ വെറുതെ സംസാരിച്ചു നടക്കണമെന്നും മറ്റും ഞാൻ വിചാരിക്കാറുണ്ടു്. അതുപക്ഷെ സ്വാഭാവികം മാത്രമാണെന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എനിക്കു സമനായി മറ്റൊരുത്തനുണ്ടെന്നറിയുമ്പോഴും അയാളുമായി അടുക്കാനും, ഇടപഴകാനുമുള്ള മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു ഔത്സുക്യം. അതു മാത്രം.

നേർത്ത ചാററൽമഴ പെയ്തിരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു രാവിനെക്കുറിച്ചു് ഞാനിപ്പോഴുമോർക്കുന്നു. രാവു്, അന്നു് നേർത്ത കാററിൽ അനാവൃതയാക്കപ്പെട്ട ഒരു കന്യകയെപ്പോലെയായിരുന്നു. നേർത്ത മഴത്തുള്ളികളിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയിരുന്ന നിലാവു്. അരണ്ട നിലാവും, നേർത്ത തണുപ്പുള്ള കാററും. രാവു് അന്നു് തീർത്തും നിശ്ശബ്ദയായിരുന്നു. ശരിക്കും ആത്മാവിനെ മൂടുന്ന രാത്രി. അന്നു്, ഗോതമ്പുവയലുകൾക്കു മദ്ധ്യേ, വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞുപോകുന്ന റോഡിലൂടെ അയാളെ ഞാൻ ഏറെ ദൂരം പിൻതുടർന്നു. അത്ഭുതങ്ങൾ അവിടെയല്ല. എത്രദൂരം കിതച്ചുമർത്തി പിൻതുടർന്നിട്ടും എത്ര വേഗതയിൽ പിന്തുടർന്നിട്ടും, എനിക്കുമുന്നിൽ അയാൾ അതേ അകലത്തിൽത്തന്നെ ആണെന്നതുള്ളതാണു്. എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണു്. ഇടയ്ക്കൊക്കെ എനിക്കു വല്ലാതെ വാശി തോന്നാറുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും ആയപ്പോഴേയ്ക്കും അതെല്ലാം തണുത്തുറഞ്ഞടങ്ങിയിരിക്കും. എങ്കിലും രാത്രിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലെവിടെയെങ്കിലും വച്ചു് അയാളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുകയും, പിൻതുടരുകയുമെല്ലാം ഒരു മുടക്കവുമില്ലാതെ തുടരാറുണ്ടു്. പക്ഷെ, എന്തിനാണയാൾ എന്നിൽനിന്നങ്ങിനെ എപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്നു് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഹൈഹീൽഡ് സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചൊരു മൗനഗാഥ

ഗിരീഷ് പുതിയേടം, ക്ലാസ്സ് III എക്കണോമിക്സ്

...നം! ഇത് അനുസ്യൂതമായൊരു പ്രക്രിയയാണ്. ...ിക മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ...ിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് കാലാന്തരത്തിൽ വിലയിടിയുകയും ...ിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും കണിശതയുടെയും വെള്ളി ...കളെ പിഴുതെറിയാൻ ഒരു തോക്കിൻ കുഴൽ സംസ്കാര ...ണിച്ചുവരുന്നതെന്തേ ആവശ്യമാണോ? ഒരൊറ്റുണ്ട് ...ത്ത ഭാരതീയ ചരിത്രം ഇതുതന്നെയാണ് നമ്മളോട് ...ിക്കുന്നതും.

...വാസികൾക്കൊരു ഇയർബുക്ക്

...ാതീത കാലംമുതൽ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യന്മേൽ വേലി ...ളും ചങ്ങലകളും തീർത്തിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി സാമ്രാ ...ജ്യങ്ങളെ ഉടച്ചുവാർക്കുകയും പലതിന്റെയും വിസ്മ ...ൾ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ അവർ നേതൃത്വം നൽകുകയും ...ചെയ്തിരുന്നു. സിന്ധുനദീതട സംസ്കാരം മുതൽ ആധു ...നിക പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം വരെ ഇതിന്റെ പിന്തുടർച്ചാവ ...കെപ്പാറന്ന് തിരവഴികളന്യോന്യം ഏല്പടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ...ം വർഷങ്ങളുടെ അപമാനം കോട്ടകളും കൊട്ടാരങ്ങളും മാതളും മിനാരങ്ങളുമായി നമ്മുടെ മുമ്പത്തെയവ.... മഹ്യ വംശത്തിലെ പ്രതാപം അക്ഷരശ്ലോകസദസ്സുകളിലും സിനിമാ സീരിയലുകളിലും മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നു. ഋഷികൾ അവരുടെ ഇക്കളും രക്ഷകന്മാർ അവരുടെ യുദ്ധഗാഥകളുംകൊണ്ട് എങ്ങോ കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ കൂമ്പാരത്തിൽ നാമാരെയാണ് കാത്തുനിൽക്കുന്നത്? നാം വിശ്വസിച്ച ദൈവങ്ങൾ മഴവില്ലുകളും നേതാക്കൾ കൊടികളും കാട്ടിമയക്കി. ഈ അറവുപുരയിലെത്തിച്ചു. നമ്മുടെ ഇയർബുക്കുകളിൽ ചുട്ടകൾക്കരുമ്പിൽ പ്രതിജ്ഞാബലം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെയും നമ്മുടെ സഹോദരരെ കത്തിയെറിഞ്ഞു വേട്ടയാടിയതിന്റെയും ലിഖിതങ്ങൾ തേച്ചുമാച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതാണോ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം? പിന്നീട്ടെങ്ങോ കഥയോ? വാണിജ്യത്തിന്റെ ബലിഷ്ഠസിരകൾ സർവ്വത്ര പടർന്നുകയറിയിരിക്കുന്നു. യന്ത്രങ്ങളുടെ ഹുങ്കാരം ദിഗന്തങ്ങളിൽ മാറ്റൊലികൊള്ളുന്നു. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിന്റെയും മനുഷ്യപ്രതിഭയുടെയും ഫലങ്ങൾ തന്നെ. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതിയോ? അഹിംസയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും വിത്തുകൊരുത്തു മയക്കിയവർ എവി

...ന്റെ ഉച്ചിയിലുള്ള കോട്ടയുടെ മറവിൽ നിന്നും ഓരി ...ളുന്ന കുറുനരികൾ മയങ്ങി വീണുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വടക്കുള്ളൊരു സുൽത്താൻ പടയോട്ടക്കാലത്ത് ... താൽക്കാലിക താവളമായിരുന്നു അത്. ഒടുവിൽ ...താനം, രാജാവും എല്ലാം പഴം കഥകളാകുകയും, ഇടിയു ...ന്ന കോട്ട മാത്രം കാലത്തിലൂടെ ഒഴുകിയൊഴുകി അങ്ങി ...ിരിക്കുകയും. അയാൾക്കപ്പുറമേ കോട്ടമതിലുകളിലൂടെ ...ബോൾ, എന്റിസ്റ്റ്യൂതിന്റെ അകത്താകെ ഒരു കയറി ...കൊള്ളാമെന്നൊക്കെ തോന്നാറുണ്ട്. ഞാൻ ചിന്തി ...ന്നത് അങ്ങിനെ ഒക്കെ ആയിരുന്നെങ്കിലും, പക്ഷേ, ...ും വലിച്ചുകൊണ്ടയാൾ നടന്നുപോവുകയാണുണ്ടാക

...സ്കരിച്ചതുകൊണ്ട്, ആദ്യമൊന്നിക്കരെയക്കരെ പ്രയാസ ...ിരുന്നു. ഗോതമ്പു ചെടികളുടെ ഓലകൾ കാറ്റി ലുലഞ്ഞു, നിറഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദതയെ അലോസരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട നിലാവു തെളിഞ്ഞു. അയാളെനിക്കു മുന്നിലായി പിന്നെയും ആ പഴയ രൂപത്തിൽത്തന്നെയാണ്. പലപ്പോഴും, നിലാവുപരന്ന ഇരുളിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടും, ഒഴിഞ്ഞ മനസ്സിന്റെ കനം നെഞ്ചിലൊതുക്കിയും, പൊങ്ങിയും, മുങ്ങിയും അങ്ങിനെ ഞാൻ. മുന്നിൽ, ആത്മവിഹീനനായി അകന്നകന്നുപോകുന്ന കിഴവനും. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഇപ്പോഴായി ചിലതെല്ലാം, ചില സത്യങ്ങളെല്ലാം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശരിയുമായും തോന്നുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ അകലമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, എന്നാണെനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാൻ ഞാനും, അയാൾ അയാളുമാകുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

ടയോ ഓടിക്കപ്പെട്ടു. അഹിംസയുടെ ദൂട്ടുകളിൽ വിഷസർപ്പങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവർ വ്യർത്ഥ വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ വോട്ടുപെട്ടികളിൽ അടച്ചിരുന്നു. അവർ സ്വാർത്ഥചിന്തയുടെ ക്രൂരാങ്ങളിൽ പിണിയാളുകളായിരിക്കുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിലെ വോൾട്ടയർ, റൂസ്സോ ചിന്താശകലങ്ങൾ പാശ്ചാത്യലോകത്തെ ഇവിടെയാണ് കൊണ്ടെത്തിച്ചത്. ഇത് പ്രബുദ്ധതയോ? ഇത് സ്വാതന്ത്ര്യമോ? അതാണ് പ്രശ്നം. 'ഒരു മഹാസാമാജിക' ഉറക്കാവുന്നതോ ഒരു ഭരണാധിപന് കെട്ടിയടക്കപ്പെടാവുന്നതോ ആയ പെട്ടിപ്പീടികയല്ല സ്വാതന്ത്ര്യം.' ഇതാണ് നമ്മുടെ ചരിത്രമെങ്കിൽ നമുക്കെല്ലാ അഭിമാനിയ്ക്കാനിരിക്കുന്നു. അകലെയെവിടെയോ കൊട്ടകാരകൾ ആരവമിടുന്നുണ്ട്. പാടലീപുത്രത്തിലെ ചേരികളിൽനിന്ന് തോക്കുകൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

"പ്രകൃതി മരിയ്ക്കലും നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ആരായുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങളെ അവർ തരിമ്പും വകവെയ്ക്കുന്നില്ല. അവരുടെ നിയമങ്ങളെ നിങ്ങളിഷ്ടപ്പെടുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നവർ നോക്കുന്നില്ല. അവയെയും അവ പ്രസവിക്കുന്ന പരിണാമങ്ങളെയും നിങ്ങൾ അതേപടി അംഗീകരിക്കുകതന്നെ വേണം (ദസ്തയേവ്സ്കി)

പരിഷ്കൃതജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ച– ഒരു വിശകലനം:–

പത്തിനായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പാണ് മനുഷ്യസമൂഹം പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പടിത്തട്ടിലേക്ക് പിച്ചവെച്ചത്. ആദ്യം മനുഷ്യൻ തീയും പാറയും കല്ലുകളും കൊണ്ട് ഉല്പാദനപ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. പ്രായേണ, കൽമഴു, കൽത്തൂമ്പ, തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും പലവിധപരിണാമപ്രക്രിയകൾക്കുശേഷം അവർ സാങ്കേതിക വിപ്ലവത്തിലേക്ക് കാലൂന്നി (Paliolithic age and Leolithic age) ഇങ്ങനെയുള്ള പരിണാമങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് പ്രയത്നവിഭജനം ആരംഭിച്ചത്. പലവിധ രൂപങ്ങളോടുകൂടിയ വളർച്ചയെ മാർക്സും എംഗൽസും ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിച്ച് വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാകൃതകമ്മ്യൂണിസം മുതൽ ആധുനിക ബൂർഷ്വാഭരണവ്യവസ്ഥവരെയാണ് മാർക്സിയൻ പഠനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ മിഥ്യ:–

ആദിമകാലത്ത് മനുഷ്യസമൂഹം സഹോദര്യത്തോടും സഹവർത്തിത്വത്തോടും ജീവിച്ചു. നിഷ്കളങ്കരായ അവർ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂട്ടായി ചിന്തിച്ചും സഹകരിച്ചും ഫലസിദ്ധി നേടിയിരുന്നു. (അധരവ്യാപാരത്തിന്റെ പ്രശ്നമേയില്ല) കാലഘട്ടങ്ങൾക്കുശേഷം ആധുനിക മനുഷ്യൻ അവിടെ കടന്നുവന്ന് അവരുടെ പരിശുദ്ധിക്ക് കളങ്കംവരുത്തുകയും മസ്തിഷ്കങ്ങളിൽ തെററിദ്ധാരണകൾ കുത്തിവയ്ക്കുകയും ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനസമൂഹത്തെ അടിമകളാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ചൂഷകർക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്ന് അവർ മറ്റൊരു ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ ഇക്കൂട്ടർ മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥക്ക് രൂപം നൽകി. അതാണ് ഫ്യൂഡൽവ്യവസ്ഥ. ഇത് പ്രായേണ മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയായും രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ചരിത്രക്കോട്ടകൾക്കിടയിലേക്കൊരു എത്തിനോട്ടം

വർഗ്ഗസംഘട്ടനങ്ങളുടേയും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടേയും ഇന്നലെകളിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിനും മനുഷ്യത്വത്തിനും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം കല്പിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നൈമിഷികാവേശങ്ങളുടെ ഒരു രൂപപരമ്പര മാത്രമത്രെ മനുഷ്യജീവിതം. മനസ്സും വികാരങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളാണ് ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ജീവിതം. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കും മററും ചേരാത്ത വിധത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. അവന് ചിന്തിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അഭിപ്രായം തെളിയിക്കുന്നതിനും മററും വിവിധ സങ്കല്പങ്ങളും മോഹങ്ങളുമുണ്ട്. പുരോഗമന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹിക ക്രമത്തിൽ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യം, ജീവിതത്തിന്റെ വിപ്ലവകരമായ വികാസത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം, സോഷ്യലിസത്തിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരവുമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ കടമകളുമായി കലയ്ക്കുള്ളബന്ധം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പങ്ങളടങ്ങുന്നുണ്ട്. നിരന്തരം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും സമ്പന്നമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആയ ഈ സർഗ്ഗാത്മക കല സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പാരമ്പര്യധാരകടമയും ഇതല്ലാതെ മറെറാന്നല്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സങ്കല്പങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും നിറംമങ്ങിയ തെററിദ്ധാരണകൾ പടച്ചുകൂട്ടുവാൻ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറുകളോടുള്ള എതിർപ്പ് പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളോടുള്ള വിദ്വേഷമല്ല. മറിച്ച് ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗത്തെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുകയും ബോധവാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആധുനികമനുഷ്യനാണ് മനുഷ്യരാശിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിനാവശ്യം. ഇത്തരം മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും പടച്ചട്ടയണിയിക്കുന്നതിനും കർമ്മക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കാനയിക്കുന്നതിനും മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് സാധിച്ചില്ല എന്ന് ചരിത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതാണ് പ്രശ്നം! ആരതിനു നേതൃത്വം നല്കും.

വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ കടമ:–

ഒരു വ്യവസായമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പുരോഗമനചിന്താഗതിക്കാരാണ് മേല്പോട്ട് ഉയർത്തിയത്. വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അരിച്ചിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽ പോലും വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ അധികാരികൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസക്രമത്തെ മറ്റ് മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നുണ്ട്. ബൂർഷ്വാസിയുടെ വർഗ്ഗതാല്പര്യങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസക്രമവും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് പോരായ്മകൾ ആവിർഭവിച്ചത്. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം സിദ്ധിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ തൊഴിലില്ലായ്മ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. പ്രായോഗികതാവാദത്തിന് (Pragmatism) പ്രസക്തി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അമേരിക്കൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അടിസ്ഥാന ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ മാനവിക വിഷയങ്ങൾക്കോ മൂല്യപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടില്ല. അത്തരമൊരു പാത പിന്തുടർന്ന ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായവും ഇപ്പോൾ വികൃതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല പലവിധ മാരകരോഗങ്ങൾകൊണ്ടും സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ കുഴപ്പത്തെ നേരിടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യവും ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുന്നവരുടെ ലോകം:–

വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞത നടിക്കുക, വിപ്ലവശക്തികളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനാകാതെയിരിക്കുക, അനീതിയ്ക്കെതിരെ നിൽക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ച് വ്യക്തികളെ ക്രൂരമായി നശിപ്പിക്കുക, സമൂഹത്തിൽ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള പടവാൾ പ്രയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ സാഡിസത്തെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയേയും പിന്തുണയ്ക്കുക, തുടങ്ങിയ വ്യാപാരങ്ങൾക്ക് എല്ലാക്കാലത്തും നേതൃത്വം നൽകാൻ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നാറേറാമാരോടൊരഭ്യർത്ഥന:–

നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഓസേക്കാഡെലിക് വെളിച്ചത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് തിമിരം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർണ്ണനാളങ്ങൾ കരിമതിലുകളിൽ വെള്ളയടിക്കുകയും വാക്കുകളെ വ്യഭിചരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കതുകൊണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധികസർത്ത് വിശപ്പിനെക്കുറിച്ചോ മരണത്തെക്കുറിച്ചോ സൃഷ്ടിനടത്താനാവില്ല. നിങ്ങൾ ഇന്നലെ ചവിട്ടി അരച്ച സംസ്കാരങ്ങൾ നാളെ മനുഷ്യത്വം തെളിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ കഥ പറയുവാനാകും.

പരിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ച പലരും നാമറിയാതെ കടന്നുപോയി. അവരുടെ സ്മരണക്കായി സിമ്പോസിയങ്ങളും സെമിനാറുകളും നടത്തി. എയർകണ്ടീഷൻ തിയേറ്ററുകളിൽ നാടൻ കലാരൂപങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച് നിർവൃതി നേടി. ആത്മാർത്ഥതയ്ക്ക് അംഗീകാരം നൽകാത്ത ഒരുകൂട്ടർ അധികാരം കയ്യാളുകയും അംഗീകാരം നേടുകയും ചെയ്തു. ബലികുടീരങ്ങളിൽ അന്തിയുറങ്ങുന്നവരെക്കുറിച്ചോ ആദർശോപദേശം നൽകുമ്പോൾ ബോധരഹിതരാവുന്ന മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചോ ഓർക്കാറില്ല. അവർ ഗ്രാൻറുകൾ നൽകി വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത സാഹിത്യകാരന്മാരെ ജനം ചാലാട്ടികളെന്ന് വിളിച്ചു. മാക്സിംഗോർക്കി ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു.

"ആധുനിക ഞരമ്പുരോഗി തന്റെ സ്വകാര്യ പല്ലുവേദനയെ തന്റെ ജീവിതരീതിയെ – ലോകത്തിലെ ഏതോ മഹാസംഭവത്തിന്റെ നിലവാരത്തിലുയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ വരിയിലും താളിലും അയാളുടെ വലിഞ്ഞുകോടിയ മാംസപേശികൾ കാണാം. അയാളുടെ അളുക്കുപിടിച്ചിട്ടുള്ള വായ കാണാം. അയ്യോ എനിക്ക് പേടിയാവുന്നേ....എല്ലാം ഉലയട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രവും, രാഷ്ട്രീയവും, സമുദായവും, തത്വചിന്തയും, ഭാഷയും, അങ്ങനെ എല്ലാം.... എന്റെ യാതനകൾ ദർശിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാം ഉലയട്ടെ എന്ന ആവലാതി വിളമ്പുന്ന ആക്രോശം കേൾക്കാം".

(സച്ചിദാനന്ദനോട് കടപ്പാട്.)

എന്നിയ്ക്കുറങ്ങണം

പ്രേമ. ജി. നായർ
ക്ലാസ്സ് III മെഡിക്കോളജി

ഞാനുറങ്ങട്ടെയെന്റെ
കരളിൻ കയങ്ങളിൽ
ഊറിടും ദുഃഖങ്ങളെ
മറക്കാൻ വെറുക്കുവാൻ
കാലചക്രത്തിന്നാര-
ക്കാലുകൾക്കിടയിലെൻ
ജീവനമരഞ്ഞേക്കാം
കണ്ണുനീർ തൂകില്ലാരും
എന്തിനു കരയണം
നിത്യമാം സൗഖ്യത്തിന്റെ
ചെന്താമരയിതൾ തേടി
പോവുകയല്ലീ നമ്മൾ,
ചിരിയ്ക്കു പൊട്ടിപ്പൊട്ടി-
ചിരിയ്ക്കു മനുഷ്യരേ
മരിയ്ക്കാൻ നിരനിര
നിരയായ് നിൽക്കുന്നോരേ.

ചിരിതന്നലകളെൻ
സിരകൾ വരിയുമ്പോൾ
ഉണരാനുറങ്ങട്ടെ
ദുഃഖഭാരവും പേറി
(എന്തുകാരണങ്ങളീ
ലോകദുഃഖങ്ങൾക്കെന്നു
ചിന്തിച്ചു, "മനുഷ്യന്റെ
മോഹങ്ങൾ വ്യാമോഹങ്ങൾ")
എത്രനാളുറങ്ങുവാൻ
കഴിയുമെനിയ്ക്കെന്റെ
ദുഃഖമോചനം നേടാൻ?
"ഇല്ലമോചനം മന്നിൽ"!
എങ്കിൽ ഞാനുറങ്ങട്ടെ
നിത്യമായ് – സൗഖ്യത്തിന്റെ
പൊൻകരം പിടിയ്ക്കുവാൻ—
മരണം വരിയ്ക്കുവാൻ.

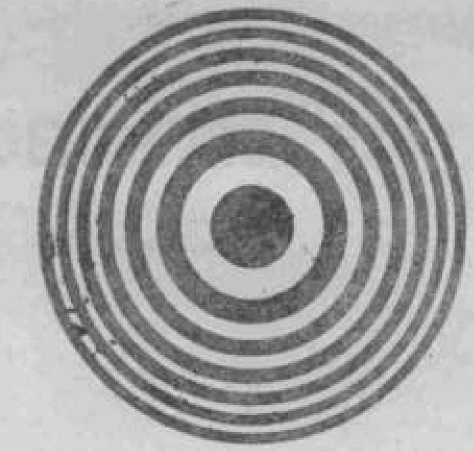

പലായനം

വേണുഗോപാൽ. എം.
ക്ലാസ്സ് II ഹിസ്റ്ററി

അനേകവർഷങ്ങളായി ഋതുഭേദങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു നിന്ന ആ പടുകൂററൻ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ നിന്നാണ് ഓട്ടമാരംഭിച്ചത്. കയ്യിലൊരുകയറുമായി ഞാനോടുന്നു. ഏകനായല്ല എനിക്കപരിചിതമായ പല മുഖങ്ങളും കൂടെയുണ്ട്. എല്ലാവരും കയറുകളും, ചങ്ങലകളും, ഭാണ്ഡങ്ങളുമൊക്കെ കയ്യിലെടുത്തിരിക്കുന്നു. പലരിലും അവരവരുടെ മുഖമായിരുന്നില്ല കാണപ്പെട്ടതെന്ന് യാത്രമദ്ധ്യേ വിയർപ്പുകണങ്ങൾ തുടച്ചുമാററുന്നതിന് മുഖംമൂടികളഴിച്ചു മാററിയപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. സ്വാഭാവികമായൊരുസംശയം എന്നിലുദിച്ചു. സ്വന്തം മുഖമാണോ ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ല! ഞാൻ ഞെട്ടി. ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചായങ്ങൾ എന്റെ മുഖത്തും പൂശിയിരിക്കുന്നു ഞാൻ ക്ഷോഭത്തോടെ മുഖത്തെ ചായം തുടച്ചുമാററാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ തുടച്ചുമാററുംതോറും മുഖത്ത് നിറഭേദങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. ഈ നിറവ്യത്യാസങ്ങളെ വികാരങ്ങളും സദാചാരബോധവുമാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ക്ഷോഭത്താൽ വിറച്ചു. ആ നിമിഷത്തിൽ എന്റെ മുഖത്ത് ചുവന്നനിറമാണെന്ന് സശ്രദ്ധം നോക്കി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങിനെ ക്ഷോഭം, കാമം മുതലായവികാരങ്ങൾക്ക് ചുവപ്പുവർണ്ണവും, പരിഹാസ്യനായിത്തീരുമ്പോൾ മഞ്ഞനിറവും, ഭീരുവാകുമ്പോൾ കറുപ്പുമാണ് മുഖത്തുണ്ടാവുക എന്ന് മനസ്സിലാക്കി.

കിതപ്പനുഭവപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന ബോധമുണ്ടായത്, ഈ ക്രിയക്കിടയിൽ എന്റെ ലക്ഷ്യബോധത്തെ വിസ്മരിച്ച് മററു പലതും ചിന്തിച്ചതിൽ ലജ്ജതോന്നി. ഓട്ടത്തിന്റെ വേഗത വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. കാരണം മററു പലരും എന്നെ പിന്നിട്ട് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗം വിഷമം പിടിച്ചതായി മാറുന്നു, ആദ്യമൊക്കെ സമതലങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് ഓടിയിരുന്നത്. എന്നാലിപ്പോൾ കാടും മലകളും കടന്നു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാടുകളിൽ ഭീതിദമായ അന്തരീക്ഷം; മൃഗങ്ങൾ മുരളുകയും, കഴുകൻ ചിറകടിക്കുകയും, കുറുക്കൻ ഓലിയിടുകയും, മുളിരവും ഇല്ലിക്കൂട്ടവും കാററിന്റെ ഗതിയെ തടഞ്ഞ് ചൂളിച്ചുകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശബ്ദങ്ങളിലെ സംഗീതാംശത്തെ വിവേചിച്ച് ശ്രവിക്കയാൽ എന്റെ കാൽവയ്പുകൾ താളാത്മകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ക്ഷീണം കുറഞ്ഞതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. എനിക്കു മുന്നിലോടിയിരുന്ന വൃദ്ധനോട് ചോദിച്ചു, ഇനിയും എത്ര ദൂരം നമ്മളോടേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. പക്ഷെ കിഴവൻ മറുപടി പറയാതെ ചുവപ്പുനിറം മുഖത്ത് പൂശിക്കാണിച്ചു. ഈ മൗനം എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കി, എന്നിട്ടും ഞാൻ ഓടി. കാരണം ഞാൻ ഓടാനായി വിധിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. ഇപ്പോഴായപ്പോൾ പലരും ഭാണ്ഡങ്ങളൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ചങ്ങലകളുംകയറുകളും മാത്രം ആരും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെയൊന്നായിണക്കിച്ചേർത്ത് കയറുമാത്രമേ എനിക്ക് ഭാരമായുള്ളൂ. അതിനാൽ ലാഘവത്തോടുകൂടിത്തന്നെ എനിക്ക് ഓടാൻ കഴിയുന്നു. പലരും ഇതിനിടയിൽ കാലിടറിവീണു കഴിഞ്ഞു. ചിലർ

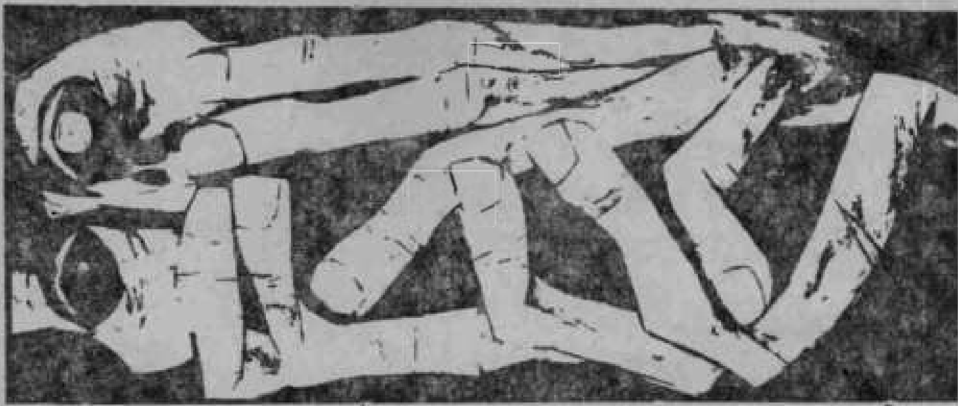

വേരുകൾ

ഞാനാരാണ്?
അതുനിനക്കറിയാം ……നിനക്കുമാത്രം…!
ശപിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയുടെ
അലിയുന്ന ജീവന്റെ
പതറുന്ന നിശ്വാസങ്ങൾ പേറി,
ദുഃഖസ്മൃതികളും നീറും നിർവൃതിയും
സന്തോഷത്തിൻ ലാഘവവുമേറി
ദുഃഖത്തിന്റെ കറുത്ത മുഖത്താൽ
'വേരുകൾ' പാടുന്നു………

തളർന്ന മനസ്സോടെ,
അത്യുന്നത്തിൽ,
തിളച്ച പൊടിമണ്ണിലൂടെ….
അതിന്റെ–വേരിന്റെ–സൃഷ്ടി….
വൈകല്യത്തിന്റെ, പരപ്പേറിയ അനുഭവത്തിന്റെ
തീവ്രതയിൽ വെന്തുരുകിയ സൃഷ്ടി….!
മോഹങ്ങളുടെ നാട്–
മോഹഭംഗങ്ങളുടെ നാട്
മരണം ഒരു കയറിന്റെ കുരുക്കിൽ

തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ചെറിയൊരു സംഘം ആളുകൾമാത്രമേ എന്നോടൊപ്പം ഓടുവാനായുള്ളൂ. ഏറിയപങ്കും വൃദ്ധരാണ്. പലരും നന്നേ കിതച്ചിരിക്കുന്നു. വേഗതകുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനിവലിയൊരു മലയാണ് ഞങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങേണ്ടത്. മല കയറുകതികച്ചും പ്രയാസമായിത്തോന്നുന്നു. ഈ നിമിഷം വരെ മറക്കപ്പെട്ടവരായി കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ പരസ്പരം സഹായമാവശ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏറേസമയത്തിനുശേഷം മലമുകളിലെത്തിയ ഞങ്ങൾക്ക് സുഗമമായൊരിറക്കം ആശ്വാസകരമായിത്തോന്നി. തുടർന്ന് വീണ്ടും സമതലങ്ങളിൽക്കൂടി ഓടിത്തുടങ്ങി. വളരെ ദൂരം സമതലങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ആവർത്തനവൈരസ്യം അനുഭവപ്പെടുകയും ആശ്ചര്യമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. കാരണം പിന്നിട്ടവഴികളിൽക്കൂടി തന്നെയാണിപ്പോഴും ഓടുന്നത്! ഇതെന്നെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ എനിക്കരികിലായി ഓടുന്നയുവാവിനോട് ചോദിച്ചു, ഇനിയും എത്രദൂരം നമ്മളോടണം. യുവാവ് വിഷാദത്തോടെ പറഞ്ഞു, ഈയോട്ടം അനുസ്യൂതം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നെന്നും ഇതിനന്ത്യമില്ല എന്നും. അപ്പോൾ ഇത്രയും സമയം സൂക്ഷിച്ചസംശയം ഞാനദ്ദേഹത്തോടുചോദിച്ചു; എങ്കിൽ നമ്മളീചങ്ങലകളും കയറുകളുമൊക്കെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനെന്ന്. യുവാവ് മറുപടി പറയാതെ പുച്ഛത്തോടെ എന്നെ നോക്കുകമാത്രം ചെയ്തു.

ദീർഘനേരത്തെ ഓട്ടത്തിനുശേഷം ഈ യാത്രയാരംഭിച്ച ആ വൃദ്ധവൃക്ഷം മുന്നിൽ ദൃശ്യമായി. അതോടെ എല്ലാവരും പൂർവ്വാധികം വേഗതയിലോടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഞാൻ ചിന്തിച്ചു അതായിരിക്കുമോ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം. ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നനിക്കറിയില്ല. എന്റെ സ്രഷ്ടാക്കൾ, ഈ സംഘത്തോടൊപ്പം ഓടുവാനാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്തായാലും സംഘം ചെയ്യുന്ന എല്ലാപ്രവൃത്തികളും ഞാനും ചെയ്യുക തന്നെ. വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലെത്തിയവർ ഉത്സാഹത്തോടെ അള്ളിപ്പിടിച്ചതിൽ കയറിത്തുടങ്ങി. ഓരോരുത്തരും ഓരോ ശിഖരങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കി. ഞാനും ഒരു ശിഖരത്തിൽ കയറി സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. മറ്റുള്ളവരെ നോക്കിയപ്പോൾ കരുതിയിരുന്ന ചങ്ങലകളുടെയും കയറുകളുടെയും ഒരറ്റം ശിഖരത്തിലും മറ്റേയറ്റം സ്വന്തം കഴുത്തിലും ബന്ധിക്കുന്നു. ഞാനുമതുപോലെ തന്നെ ചെയ്തു. പിന്നെ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നറിയാതെ പകച്ചു നിന്നപ്പോൾ പുറകിൽ നിന്നാരോ എന്നെത്തള്ളി, ശിഖരത്തിൽ നിന്ന് കാൽവഴുതി. ഇനി ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല.

ഇവിടെ സന്തോഷമുണ്ടോ ··· സൗന്ദര്യമുണ്ടോ ···!
ഇതളിൽ, ഇഴയിതളിൽ
ശൃംഖലകൾ മാത്രം····അതിൽ
എരിഞ്ഞമരുന്നു തന്ത്രികൾ,
മാനവജീവിത തന്ത്രികൾ····
നവദ്യുതിതെളിഞ്ഞ അകലെ – അങ്ങകലെ
ചെങ്കതിർ മിന്നും സൂര്യൻ····
ഇവിടെ, ഇഴയിതളിൽ
ഒരുതരി വെളിച്ചവുമില്ല ···!
ഹൃദയം–
അലപോൽ,
മറിയാത്ത തിരമാലപോൽ ഹൃദയം
നിശ്വാസത്തിൻ നിദ്രയിൽ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ചു,
മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു····
മരിച്ചദൈവവും മരിക്കുന്നമനുഷ്യനും
എപ്പോഴും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു.
അന്ന്–
ഹൃദയത്തിൽ മങ്ങാത്ത പ്രതിഫലന പ്രതലത്തിൽ
നീണ്ടുനിവർന്നുനിന്ന 'വൃക്ഷം'
തെളിച്ചു,
നിർവൃതിയുടെ കണ്ണുള്ള
വിഷാദത്തിന്റെ കണ്ണുള്ള
കാമത്തിന്റെ കണ്ണുള്ള
ദ്രവിക്കാത്ത എല്ലിൻ ശാഖകളുള്ള വൃക്ഷം–
അമ്പലനടയിലെ,
അല്ലിത്തറയുടെ,
നടുവിലെ വിള്ളലുകളിലൂടെ
പൊട്ടിപ്പുറത്തെത്തിയ വേരുകളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി
പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ,
അഹന്തയുടെ,
അഹംഭാവത്തിന്റെ,
പുച്ഛിപ്പിന്റെ ഭാഷയിൽ
വേരുകൾ ചോദിച്ചു–"നിനക്കെന്തുവേണം····"?
യുഗങ്ങളിൽ,
യുഗാന്തരങ്ങളിൽ
ഇളംകാറ്റിൽ, കൊടുങ്കാറ്റിൽ
ആടിയുലച്ചുനിന്ന വൃക്ഷംപറഞ്ഞു–
"നിനക്കുവേണ്ടത് ദുഃഖമല്ല, സന്തോഷമാണ്····
മരണമല്ല, ജീവിതമാണ് ···"
എഴുസാഗരങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത്,
എഴുസാഗരങ്ങളിൽ
മീട്ടിയതന്ത്രികൾ തകർന്നുവീണു····!
വേര് ഇളകിക്കൊണ്ടു····
അഹന്തയുടെ സന്തതി ജനിച്ചു!
നശിച്ചു, പ്രകൃതി തണുത്തു് കുളിർത്തു്
ഇലകളാൽ പുണർന്നുകിടന്ന,
പ്രഭാതത്തിൽ····അഹന്തയുടെ സന്തതി ജനിച്ചു ···!
ഓളങ്ങളുലഞ്ഞുതകർന്നു.
ജീവിതത്തിൻ 'വന്ധ്യത' ചലിച്ചു.
തേങ്ങലുകൾ തേച്ചുമിനുക്കിയ
നിശ്വാസത്തിൻ കുറുകൾ വിടർന്നു.
അലർച്ചയോടെ
ആ വൃക്ഷം തകർന്നുവീണു.
ദ്രവിച്ചുതകർന്നു.
വേരുകൾ മന്ദഹസിച്ചു.
കണ്ണിൽ വികാരമുള്ള
കവിളൊട്ടിയ അസ്ഥികളുടെ കൂട്····
വേരുകൾ വീണ്ടും ഹസിച്ചു, ഇരുളു.
ആ ഇരുട്ടിൽ,
പുതുമണ്ണിൻ ഗന്ധമുയർന്നു,
അവ വേരുകളെ പുണർന്നു
ഇന്ന്–വേര് വൃക്ഷത്തെത്തേടിയലഞ്ഞുനടക്കുന്നു ...
താനും മന്ത്രിച്ചു–
"നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ എന്റെ നിഴലുണ്ടോ····
എന്റെ നിഴലുണ്ടോ····?"
അമ്പലനടയിലും ആൽവിളക്കിന്നരികിലും
ഞാനലയുന്നു····
ദൈവം··· എനിക്കെപ്പോഴാണോ··· ?"
"നീയാരാണ്····?"
"ഞാൻ····എന്നെ സ്ത്രീയെന്നുവിളിക്കരുത്····
ഞാനൊരാണ്····
അതുനിനക്കറിയാം ··· നിനക്കുമാത്രം ···"

എസ്. രാജപ്പൻ ക്ലാസ് III മലയാളം

തടങ്കലിലായ നാളെകളെക്കുറിച്ച് വെളിപാടുണ്ടായവർ

വിജയ്സൺ എൻ. എം. ക്ലാസ്സ്, III കെമിസ്ട്രി

ഡിസംബറിലെ തണുത്ത രാത്രി

മലകളിൽ മഞ്ഞു പെയ്യുകയാണ്. താഴ്വാരകം മഞ്ഞു വീണു മരവിച്ചു. എല്ലാം അവസാനത്തിനു മുൻപുള്ള പൂർണ്ണതയായി വളരുകയാണ്.

അകലെ–

വളരെ, വളരെ അകലെ–

കറാറി ഓലിയിടുന്ന കുറുക്കന്മാർക്കപ്പുറം

മരുഭൂമിപോലെ വരണ്ടുണങ്ങിയ ഉള്ളൂരിയിൽ

വെയിലേറ്റ് കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ പുൽപ്പരപ്പത്തിനു മീതെ

അവർ ഇരുന്നു.

മോചനത്തിന്റെ മാറ്റൊലി!

കാലത്തിന്റെ കറുത്ത കരിമ്പാറക്കെട്ടുകൾക്കപ്പുറം കഴുവിലേറ്റപ്പെട്ട കാണാതായ ജയിലറകളുടെ കുന്നാളങ്ങളും അലറിപ്പൊട്ടുന്ന ആർത്തനാദങ്ങളും കണ്ണീരിന്റെ കഥാ വീചിയും കടന്ന് കട്ടത്തടോഷ്യാഗിനിയുടെ തീയാളിക്കുന്ന തീനാമ്പായ് ഒളിപ്പടർന്നു അവർ അറിഞ്ഞു. ആ തീനാമ്പുകളിൽ ഒളിമിന്നിയിരുന്ന സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും നീതിബോധത്തിന്റെയും അടിച്ചമർത്തലുകളുടെയും, അടിമത്തത്തിന്റെയും ഉലയിൽ ഉദയംകൊണ്ട തടവറ ഗീതങ്ങളും –

കാരം കൽത്തുറുങ്കുകളിലും കാരാഗൃഹ കവാടങ്ങളിലും തപ്പി തടഞ്ഞു മുന്നോട്ട് നീങ്ങാൻ മടിച്ച് കറുത്ത പകലുകളും കറുത്ത രാത്രികളും തീർത്ത്, മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ രോദനങ്ങൾ കേട്ട്, അധികാരം എഴുന്നെള്ളിച്ച് അനാവൃതമായ വിഴലടിക്കുമേഖലകളിൽ ശൂന്യതയുടെ ആരക്കാലുകൾ താങ്ങിനിൽക്കെ —.

അവർ

ആരായുകയായിരുന്നു,

മുന്നോറാനുള്ള പാത!

അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു.

അവയിലൂറിക്കൂടിയ ഉദയത്തിന്റെ സ്നിഗ്ദ്ധത അവരുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ തീ കൊളുത്തി.

അതൊരു പിറവിയാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞതു്. ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും. അവൻ വരമേനാല്ല – രക്ഷകൻ പിറക്കേണ്ടത് ലോകത്തിലെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന തണുകളിലൊന്നാണെന്നും അവർ അറിഞ്ഞു. അവരുടെ അറിവിന്റെ നിറ്റ്മന്തയിൽ വ്യവസ്ഥാപിതവ്യവസ്ഥ തകർക്കപ്പെടുകയും പകരം യാഥാർത്ഥ്യബിംബങ്ങളുടെ കോറി വരച്ച ഗ്ദ്ധ ചിത്ര

ങ്ങളുടെ സന്നിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ അവരെ അന്തരാവശ്യമാവുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ചോരയൊലിക്കുന്ന ഞരമ്പുകൾ വിങ്ങിത്തുടിക്കുകയും കൈകാലുകളിൽ തരിപ്പ് പടർന്നു പിടിക്കുകയും പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി അവരുടെ മനസ്സ് കൊതികൊള്ളുകയും ചെയ്തു. —.

ഇന്നലെകളിലെ വഴികാട്ടികൾ ഇന്നിന്റെ ഓർമ്മകളാണ്. മുന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്നതു മുന്നോട്ടുള്ള പാതയും .... മുന്നോട്ടുതന്നെ

ഓർമ്മകൾ ചരിത്രങ്ങളാണ്—; പ്രവൃത്തികളല്ല

മുന്നോട്ട്...., മുന്നോട്ട്.... മുന്നോട്ടുതന്നെ.

ആകാശത്തിൽ അവരെ നയിച്ചിരുന്ന ആവേശത്തിന്റെ നക്ഷത്രം വെറുങ്ങലിച്ചു ഭാവിയുടെ തലങ്ങളിൽ നാളെയുടെ പ്രഭാതത്തെയും തിരഞ്ഞ്, അന്വേഷണത്തിന്റെ പാതയിൽ അലഞ്ഞിരുന്ന അവരുടെ പാദ ചലനങ്ങളുടെ ഏകതാനമായ ശബ്ദ വീചി നിലച്ചപ്പോൾ —.

നക്ഷത്രം പകച്ചു.

പിന്നീട് പുകച്ചിലൊരു പുകയായി വളർന്നപ്പോൾ നക്ഷത്രത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇരുണ്ടു. ഇരുണ്ട കണ്ണുകൾ വിടർത്തി നക്ഷത്രം തിരയുകയായിരുന്നു.

അവരെ!

കാലത്തിന്റെ ത്രികാല സന്തതികളെ.

പാതകൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ പുതിയവ തുടങ്ങാനും ചലനങ്ങൾ നിലക്കുമ്പോൾ കടും തുടി കൊട്ടാനും അവരെവിടെ? .... അവരെവിടെ?

മഞ്ഞുവീണ മറകൾ പണിത മലഞ്ചെരുവിൽ കാരാഗ്രഹങ്ങൾ കരിമ്പാറക്കെട്ടുകളായി ഉയർന്നുനിന്നു. അവയുടെ വികൃതമായ നിഴലുകൾ ജീവിതത്തിന്റെ മദ്ധ്യാഹ്നങ്ങളിൽ പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന വ്രണങ്ങളായി താഴ്വരയിൽ ഒഴുകി. നിഴലുകൾ താഴ്വരയാകമാനം പടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. വ്രണങ്ങളും. എല്ലാം മൂടിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.... ....

നിഴലുകൾക്കുള്ളിൽ തുരുമ്പിച്ച ഇരുമ്പുകവാടം കാലത്തിന്റെ കറുത്ത എച്ചിൽക്കൂമ്പാരം പോലെ വികൃതമായി വിറകൊണ്ടു നിന്നു. കവാടത്തിനുള്ളിലെ ഇരുമ്പഴികൾക്കു പിന്നിൽ നാലാളുകൾ അടക്കപ്പെട്ടു. അവരെ തുടർന്ന് നാലായിരം പേർ അടക്കപ്പെട്ടു. അവർക്കപ്പുറം കാവൽ നിൽക്കാൻ വേട്ടക്കാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കാവൽ നിന്നിരുന്നവർക്ക് മുഖങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അഥവാ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരെല്ലാം ഒരുപോലെ ആയിരുന്നു. ദൈവങ്ങളാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട പ്രതിമകളുടേതുപോലെ — കണ്ണില്ലാത്തവ; കാതില്ലാത്തവ.

ഇത്രയധികം പേരുണ്ടായിട്ടും ജയിലിൽ അവർക്കരിയാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മാസങ്ങളും ആണ്ടുകളും ഒരു കുഴൽ കണ്ണാടിയിലൂടെ എന്ന കണക്കെ കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ സായാഹ്നത്തിൽ അവരൊന്നുകൂടി. അവരിൽ ശക്തരായ പലരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർക്കു പഴയതുപോലെ തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. നിശബ്ദത ഒരു മല പോലെ അവരിൽ വന്നു നിപതിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾ കട്ടിക്കൂട്ടുകയും അവ കൂടുതൽ ദുസ്സഹമാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരിൽ കഴുത്തു നീണ്ട, കൈകൾ മെലിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരൻ അതു തകർക്കാൻ ധൈര്യം കാട്ടി.

“പുറത്തു ജീവിതം നിലച്ചിരിക്കയാണ്”.

എല്ലാവരുടെയും മുഖങ്ങളിലെ വലിഞ്ഞു മുറുകിയ ഞരമ്പുകൾ അയഞ്ഞു. ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു നേരിയ നിശ്വാസം അവരിൽ നിന്നും ഉയർന്നു ചെറുപ്പക്കാരനെ തുടർന്നു പിന്നെയും ശബ്ദങ്ങൾ വന്നു.

“അവർക്കിനി പ്രതീക്ഷകളില്ല”.

“ആ മൊശടനായ ഗ്രാമത്തലവൻ പറയുന്നതെല്ലാവരും ചെയ്യുകയാണ്”.

“പ്രതിഷേധിക്കാൻ അവർ മറന്നിരിക്കുന്നു”.

എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും നിലച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മനോതലത്തിൽ ഒരു ചോദ്യം മുങ്ങിനിന്നു.

ആ ഗ്രാമീണരെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവരുടെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമെന്ന കണക്കെ അവരുടെ ഇടയിൽ എവിടെ നിന്നോ ഒരു ശബ്ദം ഉയർന്നു.

“കൊല്ലങ്ങളായി അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഈ ഇരുമ്പഴികൾക്കു മുന്നിൽ നമ്മളെ തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ട്. നാളെകൾ ഇല്ലാതെയെന്നും ഇന്നുകളവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇതു തുറക്കപ്പെടുമെന്നും അങ്ങിനെ നാം മനുഷ്യരാണെന്ന് അവർ അംഗീകരിക്കുമെന്നും ആശിച്ച് ബുദ്ധി നഷ്ടപ്പെട്ട് സമയത്തിനു വിശ്രമമിടം പണിയുന്ന നമ്മൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതു”?

അവർക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയേണ്ടതും അതുതന്നെയായിരുന്നു. അവശേഷിക്കുന്ന സംശയങ്ങൾ തീർക്കാനെന്നവണ്ണം ശബ്ദങ്ങൾ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

“കണ്ടോ ഈ കൈകളെ വിലങ്ങുവെച്ചിരിക്കുന്ന ചങ്ങല പൊട്ടുമെന്നുറപ്പുള്ളതാണ്”.

“അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഈ വാതിൽ തുറക്കാൻ വേണ്ടി അടച്ചവയാണ്”.

“കാലുകളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ചങ്ങല ശത്രുവിനെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കാനുള്ള ആയുധമാണ്”.

എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവർ അന്യോന്യം

നോക്കുകയും കൺകോണുകളെ അഗാധതകളിൽ അളുശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും നിശബ്ദതയുടെ കനത്ത ആവരണം അവരെ മറച്ചു. അവർ രാത്രിവരാൻ കാത്തിരുന്നു. നീണ്ട കാത്തിരിപ്പിനുശേഷം രാത്രിവരികയും ആദ്യം പതുക്കെ പതുക്കെ ഇരുട്ടുവ്യാപിക്കയും അവസാനം ഇരുട്ടിന്റെ സാന്ദ്രത അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഉയരുകയും ചെയ്തു. മരക്കൊമ്പുകളിൽ നിന്ന് ഒരു കാറ്റ് കിഴക്കോട്ട് പാഞ്ഞുപോയി. കാറ്റിൽ ചിറകുവിരിച്ച് പാറുന്ന ഒരു പക്ഷി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു,

'കാറ്റിനു നല്ല ശക്തിയുണ്ട്'.

തടവറയിൽ ചങ്ങലകൾ കൂട്ടിയടിക്കപ്പെട്ടു. ഒരിക്കലും തകില്ലെന്നു കരുതിയിരുന്ന ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ പലതും തകർന്നു. ഇരുമ്പഴികൾ ഒടിഞ്ഞു. തകരുന്ന ശബ്ദം എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളെയും മുക്കികളഞ്ഞു. ഒരിക്കലും വെളിച്ചം കയറിയിട്ടില്ലാത്ത തടവറയുടെ തണുത്തുറഞ്ഞ തറയുടെ തലങ്ങളിലൂടെ ഒരു പ്രവാഹം പോലെ കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ഒരു കീറ് പാഞ്ഞുപോയി.

പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടരുമ്പോൾ അവർ ഗ്രാമത്തിലെ കുന്നുകയറുകയായിരുന്നു. തിരയടിച്ച് തിമർത്തൊഴുകുന്ന ഒരു സമുദ്രം പോലെ അവർ ഗ്രാമത്തിന്റെ നടുവിലേക്കൊഴുകി. ആദ്യം കണ്ട കുടിലിൽ കയറി അവർ അന്വേഷിച്ചു. അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയതു്; കുടിലിൽ തീപ്പുകഞ്ഞിട്ട് ദിവസങ്ങളായി എന്നാണ്. അവർ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. അലയാർത്തു മുന്നേറുന്ന ജനസമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒരു തുള്ളിവെള്ളമെന്നകണക്കെ ആ വീട്ടുകാരും ചേർന്നു. അവർ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. അപ്പത്തിനും ജോലിക്കും വേണ്ടി അവർ തിരക്കുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. അവരുടെ സംഘം വലുതായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാരണം തീപുകയാത്ത അടുപ്പുകളുമായി അനവധിപേർ കാത്തിരുന്നിരുന്നു. വർദ്ധമാനമായ വിശപ്പിന്റെ ജ്വാലാജാലമാനമായ ഭീക്ഷ്ണതകളുയർത്തി തീ ജ്വലിക്കുന്ന ആയിരം പെരുനാവുകളുമായി അവർ അധികാരിയുടെ പടിക്കലിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു. ഏഴു ചെറുമക്കിടാങ്ങളുടെ മിനുസമാർന്ന കഴുത്തിൽ കത്തിയിറക്കി ചെളിപ്പിടിച്ചിയ ചുമരോട് ഒഴിച്ച് ഉറപ്പിച്ച അധികാരിയുടെ ആസ്ഥാനമന്ദിരം ഇളകി. എവിടെയെല്ലാമോ എന്തെല്ലാമോ തകർന്നു വീഴുന്ന ശബ്ദം പെരുമ്പറയടിച്ചുകൊണ്ട് ഉയർന്നു. തകർന്നു വീടുകൾ പലതും വീണു.

മുള്ളുവേലികളെല്ലാം മുറിക്കപ്പെട്ടു.

കാവൽമാടങ്ങളെല്ലാം അനാഥമാക്കപ്പെട്ടു.

തകർക്കപ്പെട്ട മുള്ളുവേലികളും അനാഥമാക്കപ്പെട്ട കാവൽമാടങ്ങളെയും കടന്ന് അവർ മുന്നോട്ടുപോയി. അവരുടെ ലക്ഷ്യം റോഡുകൾക്കപ്പുറമുള്ള വിശാലമായ വയലിൽ വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നെന്മണികളാണ്. അവർ മുന്നോട്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

* * * * * *

മഞ്ഞണിഞ്ഞ മലനിരകൾക്കു മുകളിൽ തണുപ്പുകാല രാത്രിയുടെ അവസാനിക്കാത്ത അവശിഷ്ടങ്ങളും മങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മലനിരകൾക്കു താഴെ അറുപതിരണ്ടു കോടി ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നെന്നു പറയുന്ന രാജ്യത്ത്, അറുപതു ശതമാനം ജനങ്ങളും ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്കു താഴെ ഉണരാൻ മടിച്ചുറങ്ങുന്ന ചിരപുരാതനമായ പുണ്യഭൂമിയിൽ പരംപൊരുളിന്റെ അരുംപൊരുളും തേടി കാവി സന്യാസികൾ അലഞ്ഞു. ചുവന്ന തെരുവിൽ തെണ്ടികളും വെടിസ്ത്രീകളും ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന കണ്ണുകളും മുക്കി ഉറങ്ങാനിടമില്ലാതെ ഉഴറി. കള്ളക്കടത്തുകാരൻ സേട്ട്ജി കാറിൽതന്നെ യാത്ര ചെയ്തു. കോൺവെന്റ് റോഡിലെ പതിനൊന്നാം നമ്പർ മുറിയിൽ നൃത്തം [illegible] തീർന്നതിന്റെ പേരിൽ ഒരു [illegible] ഉദിച്ചു. തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ ഡിസ്കോത്തെക്കുകളിൽ നിന്ന് സൈക്കഡലിക്ക് യുഗത്തിന്റെ തന്ത്രികളുയർന്നു. ഉടുത്തിരുന്ന തുണികൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അവർ ഉറഞ്ഞു തുള്ളി. നിരത്തിൽ ഒരു പോലീസുകാരൻ ഒരു പെണ്ണിനെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്തു. ഒരു ഭ്രാന്തൻ അലറി വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിപ്പോയി.

എല്ലാം പഴയതുപോലെ ....

വിപ്ലവ വായാടികൾ കവലകളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പിടിച്ച കൊടിയുടെ നിറമറിയാത്ത കൂലിജാഥക്കാർ മുതലാളിക്ക് വേണ്ടി മുതലാളിക്കെതിരെ തെറി വിളിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി സംഘടിച്ചു. വിശപ്പടക്കാൻ കഴിയാതെ ഒരു ബാലൻ കൂടി മരിച്ചു ഓ.... എല്ലാം പഴയതുപോലെ.

എങ്കിലും.

എങ്കിലും തെരുവുകൾ പലപ്പോഴും മാറ്റത്തിന്റെ വഴികാട്ടികളാവുന്നുണ്ട്. കിഴക്ക് ഏതോ പർവ്വതത്തിൽ തീ എരിയുന്നതിന്റെ പുകയുയരുന്നുണ്ട്. ആളുകൾ പലരും പഴയതുപോലെ അല്ല ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി മാറ്റാൻ പര്യാപ്തമായ എന്തോ ഒന്നു സംഭവിക്കാറായി എന്നു അവരെല്ലാം കരുതുന്നുണ്ട്. ജയിലുകളിൽ തടവുകാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. അതെ – അവരെല്ലാവരും എന്തോ സംഭവിക്കാറായി എന്നു കരുതുകയാണ്. അതെ എന്തോ ഒന്നു സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

എന്റെ പിച്ചാത്തി

സംബു തോമസ്, IInd P. D. C.

എന്റെ പിച്ചാത്തി–
എന്റെ അപ്പൂപ്പന്റെ പിച്ചാത്തിയാണ്.
അഞ്ചുരാത്രിയെ കൊന്ന–
അഞ്ചുയക്ഷിയെ മയക്കിവിട്ട–
അഞ്ചുകരിവീരന്മാരുടെ വാൽരോമമെടുത്ത
എന്റെ പിച്ചാത്തി–
എന്റെ അഭിമാനം.
ചുവന്ന രാത്രിയിൽ–
ചുവന്ന വാളുപോലെ
ചുവന്നരക്തം മോന്തിയ പിച്ചാത്തി,
കറുത്ത അന്ധകാരത്തിന്റെ
കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ്–
കറുത്ത കറക മോതിരം പോലെ
എനിക്ക സമ്മാനിക്കണം.
ഇന്ന്, വളന്നവങ്ങളെ
കണ്ണിലൂറിയ ചോറിനെ
ചെന്നിയിലൊഴുകിയ വിയർപ്പിനെ–
ഉള്ളം കയ്യിലെ തഴമ്പിനെ
ഉരസ്സു വലിച്ചെറിയുന്ന,
എന്റെ പ്രിയതമനായ,
ധീരനായ പിച്ചാത്തി.
പഴയതുകളഞ്ഞ്, പുതിയതുവളർത്തിയ
പുതിയയുഗത്തിന്റെ അഭിജാതൻ·
അത് ഇന്നത്തെ ഞാനാണ്–
ഞാൻ പിച്ചാത്തിയാണ്–
ധീരനായ പിച്ചാത്തിയാണ്–
അഭിമാനിയായ പിച്ചാത്തിയാണ്.

ഞാൻ ജനിച്ചത് 1975 ഡിസംബർ 6-ാം തിയതിയാണ്. എൻെറ വീട് ആലപ്പുഴയാണ്. എൻെറ ഓമനപ്പേര് A 326 എന്നാണ്. എനിക്ക് മറ്റൊരുപേരും ഉണ്ട്, ആ പേര് ചൊല്ലി എന്നെ ആരും വിളിക്കാറില്ല. ജനങ്ങളെ സേവിക്കയാണ് എൻെറ മുഖ്യതൊഴിൽ. കേരളത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ജനങ്ങളുടേതാണ്. പക്ഷെ അവർ എന്നെ അങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് ആരോടും ഒരു വിരോധവും ഇല്ല. എന്നാൽ ആരോടും പ്രത്യേകതാല്പര്യവുമില്ല. എന്നോട് പലർക്കും വിരോധമുള്ളതായി എനിക്ക് അറിയാം. ഒരിക്കൽ ഒരു ഡ്രൈവറ് വാഹനക്കാരൻ ഞാൻ അവൻെറ മുൻപിൽ കയറിഓടി എന്ന കാരണത്താൽ എന്നെ പിറകിൽ നിന്നും ഇടിക്കുവാൻ പറഞ്ഞുവന്നു. പക്ഷെ! എൻെറ ഒപ്പം ഓടുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവൻ പിന്മാറി. ഒരിക്കൽ കുറെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നെ കല്ലെറിഞ്ഞു. ഞാൻ അവരോട് കാരണം ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു പ്രിൻസിപ്പാൾ അവരെ കോളേജിൽ നിന്നും സസ്പെൻറ് ചെയ്തതാണ് കാരണം എന്ന്. മറ്റൊരു അവസരത്തിൽ കുറെ രാഷ്ട്രീയക്കാർ എന്നെ തടഞ്ഞു. പോകാൻ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, അവരുടെ നേതാവിനെ പോലീസുകാർ മർദ്ദിച്ചെന്ന്. ഞാൻ എൻെറ മനസ്സിൽ ഓർത്തു, പൊതുരംഗത്ത് ഇറങ്ങിയാൽ ഇങ്ങനെ പലതും സഹിക്കേണ്ടിവരും എന്ന്, എങ്കിലും ഞാൻ ആരോടും ഒരു വിരോധവും കാണിച്ചില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളെ കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ കോളേജ് ഗേററിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഫാക്ടറി തൊഴിലാളികളെയും ഓഫീസ് സമയത്തിനും, ഫാക്ടറി സമയത്തിനും വിവാഹ പാർട്ടിക്കാരെ കൃത്യ സമയത്തിന് വിവാഹത്തിനും എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നവരായാലും, പള്ളിയിൽ പോകുന്നവരായാലും, ശിവരാത്രി മണപ്പുറത്ത് പോകുന്നവരായാലും, എൻെറ കർത്തവ്യം ഞാൻ ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും എന്നോടാണ് എല്ലാവർക്കും വിരോധം.

ഇന്ന് 1977 ഡിസംബർ 6-ാം തിയതിയാണ്. എൻെറ ജന്മദിനമാണ് ഇന്ന്. എനിക്ക് കൂടുതൽ ഉത്സാഹം തോന്നി. എവിടെ ഓടി എത്താനും തയ്യാറായി. ഞാൻ കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ദൂരെ ദിക്കിൽ നിന്നും നാട്ടിൽ വരുന്നവരും ഭാര്യയെ കാണാൻ പോകുന്ന ഭർത്താവും, ഭർത്താവിനെ കാണാൻ പോകുന്ന ഭാര്യയും, കാമുകൻെറ അടുത്തേക്ക് പോകുന്ന കാമുകിയും, കാമുകിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്ന കാമുകനും, കോളേജ് വിട്ട് പുസ്തകം മാറോടണച്ച് കോളേജിലെ മധുര സ്വപ്നങ്ങൾ അയവിറക്കി കൊണ്ട് വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്ന കോളേജ് കുമാരികളും. എല്ലാവരെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എൻെറ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പാഞ്ഞു.

പോരുന്ന വഴിയിൽ പാലങ്ങൾ കണ്ടു. കപ്പലുകൾ കണ്ടു. വിമാനത്താവളം കണ്ടു. തീവണ്ടികൾ കണ്ടു. അമ്പലങ്ങൾ, പള്ളികൾ, പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ, ജനങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്രകൾ ഇതെല്ലാം കൺകുളിർക്കെ കണ്ടു. ഞാൻ കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കയററം കയറുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ജനക്കൂട്ടം എന്നെ തടഞ്ഞു. ഞാൻ പുറം കണ്ണോടിച്ചു. ഒരു ദേവാലയവും, ഒരു കോളേജും കണ്ടു കാര്യം പന്തിയല്ലെന്ന് മനസ്സിലായി; ഞാൻ മുൻപോട്ടുപോകുവാൻ തന്നെ കരുതിയെങ്കിലും അവരെന്നെ

ഒരു ബസ്സിൻെറ ആത്മകഥ

K. O. Idukula, Department of Chemistry.

തകർത്തു നിർത്തി. ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിൽ അകപ്പെട്ട ആട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ ആയി ഞാൻ. അവർ എന്റെ മേൽ ചാടിവീഴാൻ ഒരുമ്പെട്ടപ്പോൾ മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നവർ ജീവനുംകൊണ്ട് ഇറങ്ങി ഓടി. അവർ എന്നെ വളഞ്ഞു. എന്റെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു, നെറ്റിത്തടം കല്ലെറിഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചു. പള്ളയ്ക്ക് ചവുട്ടി. മുതുകത്ത് തൊഴിച്ചു. മൂക്കിടിച്ചുപരത്തി. ചെവി രണ്ടും കടിച്ച് പറിച്ചെടുത്തു. നാക്കും, പല്ലുകളും ഓരോന്നായി പിഴുതെടുത്ത് പുഴയിൽ എറിഞ്ഞു. കടൽമാല വലിച്ച് പറത്തിട്ട്, കൈ പിരിച്ച് ഒടിച്ചു. എന്നിട്ടും ഞാൻ താഴെ വീഴാതെ പിടിച്ചുനിന്നു. സ്വന്തം മകനെ ഒരുകൂട്ടം അക്രമികൾ തല്ലിച്ചതക്കുന്നത് നിസ്സഹായമായി നോക്കിനിന്നു കരയുന്ന മാതാവിനെപ്പോലെ എന്നെ ഇത്രയും നാൾ ഒരു പോറൽ പോലും ഏൽപ്പിക്കാതെ കൊണ്ടുനടന്ന ആ പാവം മനുഷ്യൻ ദൂരെ മാറിനിന്ന് കണ്ണുനീർ വാർക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ ഇടനെഞ്ച് പൊട്ടി തകർന്നുപോയി. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത്, ഞാൻ ആശ്വസിച്ചു

ഞാൻ താഴെ വീഴുകയില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ കൈകാലുകൾ വെട്ടിമുറിച്ചു. എന്നെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തല്ലാതെ എന്നെ തല്ലരുതെന്ന് ആരും പറഞ്ഞു കേട്ടില്ല. എന്നെ ഈ അക്രമം ചെയ്യുന്നതു കണ്ട് എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ രക്ഷാസ്ഥാനങ്ങളിൽ അഭയം തേടി. അവർ എന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. എന്റെ രക്തം ചോർത്തി എടുത്ത് എന്റെ ദേഹത്ത് തളിച്ചു. തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളിയുരച്ച് എന്റെ ദേഹത്ത് ഇട്ടു. ഞാൻ അഗ്നികുണ്ഡമായി മാറി. തീനാളങ്ങൾ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ വേദനകൊണ്ട് പുളഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആർത്തട്ടഹസിച്ചു. എന്റെ ചുറ്റും കാട്ടാളനൃത്തം തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പം ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് മണിമുഴക്കവും കേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവസാന നിമിഷത്തിലും ഞാൻ അവരോട് യാചിച്ചു–"ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെങ്കിലും നിങ്ങൾ കളഞ്ഞു കുളിക്കരുതേ"ന്ന്. പക്ഷേ വെട്ടാൻ വരുന്ന പോത്തിനോട് വേദം ഓതുന്നതുകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം! ഞാൻ നശിച്ച് പോകാതെ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളെ എനിക്ക് ഇനിയും സേവിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടാകും. ഇനിയും നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ തടഞ്ഞ് നിർത്തിയല്ലാതെ അവസരം ഉണ്ടാകും. പക്ഷേ എന്റെ യാചന വെറും വനരോദനമായി കലാശിച്ചു. ഞാൻ വെറും അസ്ഥിപഞ്ജരമായി മാറി. മറ്റേതോ വാഹനം വന്നപ്പോൾ പോലീസ് വന്നു ആരെന്ന് തെറിവിളിച്ച് നിങ്ങൾ വാലുംപൊക്കി ഓടിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ ധീരരാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ എന്നോട് ഇതുചെയ്തത് ഒരു ധീരകൃത്യമായി അവകാശപ്പെടുന്നത്, നിങ്ങളും, നിങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയവരുമായിരിക്കും. ഇന്ന് എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ എന്റെ അടുത്തുകൂടിപോകുമ്പോൾ അവർ മുഖം വീർപ്പിക്കുകയാണ്. കാരണം അവരുടെയും ഗതി നാളെ ഇതുതന്നെയാണെന്ന് അവർക്കറിയാം. എനിയ്ക്ക് ചിലവാക്കേണ്ടിവന്ന അവസാനത്തെ പൈസപോലും, നാളെ നിങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടിവരും എന്നുള്ളതു സത്യമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ട്. ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ട്, പക്ഷേ അതൊക്കെ വെളിവില്ലാതെ പോയി. അതുകൊണ്ട് നാളെ നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും ഞങ്ങൾ അല്ലാ ഇതു ചെയ്തതെന്ന്. പള്ളിയോട് ആര് കൂടുതൽ അടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവോ, അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകലുകയാണെന്നുള്ള സത്യം യഥാർത്ഥ്യമായി എനിക്കുള്ള സ്പഷ്ടമായി തെളിഞ്ഞല്ലോ?

भारत की राष्ट्रीय एकता

M. T. T. Attupuram

This essay won the second prize in the State (Reproduced here for the College Magazine)

यह तो मानी हुई बात है कि भारत की एकता विविधता में छिपी हुई है। यद्यपि स्वतंत्रता प्राप्ति के लिए हम एक सूत्र में बंध गये, विविधता के जड आज भी मजबूत हैं। निकट भूत में हुए लोकसभा चुनाव का नतीजा इस बात का प्रबल प्रमाण है कि उत्तर और दक्षिण के लोगों की विचारधाराओं में आकाश पाताल का अन्तर है।

अतः भारत की राष्ट्रीय एकता के अध्ययन करने के लिए निम्नलिखित शीर्षकों पर विचार करना होगा-

एकता को घेरनेवाली विविधता:

सम्पूर्ण प्रभुत्व सम्पन्न गणराज्य होने के बावजूद भी भारत तीन टुकडों में बंटा हुआ है-उत्तर भारत, दक्षिण भारत और वह प्रदेश जो कुमारी अन्तरीप और कृष्णा नदी के बीच में है।

देश के इन विभिन्न हिस्सों के लोगों में एकता लाने का प्रयास अनादिकाल से होता रहा है। अगस्त्य ऋषि उपदेश सुनाने के लिए, श्रीरामचन्द्र लंका पर चढाई करने के लिए तथा चन्द्रगुप्त, अशोक और विक्रमादित्य लडाई के ध्येय से दक्षिण भारत में आया करते थे। मगर उस समय स्थायी एकता नहीं कायम की जा सकी।

संपूर्ण भारत में एकता लाने के प्रयास में असफलता प्राप्त होने का मुख्यकारण प्रान्तीयता रही है। यद्यपि पहाडों और नदियों के अपने बहुत गुण हैं, उनके रहने से यह हानी भी होती है कि ऐसे पृथक क्षेत्रों के लोगों में अन्य प्रदेशों के प्रति अनादर रहता है और जब वे अपनी प्रान्तीय भाषा भी बोलने लगते हैं तो उनकी संकुचित भावनाएँ फिर प्रबल हो जाती हैं।

भारत के विभिन्न लोगों में एकता कायम करने के प्रयत्न में एक बाधा यह भी है कि विभिन्न प्रान्त के लोगों की प्रकृति में बड़ा अन्तर रहता है।

पहाडों और रेगिस्तान के लोग कठोर हृदय और गठीले बदन के होते हैं, मगर, नदीतीरों पर बसनेवाले तो सादगी पसन्द करनेवाले और कोमल हृदय के होते हैं।

भोजन और पहनावे के दृष्टिकोण से भी यह अन्तर बना रहता है। उत्तर के लोग रोटी पसन्द करते हैं दक्षिण के लोग चावल चाहते हैं।

भाषाओंकी भिन्नता भी भीषण है। यहाँ पर कम से कम चौदह मान्यता प्राप्त भाषाएँ हैं। अतः राष्ट्रभाषा की जरूरत आ जाती है। मगर दक्षिण के लोग हिन्दी नही चाहते। तमिलनाडु के लोग हिन्दी से बचने के लिए मरमिटने को भी तैयार हैं।

अक्सर देखा जाता है कि एक प्रान्त के लोग दूसरे प्रान्त के लोगों के अपने यहाँ काम देना नहीं चाहते। केरल के लोगों को बंबई और मद्रास में बहुत संकट झेलना पडता है।

धार्मिक विविधता भी हमारी एकता में बाधा डालती है। हिन्दू-मुसलमान झगडा इतने जोरों का था कि देश दो टुकडों में बँट गया। आज भी हर जगह झगडे होते रहते हैं। इस प्रकार से हम यह मान सकते हैं कि हमारी एकता विविधता से घिरी हुई है।

विविधता में छिपी हुई एकता:

अब देखना यह है कि विविधताओं से भरे हुए इस देश में एकता किस प्रकार कायम रही है। पहले भाषा पर ही विचार करें। यद्यपि यहाँ पर अनेकों भाषाएँ हैं, तथापि भारतीय साहित्य में एक अनोखी एकता भी देखने को मिलती है। कारण यह है कि सभी कृतियों की कथावस्तुओं का रामायण और महाभारत से घनिष्ट सम्बंध है। सभी भारतीय भाषाओं की माता संस्कृत है। अतः संस्कृत की सभी भाषाओं पर अमिट छाप है। यह विभिन्न भाषाओं से उत्पन्न विविधता को कम करने में सहायक है।

स्वानिल प्रतीक्षा

Vandana Halbe
Class II Psychology.

बाट जोहती हूं मैं उसकी
रोज सुबह और श्याम।
वह आता है, हर रात,
सितारों से उतर कर,
अम्बर के पुष्प-पथ से होकर।
वह हँसता है, मधुभरी हास,
मुझे बुलाता 'है अपने पास'।
पर मैं उसे पहचानती नहीं–
ताकती रहती हूँ निर्निमेष-
वह हो जाता है निराश–
देखता है मुझे करुण नेत्रों से,
फिर अदृश्य हो जाता है क्षण में।
कौन था वह?
कैसा था उसका रूप?
मैं जानती नहीं।
अज्ञान के तम-सागर में पड़ी हूँ–
पर नित्य राह देखती हूँ –
उस अपरिचित की।
ले जाएगा वही मुझे
सितारों के देश में
परियों के घर में
मेरे कांक्षित जगत में।

पहले ही कहा गया कि धार्मिक झगडे यहाँ पर अनेकों हुए हैं। यह तो विडम्बना ही कही जानी चाहिए कि एकता कायम करने में धर्म का योगदान प्राप्त है। उदाहरण के लिए भारत के कोने कोने में मंदिर हैं। मस्जिद भी सब कहीं मौजूद हैं। इधर उधर गिर्जे भी हैं। अतः भाषाजन्य विविधता को भूलने पर 'अपने में हम सब एक' हो जाते हैं। मुसलमान और हिन्दू भी धीरे धीरे अपनी विभिन्नता को भूलेंगे क्योंकि भारत में मौजूद सभी धर्म हिन्दू धर्म से ही फूट निकले हैं या तो टूट निकले हैं।

पहनावे की भिन्नता पर पहले ही विचार किया गया था। मगर पहनावे में भी इतनी शक्ति नहीं है कि वह हममें भिन्नता भर दें। कारण यह है कि कोई भारतीय— वह चाहे हिन्दू हो या मुसलमान, मराठी हो या बंगाली— अगर किसी योरपीय या आफ़्रीकी समूह में छिपने का प्रयास करे तो तुरंत पकडा जाएगा। कहने का तात्पर्य यह है कि भारतियों के दिखावे में भी एकता है।

एकता को नाश करनेवाले तत्वों के साथ पहाड़ों और नदियों की बात जरूर कही गयी। मगर याद करना यह है कि वास्तव में भारत को एक ही देश में समेटने के लिए भूगोल ही तो उत्तरदायी है। इस प्रसंग में हम हिमालय, हिन्दमहासागर आदि भौगोलिक तत्वों को याद कर सकते हैं। अतः भूगोल भी राष्ट्र की एकता में बाधा नहीं डाल सकता।

उपसंहार :

भारत में प्रान्तीयता और देशीयता के बीच में सदा लड़ाइयां होती रही हैं। मगर अंततः राष्ट्रीयता की ही विजय देखने को मिलती रही है। अतः प्रान्तीय जोश और भाषा के प्रति अन्धा अनुराग देश को कदापि कुछ संकट नहीं पहुँचा सकेंगे।

इति समाप्त

जीवन

AMBIKA DEVI A. S.
Class II Physics

घबरा जाता हूँ जीवन में,
क्या कर लूँ मैं इस वन में,
अंधियारा है घिरा हुआ,
कांटों से रास्ता भरा हुआ ।
फुफकारते हैं फन काढे,
जहरीले काल फणी मोटे ।
बाघ–तेंदुए गरज रहे,
मन में कंपन सिरज रहे ।
कोई तो न सहारा है,
पार करूँ क्या चारा है?
हथियार न कुछ भी पास रहा,
पथ-दर्शक भी नहीं काश, रहा!

पर भय खाऊँ क्यों कर मैं?
पथ दर्शक ही तो है मन में ।
सांप रहे या बाघ रहे,
सिंह रहे, वन-हस्ती रहे ।
सब तो हैं मम बंधु रहे,
स्वागत के ये शब्द रहे ।
रूप हमारे भिन्न रहे,
चेतनता में समान रहे ।
निधडक हो बढ़ जाऊँगा,
प्रेम-दिया ही जलाऊँगा ।
नूर वही छा जाएगा,
वह बंधु मुझे पहचानेगा,
पथ ठीक मुझे दिख जाएगा,
वह पार मुझे पहुँचाएगा ।

छात्र और राजनीति

RADHAKRISHNAN V.
Jr. P. D. C., Group I

आजकल सभी राजनैतिक एवं सामाजिक आन्दोलनों में विद्यार्थियों को घसीट लिया जाता है। आन्दोलनों के नेता लोग अपने स्वार्थ की सिद्धि के लिए ऐसा करते हैं। विद्यार्थियों में अनुभव और विवेक नहीं के बराबर है। इसलिए वे जल्दी दूसरों के जाल में फँस जाते हैं। इसका बहुत बुरा नतीजा निकलता है।

लेकिन कुछ लोग राजनीति में छात्रों का भाग लेना अच्छा और आवश्यक समझते हैं। उनका तर्क है कि आज के छात्र ही कल के नागरिक हैं। इसलिए भविष्य में उनको राजनीति में भाग लेना पड़ेगा। इसलिए आज ही से वे इसमें काम करें तो भविष्य में उन्हें सफलता मिलेगी। इतना ही नही, उनके जोश को अच्छे कामों के लिए खींच लाने में कोई बुराई नहीं होगी। वे अच्छे आदर्शों के लिए लड़ने को हमेशा तैयार रहेंगे।

लेकिन यह तर्क पूर्ण रूप से ठीक नहीं है। जब छात्रों को किसी आन्दोलन में खींच लेने की अनिवार्य आवश्यकता होती है, तभी उनको पढ़ाई से अलग करना चाहिए। जब यहाँ विदेशी शासन था, तो आजादी के आन्दोलन में उनको खींच लेना पड़ा। यह देश की आजादी की समस्या थी जो सबसे ऊपर थी। इसका यह मतलब नही है कि हर छोटी मोटी बात के लिए छात्रों को विद्यालयों से बाहर निकालें। ऐसा करना उनके प्रति बड़ा अपराध होगा।

छात्रों को राजनीति में सजीव भाग देने का दुष्परीणाम यह होगा कि वे शिक्षा के मार्ग से हटा दिये जायेंगे। जब राजनीति में उनका मन लगेगा तो वे उसी में रुचि लेंगे। क्योंकि उसमें उनके जोशीले मन को संतोष मिलेगा। ऐसी दशा में ज्ञान पाने की तपस्या को वह छोड़ ही देगा। क्योंकि यह उसके मन का काम नहीं है।

छात्रावस्था साधना का काल है। उस समय छात्रों को अपनी सारी शक्तियों को बढ़ाना होगा। उसकी सारी शारिरिक, बौद्धिक और मानसिक शक्तियों का विकास उसी समय होता है। उनके पूरे विकास के लिए एकाग्रता के साथ प्रयत्न करने की जरूरत है। उनका ध्यान और उत्साह किसी दूसरी ओर मोड़ देने से शिक्षा प्राप्ति में बाधा पहुँचेगी। उनके सर्वांगीण विकास में विघ्न आ पड़ेगा। उनके जीवन का कोई लक्ष्य नहीं रह जायेगा। वे अपने पुरुषार्थों को पाने में असमर्थ रह जाएँगे।

इसका यह मतलब नहीं कि छात्र राजनीति की ओर आँख उठाकर ही न देखें। उन्हें राजनैतिक बातों का अध्ययन करना होगा। दूसरे विषयों के समान उन्हें राजनीति का भी अच्छा ज्ञान प्राप्त करना चाहिए। उसमें अध्ययन करना एक बात है और उसमें सक्रिय भाग लेना दूसरी बात। विद्यार्थी का लक्ष्य विद्या पाना ही होना चाहिए। पूरा ज्ञान प्राप्त करके ही वे कर्मक्षेत्र में उतरें। तभी वे अपने क्षेत्र में सफल होंगे।

राजनैतिक नेताओं को भी इस बात पर गौर करना चाहिए। अपने या अपने दल के स्वार्थ के लिए कभी आगामी पीढ़ी को कमजोर नहीं बनाना चाहिए। उन नेताओं और छात्रों को दूरदर्शिता के साथ काम करना चाहिए। छात्रों को राजनीति में सक्रिय भाग लेने से दूर रहना चाहिए और उनको दूर रखना भी चाहिए।

Principal
Dr. O. M. MATHEN

Chairman
Fr. M. T. Joseph

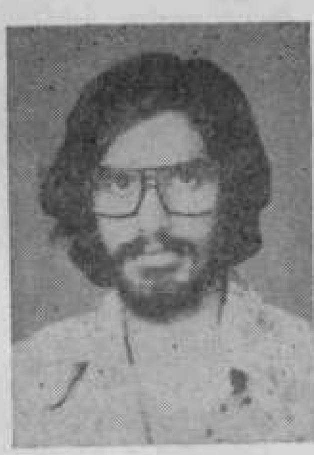

Gen Secretary
K. X. Jose

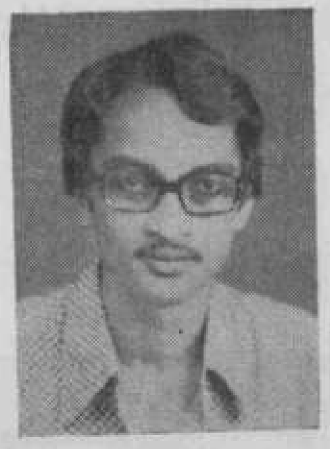

Chief Editor
M.G.Chandrachoodan

Vice Chairman
S. Rajamma

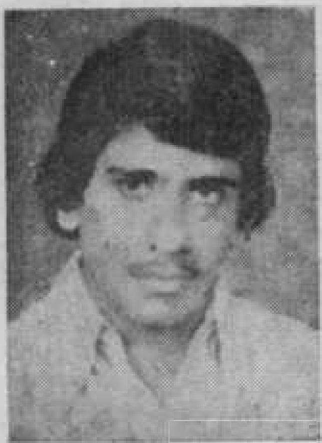

Uni. Uni. Councillor
Tito. K. Cherian

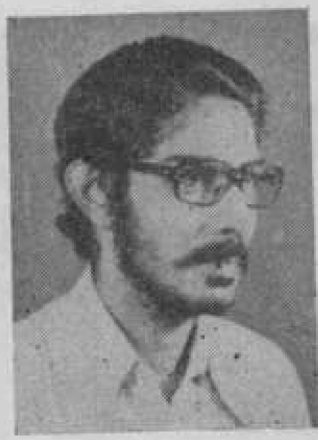

Uni. Uni. Councillor
George Kurian

Arts Club Secretary
Narayanan Kartha

The College Union Office Bearers

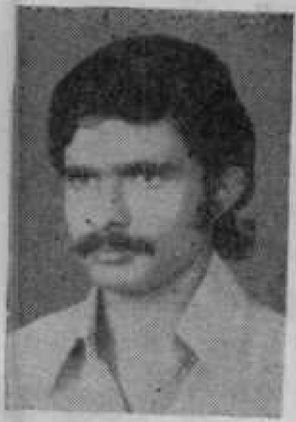
Cl III. Representative
R. R. Sreekumar

M A. Previous Rep.
K. A Thomas

Sec. Planning Forum
P. P. Antony

Sec. Quiz Club
N S. Vijayakumar

Sec S. S. League
Chacko Eapen

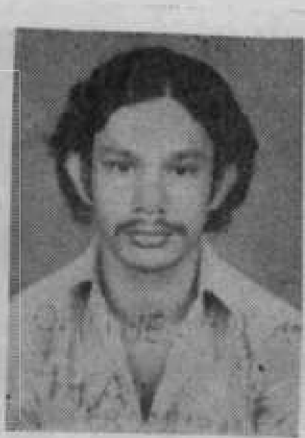
Ist D. C Rep.
Aloscious Varghese

Sec. Cine Club
E. D. Joseph

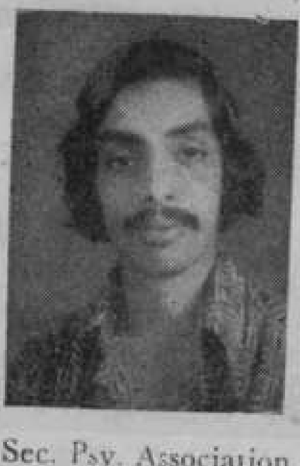
Sec. Psy. Association
M. P. George

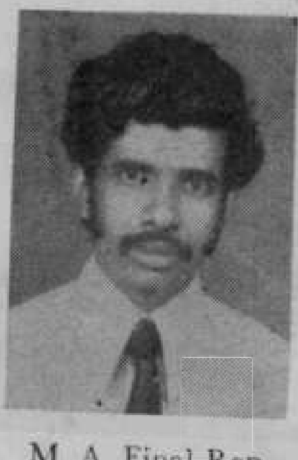
M. A. Final Rep.
K. V Antony

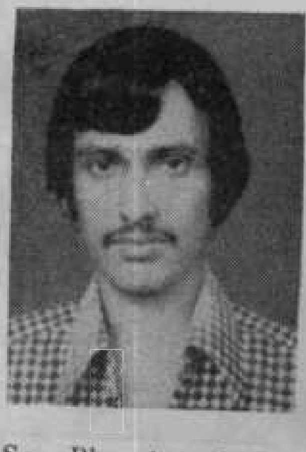
Sec. Phy Association
Subramanion

Su/o Mathai. C. U.

L/Cpl. Jayan Paul, Sgt. Ajith Kumar P. C. Su/o Hamsa V. S. Represented the Kerala N C C Directorate, in the South-Zone inter-state football Competetion at Bamgalore.

Su/o Hamsa V. S.

"Kalari Troop" (N. C. C. Cadets)

L to R. Padmakumar, Muraleedharan. R. Ummar M. A. Premkumar. S.

COLLEGE UNION INAGURATION

Vice Chancellor Inagurates

Principal - Prof: M. K. Sanoo - Presidential Address - Vote of Thands

Mr. Vaikom Chandrashekharan Nair
Inagurating the Arts Club

T. T. Sebastian (Joby)
Prize winner in several
All Kerala Competitions
(Instrumental Music)

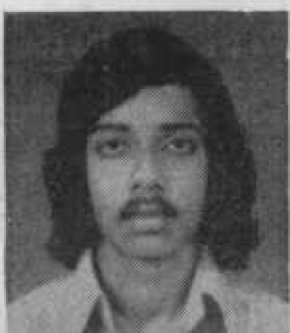

C. Jayarajan
Best Supporting Actor
Inter Collegiate Drama
festival, S. S. College.
Kalady

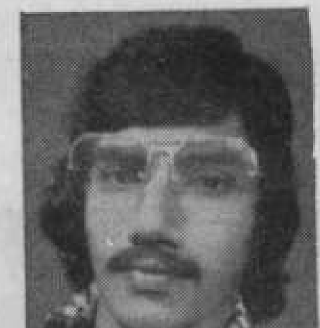

P. R. Ravi – Best Actor
Inter Collegiate festival
S. B. College,
Changanacherry

Mohammed Abdul
Rahman
Best Actor in several
Inter Collegiate festivals

Venugopal M.
General Captain

Foot Ball - for the White House,
Capt. Jayan Paul

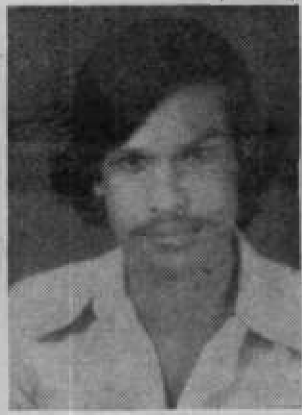

Raphal E D.
Best Athlete

Our Men Captains

Mary Abraham
Represented the
State Basket Ball Team.

Letha T. R.
Represented the Hockey Team.

Our Women Captains

Our Foot Ball Team - Runner up of the Babu Raj Trophy at Medical College, Alleppey

Basket Ball (Men) Zone - Runner up

Represented Single Zone Inter Collegiate Tournaments

Hockey (Women's) Represented the Single Zone Inter Collegiate Tournaments

Tennis (Womens) Represented the Single Zone Inter Collegiate Tournaments

Athletic Team (Men & Women)
Participated in the Inter Zone Sports Meet

Zone Runners up

Shuttle Badminton (Women)
Zone Runners up

"ANNUAL SPORTS"

Welcoming the Chief Guest by principal.

Raphael E O. receiving the Championship

Miss Stellemma Jose receiving the women's Championship.

Principal Welcoming the Chief Guest Mr. M S. Joseph, Collector on the Inauguration of the Basket Ball Tournament.

Collector getting acquainted with the home Team.

Mrs. Joseph getting acquainted with the women teams on the opening day.

"Trying for a Basket"

Principal welcoming the Chief Guest Shri. Hormis K P. Chairman of 'Federal Bank' on

"Sathiyanathan Memorial Trophy" & "Manorama Trophy" to the P. S. G. Arts

2/Lt. K. R. Sasikumar,
(Ex. N C C Cadet)
C-Certificate Entry
to Indian Army
(Old Student)

Capt. V. S. Makkar
(Indian Army)
Has been awarded the
'Commentation Card' for
display of devotion to duty and
Courage. (Old Student)

Su/o Sajeevan T. P.

Principal inspecting the N. C. C. Day Parade at the College Stadium.

S. S. League Canteen during Annual Sports.

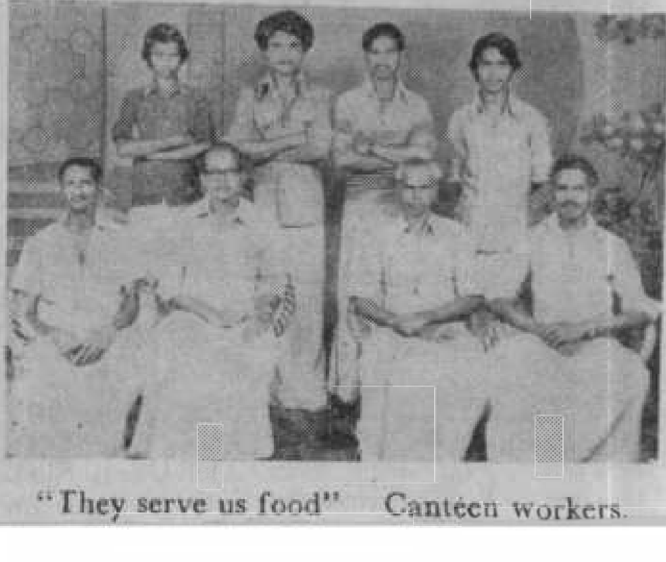

"They serve us food" Canteen workers.

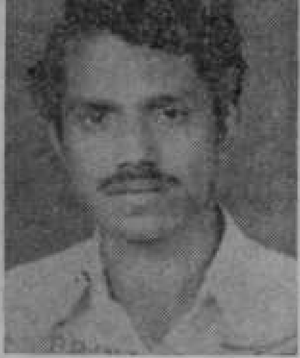

Reghu P. R. Convener
Canteen Committee
(Member, College
Debating Team)

P. A. Davis Goal Keeper.
Foot ball team Kerala
University.

Mr. C. Chathen Retiring
after 38 years of service.

Principal presenting to the wife of the late Mr. R. Chakkan, former attender of the Chemistry Department, the keys of the house built using Chakkan's family Relief Fund.

"Realization of a Dream"

UNION CHRISTIAN COLLEGE, ALWAYE-2

PRINCIPAL'S REPORT

I have great pleasure in presenting a brief report on the activities of the Union Christian College during the year 1977-'78

The results of the University Examinations of March/April 1977 are summarised below:

Pre-Degree	Group-I	79%
"	Group-II	88%
"	Group-III	60%
Second Year B.A.		
Complete pass		70%
Part-I English		70%
Part-II Hindi		93%
" Malayalam		93%
Second Year B.Sc.		
Complete pass		41%
Part-I English		73%
Part-II Hindi		78%
" Malayalam		88%
Optional Subjects		
Mathematics-		
	Sub Statistics	100%
	Sub Physics	92%
Physics		
	Sub Statistics	60%
	Sub Mathematics	82%
	Sub Chemistry	75%
	Sub Mathematics	42%
Chemistry		
	Sub Mathematics	87%
	Sub Physics	89%
Botany		
	Sub Chemistry	87%
	Sub Zoology	92%
Final Year B.A.		
	Psychology	96%
	English	83%
	History	74%
	Economics	91%
	Malayalam	100%
Final Year B.Sc.		
	Mathematics	29%
	Physics	53%
	Chemistry	83%
	Botany	92%
M.A. Degree		
	History	100%
	English	91%
M.Sc. Degree		
	Mathematics	0%
	Physics	87%
	Botany	100%

Total strength of the College as on 1st November, 1977 is 1916.

Scholarships & Concessions (1977-'78)

About 75 students were receiving scholarships and concessions (National Loan, State, University and other kinds). 239 students were enjoying fee concession from the Harijan Welfare Department.

Hostel :

The number of students in the Hostels is as follows:-

1)	Chacko Hostel	— 43
2)	East Hostel	— 69
3)	West Hostel	— 57
	Total	— 169

New Courses:

The University of Kerala has given the final sanction for starting P. H. D. Research Course in Botany in this College. The first batch of research students will be admitted next year. We are thankful to the University for the recognition they have accorded to the Department of Botany in this College.

College Union:

College Union Elections were held on 30th September, 1977. It was very peaceful. The Union was inaugurated on 17 - 10 - 1977 by Dr. V. K. Sukumaran Nair, Vice-Chancellor of the Kerala University. The College Union has done several constructive activities.

Basket Ball Tournaments:

The Basket Ball Tournaments for the Manorama and Sathyanathan and Dr. P. M. Cherian Trophies were sucessfully conducted in the last week of September and first week of October 1977.

Voluntary Associations:

Several voluntary associations were active this year. These include Campus Beautification Committee, Youth for prohibition, National Integration Samithy, National Service Scheme, Film Appreciators' Club, Speaker's Club, Forum of Social Sciences Club, Social Service League, Mountaineering Club, etc. I am grateful to the staff and students who are giving leadership and guidance in the activities of all those associations.

General Atmosphere of the College:

Work in the College is going on in a comparatively peaceful atmosphere. The elected student leaders are cooperating with me in keeping up this studious atmosphere. This does not mean that there are no problems. Several classes are let free because of the leave taken by staff and the students of those calsses, wander about causing disturbance to the classes that are going on. The University is not helpful in filling up the temporary vacancies caused by maternity leave and extraordinary leave taken by teaching and non-teaching staff.

Needs of the College:

The College has several pressing needs. A large dining hall for the non-resident students, an enclosed assembly hall with seats, a few more spacious class rooms with furniture, more space in the library are some of the most pressing needs of the College. We have applied for U. G. C. grants for some of the above items. All except dining hall for non-resident students' centre require matching amounts for getting the grants. We have got approval from the U. G. C. for the extension of the dining hall of the Non-Resident Student's Centre at a cost of Rs. 35,000/.

Distinguished Visitors:

Swamy Chinmayanandan, Justice Mr. V. R. Krishna Iyer of the Supreme Court of India, Rt. Rev. Dr. Sebastain Manguzhikari, Assistant Bishop of Ernakulam, Dr. V. K. Sukumaran Nair, Vice-Chancellor of Kerala University and Rt. Rev. Paulose Mar Paulose of the Chaldian Church were among the distinguished visitors of the College this year.

Bus Bay:

With the financial help of the Lions Club of Alwaye West, Pontifical Seminary and the staff and students of the College, the College Union has constructed a beautiful and spacious Bus Shelter at the Mangalapuzha Junction on the National Highway. The Bus Bay is being used by a large number of students coming from the Angamali side. I wish to record my appreciation for the active role played by Rev. Fr. M. T. Joseph, Chairman of the College Union in the consruction of the Bus Bay.

Municipal Water Supply to the College:

The Alwaye Municipality has kindly supplied drinking water to the College free of charge. I am thankful to the Chairman, Commissioner, and to the members of the Council of the Alwaye Municipality for their help.

Union Chirstian College
Alwaye-2
April 4, 1978

Dr. O. M. MATHEN
Principal

College Union Report

അമൂല്യമായ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും പൗരസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പുന:സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭാരത ജനതയുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ സമരത്തിൽ കർമ്മനിരതരായി അണിനിരന്ന ആദർശധീരരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധികളായി ഞങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത നിങ്ങളോരോരുത്തർക്കും ഹൃദയംഗമമായ നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭീതിയുടെയും അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെയും കരിനിഴൽ പോയ് മറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും, യൗവനാരംഭത്തിൽതന്നെ അനേകം ജീവിതങ്ങളെ കുരുതികൊടുക്കുവാൻ തെല്ലും മടികാട്ടാത്ത ഏകാധിപത്യത്തിന്റെ വക്താക്കളുമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞ കോളേജ് യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നമുക്ക് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നത്. അതിൽ നാം വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണാദ്ധ്യായമെഴുതിച്ചേർത്ത ഒരു യൂണിയൻ അങ്ങിനെ ജന്മമെടുത്തു. 1977-78 അദ്ധ്യയന വർഷത്തെ അതിന്റെ അഭിമാനകരമായ, ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ, കർമ്മപരമ്പരകളുടേതായ ഈ സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അത്യധികം സന്തോഷവും ചാരിതാർത്ഥ്യവുമുണ്ട്.

തിരഞ്ഞെടുപ്പ് [illegible], [illegible] കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് [illegible]. [illegible] 6 മാസങ്ങൾ മാത്രമേ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ നേടിയെടുത്ത പ്രവർത്തനവൈദഗ്ദ്ധ്യവും പരിചയ സമ്പത്തും ഈ വർഷം ഞങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. പുരോഗമനപരമായ ഒട്ടേറെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങളുടെ സൗഹാർദ്ദം നേടിയെടുത്ത യു. എസ്. എഫ്. എന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ വിജയിപ്പിച്ച് ഈ കോളേജിന്റെ അന്തസ്സും അഭിമാനവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകിയ അവസരം പാഴാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയട്ടെ.

കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പാക്കുക എന്ന മഹത്തായ ദൗത്യത്തോടെ ഈ വർഷത്തെ പരിപാടികൾ [illegible] ഞങ്ങൾ [illegible] വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒക്ടോബർ 17-ാംനു രാവിലെ നടന്ന പൊതുസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി വൈസ് ചാൻസലർ [illegible] നായർ [illegible] യൂണിയൻ ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവഹിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പ്രൊഫസർ എം. കെ. സാനു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ അതികായനായിരുന്ന പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ നിര്യാണത്തിൽ യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അനുശോചിക്കുകയുണ്ടായി.

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരന്മാരെയും, കവികളെയും, നാടകകൃത്തുക്കളെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സാഹിത്യ ശില്പശാലയും കവിയരങ്ങും കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു.

[illegible] ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ, കെ. എസ്. നമ്പൂതിരി, തോമസ് മാത്യു, കെ. എം. എബ്രഹാം തുടങ്ങിയവർ സാഹിത്യ ശില്പശാലയുടെ മുഖ്യശില്പികളായിരുന്നു.

ആധുനിക കവിതയുടെ വക്താക്കളായ സർവ്വശ്രീ കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ, സച്ചിദാനന്ദൻ, രവി, വിനയചന്ദ്രൻ, എൻ. കെ. ദേശം, ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി, ശ്രീ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി തുടങ്ങിയവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഹൃദ്യമാക്കിത്തീർത്തു. കഴിഞ്ഞവർഷം മുടങ്ങിപ്പോയ ഫെഡറൽ ബാങ്ക് ഷീൽഡിനു വേണ്ടിയുള്ള ഇന്റർകോളേജിയറ്റ് കലോത്സവം ഈ വർഷവും ജനുവരി 20-ാംനു സുപ്രസിദ്ധ സിനിമാ നടൻ സുരാസു ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. കേരളത്തിലെ വിവിധ കലാലയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കലാകാരന്മാർ പ്രസ്തുത ചടങ്ങിൽ

പങ്കെടുത്തു. ആതിഥേയരായ യു. സി. കോളേജ് ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് 39 പോയിന്റുകളും നേടി ചാമ്പ്യൻഷിപ്പ് കരസ്ഥമാക്കി.

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ

കോളേജ് യൂണിയനുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി ശ്രീ നാരായണൻ കർത്തയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രശംസനീയമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. കേരളത്തിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന കലാമത്സരങ്ങളിൽ യു. സി. കോളേജ് ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ട്രോഫികൾ വാരിക്കൂട്ടി ഈ വർഷം ഒരു റിക്കാർഡുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു.

കേരള ചിത്രകലാ പരിഷത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ചിത്രകലാ പ്രദർശനം ജനുവരി 18, 19, 20 എന്നീ തിയതികളിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു.

ഫെബ്രുവരി 17, 18 എന്നീ തീയതികളിൽ ഇവിടെ നടന്ന ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ നമ്മുടെ കോളേജിലെ കലാകാരന്മാരുടെ കലാവൈഭവം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായിരുന്നു.

സിനി ക്ലബ്ബ്

ഇൻഡ്യൻ ചലച്ചിത്രത്തിലെ പുതിയ ധാരകളെ ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിൽ സിനി ക്ലബ്ബ് വളരെയേറെ പ്രയോജനകരമായ പങ്കുവഹിച്ചു. ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി ശ്രീ ഇ. ഡി. ജോസഫിന്റെ നിതാന്തപരിശ്രമഫലമായി ചിലവുകൾ ചുരുക്കി 6 ചലച്ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, 200 രൂപ വരുംവർഷങ്ങളിൽ ക്ലബ്ബിന് സ്വന്തമായി ഒരു പ്രൊജക്ടർ വാങ്ങുന്നതിനു മാറ്റി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്കമാലി ഭാഗത്തുനിന്നു വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ആത്യാവശ്യം വേണ്ടിയിരുന്ന 'Bus Bay'യുടെ പണി ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഭാവനയും, Lions Club, St. Joseph Pontifical Seminary എന്നിവയുടെ സാമ്പത്തിക സഹായവും ആ ചിരകാല സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു. നമ്മുടെ ചെയർമാൻ Fr. M. T. Joseph ഇത്തരുണത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ച സേവനം എത്രമാത്രം പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാകയില്ല. കർമ്മനിരതനായ ആ ബഹുമാന്യ സുഹൃത്തിനെ ആദരവോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടിയേ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയൂ.

കോളേജിനുള്ളിൽ ശുദ്ധജലം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ പരിപാടികളും പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ശുദ്ധജലം ലഭ്യമാക്കുന്നതോടുകൂടി വാട്ടർകൂളർ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം U. G. C.യിൽ നിന്നും ലഭ്യമാകും.

വിവിധ കലാപരിപാടികളോടെനടന്ന കോളേജ് ദിനത്തോടുകൂടി ഈ കലാലയ വർഷ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തിരശ്ശീലവീണു.

വിവിധ അസോസ്സിയേഷനുകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായ പല പരിപാടികളും നടത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റിപ്പോർട്ടുകളായി മാഗസീനിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കരണത്തിനായി ഞങ്ങളിലർപ്പിച്ച വിശ്വാസം ഒട്ടും പാഴാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു ഉള്ളതിനു തെളിവാണു ഞങ്ങൾ നടപ്പാക്കിയ കർമ്മപരമ്പരകളടങ്ങിയ ഈ വർഷം. ഞങ്ങൾ നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അവയിലിനി ഒന്നും ബാക്കിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ചിന്താതീതമായി സർഗ്ഗപ്രതിഭ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും പുഷ്ടിപ്പെടുത്താനുമുള്ള സമസ്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ഒരു ജനാധിപത്യ പൊതുവേദിയാണ് കോളേജ് യൂണിയൻ. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽതന്നെ ഈ അടിസ്ഥാനതത്വമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഈ യൂണിയന്റെ കാൽപ്പാടുകളെ പിൻതുടരുന്ന ഒരു യൂണിയനെയായിരിക്കും വരുംവർഷവും നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്.

തികച്ചും ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവിനുള്ളിൽ നടത്തിയ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നിർല്ലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകിയ വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥിനി സഹോദരങ്ങളോടും, ഗുരുജനങ്ങളോടും അനദ്ധ്യാപക സുഹൃത്തുക്കളോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നിസ്സീമമായ നന്ദി ഈ അവസരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് റിപ്പോർട്ട്

സമയത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയും വലിയ പരിമിതികൾ ഉണ്ടായിട്ടും പ്രവർത്തനസമ്പൂർണ്ണമായിരുന്ന നമ്മുടെ കലാസംഘടനയുടെ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നത് തികഞ്ഞ അഭിമാനത്തോടെയാണ്.

ഔപചാരികോദ്ഘാടനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ കലാസംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. '77 ഒക്ടോബർ 26, 27, 28, 29 തീയതികളിൽ എറണാകുളത്തു നടന്ന സർവ്വകലാശാലാ കലോത്സവത്തിൽ മറ്റേതു വർഷത്തേക്കാളുമേറെ കലാകാരന്മാരെ മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചു. അവിടെ അംഗീകാരത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം കഴിവല്ലായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഫലത്തിൽ മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവെയ്ക്കാൻ നമ്മുടെ കലാകാരന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഒക്ടോബർ 30-ാം തീയതി ആലുവാ ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജില്ലാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയ കലാമത്സരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പോയന്റ് നേടി ട്രോഫി കരസ്ഥമാക്കുകയുണ്ടായി. നവംബർ 7-ാം തീയതി ശ്രീ. വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ ഔപചാരികോദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. ചങ്ങാനശ്ശേരി S. B. College, കോതമംഗലം M. A. Engineering College, ആലുവ U. C. കോളേജ്, കാലടി ശ്രീ ശങ്കരാ കോളേജ് തുടങ്ങി നിരവധി കോളേജുകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ നാടക മത്സരങ്ങളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനവും മറ്റു നിരവധി സമ്മാനങ്ങളും നേടാൻ നമ്മുടെ 'ശാന്തി പർവ്വ'ത്തിനു സാധിച്ചു. കലാശാലാ നാടക മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും അർഹിക്കുന്ന അംഗീകാരം കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. '78 ജനവരി 18, 19, 20 തീയതികളിൽ നടത്തിയ ചിത്രകലാ പ്രദർശനത്തിൽ കേരളത്തിലെ പ്രഗത്ഭ ചിത്രകാരന്മാരുടേയും നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെ ചിത്രകാരന്മാരുടേയും നിരവധി മികച്ച സൃഷ്ടികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഫെബ്രുവരി 17, 18 തീയതികളിൽ നടത്തിയ വർണ്ണോജ്ജ്വലമായ കലോത്സവത്തോടെ കലാരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് താല്ക്കാലിക വിരാമമിട്ടു.

കലാരംഗത്ത് ചെയ്യാവുന്നതിന്റെ പരമാവധി ചെയ്തു എന്ന് ഇവിടെ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷെ അനുവദിച്ച സമയവും സമ്പത്തും ഉപയോഗിച്ച് മററാർക്കും ചെയ്യാവുന്നതിലേറെ ചെയ്തു എന്നതിൽ തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയുണ്ട്. ഫണ്ടുയർത്തുന്നതിനായി ലാഭോദ്ദേശത്തോടെ 'നമക്ഹരാം' എന്ന ചലച്ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും ദൗർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ വേണ്ടത്ര വിജയിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടാർന്ന ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനവും സഹായങ്ങളും ചെയ്തുതന്ന എല്ലാവരേയും ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയാണ്. കലാരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തി എന്ന സംതൃപ്തിയോടെ ഈ റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ.

നാരായണൻ കർത്താ
സെക്രട്ടറി

Cine Club

President: Mohan Thomas, M.Sc.

The Cine Club was started by the College Union with the objective of sensitising the students about the potential of cinema as a powerful art-medium. This could best be served by the screening of films which were successful artistically. Our Cine Club, we hope, has gone a long way in doing work in this direction.

The organising committee was constituted with Mr. Mohan Thomas, M.Sc. as president, Mr. E. D. Joseph as secretary and with Mr. V. M. Jonappa, Muhammed Farook, Jagadeesh C. S., Loius Painadathu, Varghese C. Abraham, Sedhumadhavan, Sreekumar P. Nair, Miss Girija Balakrishnan, Prathiba K. Varma and Daisy Joseph serving as members of the executive.

The Club plunged into its activities of the year minus the formal inauguration, with the screening of 'Oru Penninte Katha'. In the course of the year we screened Malayalam films like 'Olavum Theeravum', 'Lakshmi', Hindi films like 'Aradhana', 'Anuradha' and also some documentaries including one on "Wild life" which went widely appreciated.

Let us take this opportunity to thank all those who have contributed their share to make our activities successful. We thank you for your words of appreciation and encouragements.

On behalf of the executive,
E. D. Joseph
Secretary

Social Service League

President — P. D. Johnny, M. A.
Secretary — Chacko Eapen

Respected teachers, dear friends,

With great pleasure, I present before you the report of the activities of the Social Service League for the year 1977-78. I may mention in this connection that inspite of dearth of finance and limited time at our disposal, we managed to carry out a few programmes without any hinderance.

Mr. Chacko Eapen was elected Secretary of the League by the College Union Executive Committee.

Certain profits realised by running a canteen during the annual sports day as well as by conducting the 'Manorama' basketball tournament were utilized for constructing a hut for a poor family residing near U. C. College.

I take this opportunity to thank all those who have cooperated with us in making our programmes a great success.

Alwaye,
31-3-78

Chacko Eapen
Secretary

നാഷണൽ ഇൻറഗ്രേഷൻ സമിതി റിപ്പോർട്ട്

'ഒരേയൊരിന്ത്യാ ഒരൊററ ജനത' എന്ന ആശയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ഏകദേശം 1972-കാലഘട്ടത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട 'നാഷണൽ ഇൻറഗ്രേഷൻ' സമിതിയുടെ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ റിപ്പോർട്ട് സന്തോഷപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

യുവതീയുവാക്കളിൽ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും കർമ്മശേഷിയും സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് നടത്തിയ പ്രഭാഷണം മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ഡോ: എ. കെ. ബേബി സമിതിയുടെ ഔപചാരികമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നാന്ദി കുറിച്ചു.

ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മേൻറിൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രൂപീകൃതമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടനയാണിത്. സമിതിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് പ്രിൻസിപ്പലും, വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും അമ്പതോളം പ്രതിനിധികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. കർമ്മരംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോഡുകൾ, ഇടവഴികൾ, ആശുപത്രി മുതലായവയുടെ അററകുററപ്പണികളും സമിതി നടത്തിവരുന്നു. കൂടാതെ പ്രധാനമായും സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ അത്യദ്ധ്വാനം, ദേശീയൈക്യം, സ്വരാജ്യവികസനം മുതലായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു.

ആഴ്ചകൾ തോറും സമിതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ചർച്ചകളും സിംപോസിയങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി മൂലം മുൻകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മററുപല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

സമിതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും ഹൃദയംഗമമായ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്,

കെ. എസ്. ശശി
സെക്രട്ടറി

Report of the Activities of the Psychology Association for the Year 1977 - '78

Respected teachers, dear friends,

The elections to the college union executives was held very late this year and hence the election to the secretaryship was also delayed. Due to this we had only a short period of time for conducting various activities of the association. The election was held on 13th October 1978. George M.P., Class III was selected as the secretary.

The activities of the association for this year was mangurated by Prof. C. T. Benjamin. Dr. Alexander presided over the functions. The following persons presented papers on the meetings of the association:-

Mr. Gopalakrishnan — on 'Psychology and literature'
Mr. Rajkumar — on 'Epilepsy'
Dr. John Johnson — on 'Counselling'
Sr. Mary — on 'Dreams'

I fear that we have missed a few months due to student strikes and other happenings. However I feel that I was able to carry out the activities with your co-operation and blessing.

Thanks much

George M. P.

Secretary

A Report of the Chacko Men's Hostel Activities (1977-'78)

It is with great pride and enthusiasm that I present to you this report projecting in miniature the various activities of the Chacko family consisting of fortynine inmates. This academic year was highly eventful as far as the inmates of the hostel are concerned. The termwise report furnished below will highlight a resume of our various activities.

In the first term an election was conducted to select a secretary and the hostel committee members. The inmates were unanimous in naming the candidates to take charge of each department. In this term we could conduct a grand Onam feast.

In the second term a Christmas Carol was organisad by the inmates and the proceeds thus obtained were utilised for philanthropic purposes, such as thatching of roofs of houses of the poor mending the walls and also assisting poor folks who were in dire need. A hostel Social Service League was resultant of these humanitarian deeds. This league consisted of volunteers who were enthusiastic in helping the needy. Another evidence to project the oneness of the inmates is that, when two students had to be hospitalized the inmates rose as one man to assist them with all helps round the clock.

In the third term the Hostel Day '78 was conducted in a grand scale. The members of the hostel toiled day and night making the place a paradise. There were several colourful entertainments on the occasion. The second-stage thatching of roofs for the poor too was undertaken. Apart from this when a member of the College community fell sick and had to be operated, the Chacko hostel could meet a part of the expense involved for his treatment. A two member team of the hostel visited the Leprosy Hospital at Puthencruz and undertook to give a day's breakfast for the patients, at the hostel expense.

The annual party was hosted by our respected wardens Dr. M. V. Kurian and Mr. V. C. Kuriakose which was followed by a farewell party given by the junior students for the outgoing inmates. Altogether the third term was highly eventful.

An outstanding feature of this hostel is that we have among us, fine sportsmen who represented the College for inter-Collegiate tournaments and even at the University level. We have fine musicians and excellent artists too. We do not lack in academic superiority either. We have the first rank holder for M. A. (previous) examination '78 too.

Before winding up I thank on behalf of the inmates, the Principal and the Wardens who were responsible for guiding us with paternal affection. If they were reproachful of our slips and mistakes they always advised with a corrective intention. We are grateful to them for their affection and love. The workers of the mess, who always served us fine delicious catering to our tastes also are thanked by me on this occasion. If a little more facilities could be arranged by the authorities Chacko Hostel would turn out to be an ideal boarding house. In short, Chacko Hostel is indeed a home away from home.

REGHUNANDAN PODUVAL
Secretary

പ്ലാനിങ്ങ് ഫോറം 1977-78

ശ്രീ. ഒ. എബ്രഹാം, എം. എ. പ്രസിഡൻറായി 1977 ഡിസംബർ 5-ാം തിയതി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച യു. സി. കോളേജ് പ്ലാനിംഗ് ഫോറത്തിൻെറ 4 മാസത്തെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട്.

1977 ഡിസംബർ 22-ാം തീയതി ഫീൽഡ് പബ്ലിസിററി ബ്യൂറോയുടെ സഹായത്തോടെ കോളേജിൽ ഒരു പ്രസംഗമത്സരം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ''കുടുംബാസൂത്രണം സ്വമേധയാ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വമോ നടപ്പിലാക്കേണ്ടതു്'' എന്ന 'വിഷയത്തിൽ സംസാരിച്ച് വിജയികൾക്ക് ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും സമ്മാനങ്ങളായി യഥാക്രമം 75 രൂപാ, 50 രൂപാ, 25 രൂപാ, വിലവരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി.

ആലുവായിൽ, പറവൂർ ജംഗ്ഷനു സമീപമുള്ള കോളനികളിലെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സർവ്വേനടത്തുകയും, അടിയന്തിര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ബന്ധപ്പെട്ട കേന്ദ്രങ്ങളിലേയ്ക്കയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അടിയന്തിര സഹായത്തിൻെറ ഭാഗമായി Catholic Relief Societyയിൽനിന്നും സൗജന്യമായി ലഭിച്ച മൂന്നു ക്വിൻറൽ ഗോതമ്പ് ഇവർക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയും, മഠത്തിൽനിന്നു പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് വസ്ത്രമില്ലാത്തവർക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയുടെ സഹായത്തോടെ ഇവിടത്തെ അംഗവിഹീനരായ, ഭിക്ഷാടനം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ബീഡിതെറുപ്പ് കുടിൽ വ്യവസായം ആരംഭിക്കാനുള്ള പ്രാരംഭ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികൾ, അദ്ധ്യാപക അനദ്ധ്യാപകരിൽനിന്നും സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ച്, പാർപ്പിടമില്ലാത്തവർക്ക് നാലു കുടിലുകൾ വെച്ചുകൊടുക്കുവാനും സാധിച്ചു.

തികഞ്ഞ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ എല്ലാം പറയുന്നതിനിടയിൽ, ഞങ്ങളോടൊത്തു സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും അകൈതവമായ നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഔദ്യോഗിക ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും യാതൊരു സഹകരണവുമില്ലായിരുന്നുവെന്നു് വേദനയോടെ ഓർക്കുന്നു.

ചിലവ് — 168 രൂപാ.
വരവ് — 13 രൂപാ.

എന്നു്,

പി. പി. ആൻറണി
സെക്രട്ടറി

Volley Ball Club

President — Mr. Abraham Mathew
Captain — Abdul Jamal, C.

I am happy to note that 'Volley Ball' rousing greater fascination among our students this year. It is no exaggeration to say that with the limited facilities, this item of games is a forgotten story in our college. But this year, the intensive coaching of Mr. M. Gopinath, the University Coach helped to change the picture much. A good number of women players also made use of his services this year.

It is encouraging that our team participated in a few major tournaments and displayed excellent performances. The notable among them are, Berthilomia Trophy, Christ College Trophy and the District League Tournaments. We being the north-zone runners-up got a bogey to fight for the University Championship where we fought every inch to lose to the star-studded University Champions in the semi-finals.

As a prelude to the upliftment of the game in our College, I humbly request the authorities to construct a new court with greater facilities and more protection. I extend my thanks to the Physical Education Dapartment for their full-hearted co-operation and assistance during the academic year.

N. S. S. Report for the year 1977-'78

I have great pleasure to present a brief report of the activities of National Service Scheme for the year 1977-78. Our activities started on 10th June 1977. Mr. V. K. Kuriakose was selected as the General Sacretary of the unit. Mr. T. P. Devassy, Miss Annie P. J. and Miss Annie Jacob were selected respectively as Education, Agriculture and Health Secretaries. Mr. M. S. Madhusoothan was selected as the magazine editor. Executive committees consists of the class representatives, student leaders, programme officer, Shri Abraham Mathew and the Principal.

Leadership training: The four volunteer leaders participated in the inter-collegiate leadership training camp, conducted by the University of Kerala, at S. H. College, Thevara from 15th to 17th October 1977. We conducted several oriention classes and two one-day leadership training camps for our volunteers.

Manual labour: Almost all Saturdays our volunteers worked for different projects. The projects include campus cleaning, garden work, planting trees and plants, thatching huts, maintenance of village roads, etc. In connection with the Vanamaholsava campaign, we planted one thousand saplings of teak, mahogoni, matti, raintree, eucalyptus etc. We got them from the Kodanadu Forest Range. We cleaned the premises of Govt. Hospital, Alwaye and Govt. Hospital, Karumalloor.

Socio-Economic Survey: In collaboration with the Alwaye Settlement we conducted a Socio-Economic Survey in the adopted colonies. The Alwaye Settlement came forward to help the deserving persons through their family helper project.

Blood Donation: On several occasions volunteers donated blood to poor and needy patients. Several teachers and student friends took active interest in this project and donated blood.

Manuscript Magazine: Every year we bring forth a manuscript publication, 'Tharangam' This year we are publishing, a souvenir in connection with the formal inauguration of our children's library at our community centre, Kaniyankunnu.

Community Centres: A tailoring school, dance classes, Balajanasakhyams for children below 18 years, children's library with 100 books, youth clubs, vitaminised bread distribution to 200 poor children under the special nutrition programme of the Govt. of Kerala, free tuition classes for pupils of Std. VIII & IX. Public meetings, National day celebration, filmshows, arts and sports competitions for the local children in connection with Onam celebrations, discussions and debates are some of the projects and activities at our community centres.

Camp: During the Christmas holidays a ten day camp under the special camping programme. 'youth for rural reconstruction' was conducted at Chunangamveli. 38 volunteers participated. The construction of ISRO—Penganttussery road through a marshy field was the manual work project of the camp. Hundreds of local people worked with our volunteers for this road construction.

Rev: Fr. Paul Karachira inaugurated the camp. With the help of the T. B. Hospital Palluruthy we successfully conducted a B.C.G. vaccination campaign on 23rd December 1977, the first day of the camp. C.Y.F. volunteers, G.T.N. and ISRO employees, members of All Kerala Balajana Sakhyam, members of Stallions International, Alwaye Chapter are some of the organisations worked with us for the road construction. The local people arranged tea and light refreshments everyday for the participants.

Afternoons were set apart for educational programmes. Dr. N. Chandrasekharan Nair, famous Psychiatrist, Mr. M. K. Hameed, Dy. S. P. Crime Branch, Smt. Valsamma Mathew, Community Canning and Preservation Centre, Ernakulam, Mr. Thankappan Pandala, representative Malayala Manorama, Dr. E. K. Mani, Veternary Surgeon, Rev: Fr. Jos Alex,

Post-graduate Institute of Social Work, Kalamassery, Mr. P. K. Thampi, Field Publicity Officer Ernakluam, Mr. K. P. Philip, Administrative Secretary, Kerala Area YMCA, were some of the leaders of our educational programmes. Mr. Varghese Thachil, President, Lions Club of Alwaye West, Mr. A. Gopinath, Stallions International, Mr Francis, Alwaye Club were some among the representatives who participated in the symposium 'Role of social service organisations' N.S.S. secretaries in different colleges participated in 'NSS today and tomorrow; Mr. N. K. Sebastian narrated his experiences during his All India adventurous tour.

Mr. Meran Malik Mohammed, Mr. K. V. R. Nambiar and Mr. V. J. Pappu visited our camp.

Cultural programmes were conducted everyday. Local people also participated Film-shows by the Fied Publicity and Dept of Fisheries were educative and interesting.

We celebrated Christmas in the camp. Miss Annie P. J. was selected as the best camper. Mr. A. G. Somathmajam, C. Prasad Kumar, Jacob John P. and Miss Annie Jacob were selected as best workers. Mr. Babu K. Varghese, Miss Annie Jacob & Miss T. N. Sarala were the best entertainers. Our volunteers got a chance to visit G. T. N. Textiles.

Janab Mohammed Musaliar oped the road to the public.

We express our hearty thanks to Principal Dr. O. M. Mathen, College Union Chairman Fr. M. T. Joseph, local committe convener Mr. L. Mohan Das, Mr. K. C. Ahammed, Edathala Panchayat President and the sisters of the Chunangamveli Convent for their kind help and co-operation in conducting a successful camp.

Our volunteers were very active throughout the year. Principal's good guidance and timely advice gave strength to our activities. I hereby thank one and all who co-operated with me.

V. K. Kuriakose
General Secretary

U. C. College Quiz Club

President : P. D. John
Secretary : N. S. Vijayakumar

The club as a whole was very enthusiastic and active throughout. We started our activites on 1st July 1977. We conducted 25 programmes covering all topics. More than 2000 questions were discussed during these weekly programmes.

Our club was divided into 4 groups. The leaders of the groups were John Thomas, Ajith Kumar P. C., N. S. Vijaya Kumar and Joseph Sebastian respectively.

Our team participated in 8 quiz competitions and our performance was altogether satisfactory. N. S. Vijaya Kumar, John Thomas, Ajith Kumar, Joseph Sebastian, Babu M. S., Stephen were the members of Quiz teams.

We are proud of the fact that because of the inspiration they got from our programmes the college union and arts clubs conducted quiz programmes in our college. We are also proud to inform you that Quiz Club was the the first and the only cultural organization to issue certificates to outstanding members at the end of our activities.

We conducted a quiz competition on 9th March 1978. Stephen A. J. and John Thomas were successful in getting 1st and 2nd prizes.

At the close of academic year we are very happy as we functioned as the best association with the co-operation from students and staff. We use this opportunity to thank all those who participated in our activities.

Statement of our account

	Rs.	Ps.
Total amount collected from students	61	00
Expenses		
Printing certificates	23	92
Postal expenses	2	70
Annual party	23	50
Books (prizes)	10	95
	61	07

ATHLETIC ASSOCIATION

The activities of the Association started early in the academic year. The various clubs such as Hockey, Cricket, Football, Basketball etc. have been functioning very actively in their respective fields. Most of our teams could play a good number of friendly matches with the neighbouring institutions and clubs.

Inter-collegiate Tournaments

The College was chosen the venue for the University Inter-zone Men Hockey Tournament. The Zone, Hockey & Basket Ball was conducted in our College grounds. Men Basket Ball & Men Volley Ball and Women Shuttle Teams were the runners-up in the Zone Tournament. Our Women & Men Tennis Teams and Hockey Women participated in the University Single Zone Tournament held at Trivandrum.

Individual Representatives

Mr. Davis P. A. and Miss Latha T. R. represented the University Football & Women Hockey Teams respectively. Miss Mary Abraham represented State Jr. Basket Ball Team which participated in the Nationals.

Tournaments

Our College Teams participated in many private Tournments and the Football Team was the runners-up of the Babu Raj Trophy Tournament conducted by T. D. Medical College, Alleppey. Our Volley Ball & Football Teams participated in the Dist: League Tournament. We are proud that we conducted the Basket Ball Tournament in an excellent way with the help & co-operation of all the concerned. P. S. G. College of Arts stood the champions and Mar Ivanios College was runner-up of the Tournament. Assumption College was the winner and St. Teresas, Ernakulam was the runner-up of the Women Tournament.

Annual Sports & Tournaments

The Intra-mural Tournaments were conducted on the class basis. The annual sports was conducted on 17th & 18th February 1978. Mr. Raphael E. D. & Miss Stellamma Jose annexed the individual championship. The overall men championship was annexed by Cl. II P D C Gr. III M.A. M.Sc. and the Women Championship by Cl. I & PDC Gr. II.

Awards

The C. P. Andrews Prize for the best Athletes of the year was awarded to Mr. Raphael E. D. and Miss Mary Abraham. Mr. Johnson T. George was selected as the best Basket Ball Player for the award of T. B. Thomas Prize.

We are extremely proud of our Presidents and Captains who could do their jobs well and could command hearty co-operation and appreciation from all quarters.

Now though we are not very bad in the field of sports and games, we are not maintaining the old standards. To bring back the past glory, we should get more sportsmen & women on the rolls and should give them better facilities.

C. G. VARGHESE
Head of the Dept. of Physical Education

FOOTBALL CLUB

It is a pleasure for me to present, before you the report of our Football Club. This year our team had a new vigour and life. Just after the opening of the college, University Coach Mr. Ravindran had trained us for two weeks. The team had participated in two major tournaments—Nirmala Trophy at Moovatupuzha and Baburaj Trophy at Alleppey and in the North Zone Inter-collegiate Tournament at Fort Cochin. In the Baburaj Trophy we won the runners-up and one of players became the best player of the tournament. It should not be forgotten that we have exhibited hair raising games in all tournaments. I am very proud to say that one of our players got selection in the Kerala University Team and two players got selection to the North Zone Team. I extend my sincere thanks to the Physical Education Department for their assistance and also to the students for their co-operation.

Thanking you

President — Mr. James Jayaraj, M.A.

Captain — Raphael, E. D.

THE BANK OF COCHIN LTD.

REGISTERED OFFICE: ERNAKULAM NORTH

COCHIN - 682 018.

WE SERVE YOU	Through our branches and correspondents in India and all over the world.
WE HELP YOU	In opening letters of Credit and in all Your foreign exchange transactions.
WE OFFER YOU	FINER rates in enhancing foreign currency cheques and Drafts.
WE GIVE YOU	Maximum rates of interest on your deposits with us.
WE ASSIST YOU	To solve your financial problems through our profitable kuries and New Recurring and Daily Deposit schemes.
WE GRANT YOU	Advances for all productive purposes.

APPROACH YOUR NEAREST BRANCH FOR ALL TYPES OF BANKING BUSINESS BOTH INLAND AND FOREIGN.

K. M. THARIYAN B. Com., A. C. A.
CHAIRMAN.

Best Complements from:

SREE NARAYANA TEXTILES

N. PARUR

Best Complements from:

SURESH MEDICALS

N. PARUR

Best Complements from:

A Well Wisher

Best Complements from:

NAATHI PRINTERS

STADIUM ROAD, COCHIN - 11

UNIQUE COMMERCIAL COMPLEX
AT COCHIN MARINE DRIVE

NOW TAKING SHAPE - A MAMMOTH COMMERCIAL COMPLEX ON THE PRESTIGE MARINE DRIVE - WITH SHOPS, OFFICES AND RESTAURANTS. AVAILABLE ON 99 YEAR LEASE AND VERY ATTRACTIVE TERMS.

SHOPES AND RESTAURANTS

SPACE FROM 14 Sq. M. TO 200 SQ.M. IN GROUND OR FIRST FLOOR. RENT RS. 400/- PER SQ M PER ANNUM PLUS LEASE AMOUNT RS. 825/- PER SQ.M.

OFFICES

SPACE FROM 40. SQ M. TO 310 SQ M. AT UPPER FLOORS. RENT RS. 200/- PER SQ M. PER ANNUM PLUS LEASE AMOUNT RS. 620/- PER SQ.M.

PARKING SPACE

YOU GET THEM IN PLENTY AT MULTI - LEVELS.

RESERVE YOUR SPACE NOW.

FOR APPLICATION FORM AND OTHER DETAILS REMIT RS. 15/- BY CASH OR DEMAND DRAFT.

THE SECRETARY,
GREATER COCHIN DEVELOPMENT AUTHORITY
COCHIN-682020

Best Complements from:

RUBY PRINTERS

KADAVANTHRA, COCHIN-682020

LIZ TUTORIALS, TRIVANDRUM - 4.

We teach Pre-Degree Level Mathematics through post. Read what our students write:

Mr. J. (Trichur) "....Your lessons give the effect of attending a very good Mathematics class "

Miss. P. (Tiruvalla): " . I find your lessons very interesting and informative . "

Miss V (Trivandrum): " I am very glad to inform you that I got 55/60 in Maths, in my last exam. (I year). Before I started your tuition I dreaded Maths, but now I find Maths very interesting. I had no confidence in correspondence courses before, but now I find that this if a very easy and interesting method .. "

Mr. T. (Kozhencherry): "I am writing to inform you that I have passed the Pre-Degree examination in the first-class. I have scored full marks in Mathematics this year (II year). Your valuable advice and suggestions have helped me a great deal. I do hope, you will continue your valuable services to studeuts of Mathematics.... I am applying for admission to the B. Sc. Degree in Engineering ..."

For details of our postal tuition, apply with stamps to:

LIZ TUTORIALS, P. B. NO. 1014, TRIVANDRUM - 695 004.

എല്ലാത്തരം പുതുമനിറഞ്ഞ തുണിത്തരങ്ങളും

വിവാഹ വസ്ത്രങ്ങളും

സന്ദർശിക്കുക !

"ലക്ഷ്മണാസ്"

ആലുവ.

ദി പറവൂർ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം

രജി. ഓഫീസ്: എൻ. പറവൂർ

★ ഞങ്ങളുടെ ആകർഷണീയമായ നിക്ഷേപ പദ്ധതികൾ – സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾ ക്യാഷ് സർട്ടിഫിക്കററുകൾ മുതലായവ – നിങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന പലിശ നിരക്ക നൽകുന്നു.

★ കൃഷിക്കാർക്കും ചെറുകിട വ്യവസായികൾക്കും ചില്ലറ വ്യാപാരികൾക്കും അനുയോജ്യമായ വായ്പാ സൗകര്യങ്ങൾ

★ നിങ്ങളുടെ സംതൃപ്തിയാണ് ഞങ്ങളുടെ സേവന ലക്ഷ്യം

M. T. കുട്ടൻ നായർ C A I I B,
ചെർമാൻ

നല്ല വായന നല്ല ചിന്ത   നല്ല ചിന്ത നല്ല പ്രവൃത്തി

ജനതാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള മതസാംസ്ക്കാരിക സാമൂഹ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ
മലയാളത്തിലെ എല്ലാ പ്രസാധകരുടെയും മികച്ച പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ
കുടുംബജീവിത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, നോവലുകൾ, നാടകങ്ങൾ,
കോളേജ് പുസ്തകങ്ങൾ, ഗൈഡുകൾ റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവക്ക്

ജനതാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

H. O. തേവര, കൊച്ചി – 682013.

ഫോ: 83341.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം – പാറേമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണദോർ	35.00
നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി – ഫാ. വർഗീസ് പാത്തികുളങ്ങര	3-50
സംതൃപ്ത കുടുംബം – വലേരിയൻ പ്ലാത്തോട്ടം	2.00
ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുഖം – ജോയി തോമാസ്	3-50
സ്നേഹദർശനം – ജയൻ നാകപ്പു	3-00
ദൈവശാസ്ത്രം പ്രസംഗവേദിയിൽ – ഫാ: ആന്റണി എലവങ്കരി	40.00

ജനതാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

ആലുവ – കാർമ്മൽ സെന്റർ   തേവര   എറണാകുളം – പ്രസ്സ് ക്ലബ്ബ് റോഡ്

PARALLEL COURSES AND TUITION CLASSES

S. S. L. C, Pre-Degree, B. A, B. Com

M. A. (ECONOMICS ENGLISH SOCIOLOGY) M. Sc. (MATHS) and M. Com. (EVENING)

PINHEIRO'S COLLEGE

(PUMP JUNCTION) ALWAYE-1

THE ASOK TEXTILES LIMITED

ASOKPURAM, ALWAYE-1.

(Kerala State)

Manufacturers of Superior Quality Cotton Yarn Combed and Carded and Staple Fibre Yarn

(In Hanks and Conss)

Counts: 20s to 120s

STATE BANK COMES TO CLASS ROOMS

CERTAINLY, WE'RE NOT KIDDING:
WE'RE GROWING YOUNG !!
OF COURSE, WE COME NOT TO TEACH OR PREACH
BUT TO SERVE YOU.
DEAR YOUNG FRIENDS,
PLEASE BE AT YOUR DESKS
WITH YOUR LITTLE SAVINGS,
WE'RE COMING TO YOU SHORTLY.
YOU ARE GOING TO SAVE FOR FUTURE WITH
STATE BANK OF TRAVANCORE
— THE PREMIER BANK IN KERALA
NOW IN THE SERVICE OF THE YOUNG ONES

For details contact our

EXTENSION COUNTER AT UNION CHRISTIAN COLLEGE, ALWAYE,

OR

any of our 382 Branches situated throughout the length and breadth of our nation.

STATE BANK OF TRAVANCORE

HEAD OFFICE: TRIVANDRUM

PHONE: OFFICE: 33901
FACTORY: 5221, 5222

Grams: 'BATTERIES'
TELEX No. 046-274 COCHIN

FIRST TIME IN INDIA

THE ONLY DRY BATTERY WITH FACTORY SEAL
TO ENSURE FRESHNESS AND LONGER LIFE
MANUFACTURED IN TECHNICAL COLLABROATION WITH
WORLD FAMED TOSHIBA AND TOSHIBA - RAY - O - VAC
K. K. TOKYO (JAPAN)
THE FIRST BATTERY TO GET ISI MARK
BY

TOSHIBA ANAND BATTERIES LTD.

MAHATMA GANDHI ROAD
ERNAKULAM COCHIN
PIN: 682011.

വായിക്കുക,

പ്രചരിപ്പിക്കുക

"സ്റ്റുഡന്റ്"

എസ്. എഫ്. ഐ. കേരളാ ഘടകത്തിന്റെ മുഖപത്രം.